

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT
Športna vzgoja

**Primerjava značilnosti igre nogometnih reprezentanc
Nemčije in Brazilije na SP 2014 v Braziliji**

MAGISTRSKO DELO

Avtor dela
MARKO BRINJOVC

Ljubljana, 2015

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT
Športna vzgoja

**Primerjava značilnosti igre nogometnih reprezentanc Nemčije in
Brazilije na SP 2014 v Braziliji**

MAGISTRSKO DELO

MENTOR

izr. prof. dr. Marko Šibila

SOMENTOR

asist. dr. Marko Pocrnjič

RECENZENT

izr. prof. dr. Frane Erčulj

Avtor dela
MARKO
BRINJOVC

Ljubljana, 2015

Izjava o avtorstvu

Spodaj podpisani Marko Brinjovc izjavljam, da je magistrska naloga z naslovom Primerjava značilnosti igre nogometnih reprezentanc Nemčije in Brazilije na SP 2014 v Braziliji rezultat lastnega znanstveno-raziskovalnega dela.

Zahvala

Zahvalil bi se dr. Marku Šibili za mentorstvo pri magistrski nalogi ter dr. Marku Pocernejču za somentorstvo in strokovno pomoč pri izdelavi le-te.

Posebna zahvala gre mojim staršem, ki so mi omogočili študij na fakulteti za šport in mi skozi celoten študij stali ob strani. Zahvalil bi se tudi vsem ostalim, ki so mi pomagali pri izdelavi magistrske naloge.

Ključne besede: Svetovno prvenstvo 2014, analiza iger, primerjava igre, reprezentanca Nemčije, reprezentanca Brazilije

PRIMERJAVA ZNAČILNOSTI IGRE NOGOMETNIH REPREZENTANC NEMČIJE IN BRAZILIJE NA SP 2014 V BRAZILIJ

Marko Brinjovc

Izveček

Namen diplomske naloge je bil primerjava modela igre nogometnih reprezentanc Nemčije ter Brazilije na svetovnem prvenstvu v Braziliji in ugotavljanje pglavitnih razlik med njima.

Analizirali smo vse tekme Brazilije in Nemčije na svetovnem prvenstvu. Skupno smo si ogledali 13 tekem. Za vsako tekmo posebej smo si v prej pripravljeno tabelo zapisovali podatke o omenjenima reprezentancama, ki smo jih nato številčno izražene statistično obdelali. Tako podatke kot tudi analizo smo razdelili na 3 sklope (faza napada, faza obrambe, faza prekinitev), ki so nam omogočili natančen vpogled v model igre obeh reprezentanc.

Postavili smo 11 hipotez, od katerih smo jih 10 sprejeli in 1 ovrgli.

Bistvene ugotovitve, do katerih smo prišli z raziskavo, so:

- nemška reprezentanca je igrala bolj kolektivno in imela več podaj ter boljšo uspešnost pri podajah, medtem ko je brazilska reprezentanca uporablja več individualne akcije, v kateri so bili uspešnejši tako v napadu kot v obrambi;
- nemška reprezentanca je bila natančnejša pri zaključkih in dosegala gole v notranjosti kazenskega prostora, medtem ko je brazilska reprezentanca dosegla veliko golov tudi z večje razdalje;
- nemška reprezentanca je postavljala obrambo višje, večkrat poskuša tudi s presingom in bolje strnila obrambo na svoji polovici;
- brazilski reprezentanti so imeli na voljo več izvedb prekinitve igre, vendar so dosegli manj zadetkov iz prekinitev.

Keywords: World Cup 2014, play analysis, play comparison, team Germany, team Brazil

A COMPARISON OF FOOTBALL GAME CHARACTERISTICS OF GERMANY AND BRAZIL AT THE 2014 WC IN BRAZIL

Marko Brinjovc

Abstract:

The purpose of this study was to compare game models of Germany and Brazil at the World Cup in Brazil and to determine the main differences between them.

We analyzed all matches Brazil and Germany played at the World Cup. Altogether, we watched 13 matches. For each game, we entered data for these two national teams in pre-prepared tables. The data was then numerically expressed and statistically analyzed. Table contents and the analysis were divided into 3 sections (phase of attack, defense phase, phase of interruptions), which have enabled us detailed insight into the game model for both teams.

We set 11 hypotheses of which 10 were accepted and 1 was refuted.

Essential conclusions we've reached with the survey are:

- The German team played a more collective game and had more assists and better effectiveness in assists, while the Brazilian team used more individual actions and had more success in both attack and defense;
- The German team was more accurate at the conclusions of the attack and scored all goals inside the penalty area, while the Brazilian team achieved many goals from the distance;
- The German team set the defense higher, and tried repeatedly with pressing and was more successful in setting the defense on its half;
- The Brazilian players were given more interruptions but scored fewer goals from them than the German team.

Kazalo vsebine

1	UVOD.....	9
1.1	Sodobni model igre	10
1.1.1	Sodobni model igre v napadu	11
1.1.2	Sodobni model igre v obrambi.....	13
1.1.3	Prekinitve	14
1.2	Analiza igre	14
1.2.1	Značilnosti nogometne igre	15
1.2.2	Dosedanje raziskave.....	17
1.3	Cilji in hipoteze	24
2	METODE DELA.....	25
2.1	Preizkušanci.....	25
2.2	Pripomočki.....	25
2.2.1	Faza napada	26
2.2.2	Faza obrambe.....	29
2.2.3	Prekinitve	31
2.3	Postopek.....	33
3	REZULTATI IN RAZPRAVA	36
3.1	Analiza igre v napadu	36
3.1.1	Analiza igre v napadu reprezentance Brazilije	36
3.1.2	Analiza igre v napadu reprezentance Nemčije	45
3.1.3	Primerjava brazilske in nemške reprezentance v fazi napada.....	54
3.2	Analiza igre v obrambi.....	61
3.2.1	Analiza igre v obrambi reprezentance Brazilije	61
3.2.2	Analiza igre v obrambi reprezentance Nemčije.....	67
3.2.3	Primerjava brazilske in nemške reprezentance v fazi obrambe	74
3.3	Analiza igre ob prekinitvah.....	81
3.3.1	Analiza igre ob prekinitvah reprezentance Brazilije	81
3.3.2	Analiza igre ob prekinitvah reprezentance Nemčije.....	86

3.3.3	Primerjava igre brazilske in nemške reprezentance ob prekinitvah	91
3.4	Preverjanje hipotez	96
4	SKLEP	108
5	VIRI	110

1 UVOD

Seštevek dvestopetinšestdesetih milijonov igralcev in pet milijonov sodnikov ter uradnikov nam ponudi neverjetno število dvestosedemdesetih milijonov ljudi oz. štiri odstotke celotnega svetovnega prebivalstva, ki aktivno sodelujejo pri tej priljubljeni, svetovno znani igri – nogomet (»Big Count«, 2012). Sodeč po teh podatkih je nogomet zares najbolj priljubljena postranska dejavnost na svetu.

Dokazi, da je igra nogometa precej stara, prihajajo iz Kitajske, kjer so se že v letih 206 pr. n. š. – 220 pr. n. š. igrali igro, kjer so žogo vodili z nogo. Takrat je bilo urjenje z žogo tudi del vojaškega učnega programa. Okrog leta 600 so Kitajci izumili usnjeno žogo, igra je postala bolj dinamična in imela več taktičnih značilnosti današnjega športa. Prav tako so tudi v Grčiji naslikani dokazi, da so neke vrste nogometa gojili že v antiki, kjer so predvsem Špartanci igrali »pranogomet«. V Srednji Ameriki so igrali igro, imenovano pelota, ki je bila podobna nogometu, vendar je imela precej večji pomen. Žoga je simbolizirala sonce in ni smela pasti na tla. Igra ni dopuščala neodločenega izida in je lahko trajala tudi več tednov. Po končani igri so Maji zmagovalce ali vsaj del moštva žrtvovali bogovom, medtem ko je pri Aztekih takšna usoda doletela poražence. V Evropi se je v poznem srednjem veku razvila igra z žogo, ki je imela manj današnjih nogometnih značilnosti, zato pa več znakov bojnih oziroma borilnih športov. V Angliji so bili že takrat bližje sodobnemu nogometu, le da so v precej grobi igri boja z žogo sodelovale cele vasi, cilj pa je bil žogo spraviti skozi mestna vrata nasprotne ekipe. V Angliji so leta 1846 študentje univerze Cambridge prvi napisali pravila nogometne igre. Enajst let kasneje so v Sheffieldu ustanovili prvi nogometni klub. Leta 1863 se je nogomet ločil od rugbyja in v Londonu je nastala prva nogometna zveza (FA). Tudi prva meddržavna tekma sodi v okvir angleške nogometne zgodovine, leta 1872 sta se v Glasgowu pomerili ekipi Škotske in Anglije. (»Zgodovina nogometa«, 2006)

Kljub temu da Angleži veljajo za izumitelje nogometa, se prvo svetovno prvenstvo ni odvijalo tam. Leta 1930 je 26 let po ustanovitvi FIFE prvo svetovno prvenstvo gostil Urugvaj. Takratni pokal se je imenoval Jules Rimet Trophy, ki pa so ga v trajno last dobili Brazilci leta 1970, ko so tretjič postali svetovni prvaki. Od takrat naprej se pokal imenuje »FIFA world cup trophy«, za katerega se potegujejo države iz celega sveta vsaka štiri leta. Zadnje svetovno prvenstvo je gostovala Brazilija, ki ima tudi največ naslovov svetovnih prvakov. Sledita ji Nemčija in Italija s štirimi naslovi svetovnih prvakov. (»FIFA World Cup«, 2015)

Nogometna igra se je skozi vsa ta leta zelo spreminjala. Postajala je vse hitrejša, bolj dinamična in dovršena. Tudi igralci so vse hitrejši, sposobnejši in tehnično-taktično dovršeni, tako da je napak v igri vse manj. Vse to pa odločilno vpliva na bolj organizirano in dinamično igro. S

spreminjanjem pravil igre želi svetovna nogometna organizacija (FIFA) povečati dinamiko in napadalnost v igri (več zadetkov) in "zaščititi" igro, še posebej v napadu (manj grobosti). Danes so najboljši igralci tisti, ki nakazujejo najustreznejše taktične rešitve med igro in trenerji, se "učijo" od njih. Tako sta se izoblikovala pojma sodobni model igre in model igralca. Sodobni model pomeni način igre najuspešnejših moštev (način sodelovanja med igralci v obeh fazah igre in dinamika igre), model igralca pa sposobnosti in lastnosti, ki bi jih naj imel igralec, da lahko uspešno sodeluje v sodobnem modelu igre (Verdenik, 2006).

Spremljanje razvoja nogometne igre in določanje modela sodobnega nogometa nam omogočajo analize samih tekem. Z analizami so se strokovnjaki pričeli ukvarjati v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. Analize so lahko objektivne ali subjektivne, omogočajo pa nam pogled v tehnično-taktične elemente nogometne igre. Z dobljenimi rezultati lahko primerjamo dve moštvi med sabo in ugotovimo, kje je bila tista razlika, ki je odločala o uspešnosti moštva. To je tudi tema mojega magistrskega dela, kjer bom primerjal značilnosti nogometne igre reprezentanc Nemčije in Brazilije na svetovnem prvenstvu v Braziliji.

1.1 Sodobni model igre

Model igre je organiziran sistem, ki vsebuje želeno usklajenost in organiziranost igralcev v obeh fazah igre. Značilnost modela igre je sodelovanje med igralci, ki je večstransko: sociološko, motorično, informativno itd. V preteklosti so modele igre določale predvsem uspešne šole. Najbolj znane so nemška, italijanska, angleška, češka in madžarska šola. Kasneje pa so modele povezovali z moštvi, ki so dosegala vrhunske rezultate na svetovnih prvenstvih (Brazilija, Anglija, Nemčija itd.). Razlike v modelih igre so se z leti zmanjšale, vendar še vedno niso zanemarljive. Razmeroma velike razlike so bile zlasti med modeloma igre evropskih in južnoameriških moštev v osemdesetih letih prejšnjega stoletja. Izkušnje pri razvoju sistema igre, taktike in motoričnih sposobnosti, izmenjava informacij na strokovnih posvetih ter nova teoretična spoznanja na temelju znanstvenih informacij so zelo vplivala na razvoj modela igre. Prav tako so pomemben pečat imeli tudi najboljši, izvenserijski igralci, saj so s svojimi lastnostmi in sposobnostmi, prirojenimi ali pridobljenimi v procesu treninga, oblikovali nove, drugačne, boljše rešitve igralnih situacij, ne le standardnih (kot so prosti strel, kazenski strel, živi zid itd.) ob prekinitvah igre, ampak tudi v vseh fazah tekoče igre. Sodobni model igre temelji na svobodi v igri in sočasni organiziranosti. Svoboda v igri pomeni, da igralci niso toliko vezani na igralno mesto, ki ga določa sistem igra, ampak se v akcijo vključujejo glede na potek igre. Tako je danes poleg organiziranosti, ki se kaže v usklajenem delovanju vseh igralcev, ko naloge enega igralca prevzame soigralec, za

uspešnost v igri še posebno pomembna ustvarjalnost, ki jo omogoča prav svoboda v igri (Elsner, 2004).

Sodobni model igre je torej način, ki ga prezentirajo najuspešnejša nogometna moštva v Evropi in po svetu. Je način medsebojnega sodelovanja v obeh fazah igre. V okviru tega sodelovanja med igralci obstajajo določene zakonitosti, ki so posledica razvoja nogometne igre. Danes tako govorimo o enotnem sodobnem modelu nogometne igre, saj med najkvalitetnejšimi moštvi na svetu v načinu igre ni več toliko razlik kot v preteklosti.

Sodobni model igre torej teži k čim hitrejši in čim bolj organizirani igri. Prav zaradi vse boljše organizacije, telesne pripravljenosti in pozitivne agresivnosti igralcev je počasna igra skorajda onemogočena. To velja tako za fazo napada kot za fazo obrambe. V sodobnem modelu je potrebno upoštevati čas in prostor. Dejavnik čas je sestavljen iz hitrosti gibanja igralca brez žoge in hitrosti gibanja z žogo ter reševanja igralnih situacij. Dejavnik prostor zahteva v prvi vrsti pravočasno izkoriščanje nastalega praznega dela igrišča glede na igro nasprotnika, kar omogoča spreminjanje igralnih položajev igralcev v vzdolžni in prečni smeri. Tako časa kot prostora je v sodobnem nogometu vse manj. Dobro stisnjena formacija v obrambi, zlasti ko je igra počasna, ne omogoča uspešnega zaključevanja napada.

Uspešen model igre je tisti, pri katerem so akcije hitre, usmerjene neposredno proti vratom, s čim manjšim številom dotikov žoge, akcije se izvedejo iz dobro organizirane obrambe, na lastni polovici, in se končajo s hitrim protinapadom, v katerem sodeluje več igralcev in ne le posameznik. Pri takšnem modelu je časa za počitek igralcev zelo malo. Ritem prehodov iz obrambe v napad in obratno je hiter in kontinuiran (Elsner, 2004).

V sedanji fazi razvoja nogometne igre, vsekakor pa tudi vsaj v bližnji prihodnosti, se model sodobne igre verjetno ne bo bistveno spremenil. Shematsko prikazani najbolj uporabljeni sistemi igre so: 1-3-5-2, 1-4-4-2, 1-3-4-3, 1-4-3-3, 1-4-5-1. Vsem razporeditvam je enotno to, da potrebuje vsaka ekipa poleg univerzalnih igralcev tudi specialiste. Poleg vratarja in dveh osrednjih branilcev, lahko tudi libera, potrebujemo enega ali dva napadalca, medtem ko na ostalih mestih model igre zahteva univerzalne igralce. Osnovna načela igre pa so tako v fazi napada kot v fazi obrambe v vseh razporeditvah enaka (Elsner, 2004)

1.1.1 Sodobni model igre v napadu

Napad je faza igre, v kateri poskuša moštvo, ki ima posest žoge z različnimi akcijami in na različne načine (protinapad, kontinuiran napad, napad po sredini, napad preko krilnih položajev itd.) ogroziti nasprotnikova vrata oziroma doseči zadetek. Faza napada se začne takrat, ko moštvo, ki

se brani, odvzame žogo po napačni podaji, dvoboju ali ob prekinitvi igre. Traja pa vse dokler ekipa žoge ne izgubi dokončno in je obstajala posredna ali neposredna nevarnost za nasprotnikova vrata. Čas trajanja napada je odvisen predvsem od načina prehoda v obrambo in postavitve ekipe, ki je izgubila žogo, ter od vrste napada in samega prehoda v napad ekipe, ki je žogo dobila v posest. Tako kot prehodi iz obrambe v napad tudi priprava in zaključek napada poteka na različnih delih igrišča.

1.1.1.1 Prehod iz obrambe v napad

Faza prehoda se začne v trenutku, ko napadajoče moštvo dokončno izgubi žogo (prekinitve igre zaradi kršenja pravil, odvzem žoge, neuspešen zaključek napada itd.). Takrat se igralcem vloge zamenjajo in vsi postanejo napadalci. Prehodi v napad so lahko različni. Odvisni so predvsem od organizacije igre in prostora, kjer je bila žoga pridobljena. Ta podfaza igre pogosto odpade v primeru, da ekipa igra obrambo visoko na nasprotnikovi polovici in žogo tam tudi osvoji. Takrat je organizacija igre usmerjena takoj k zaključku napada oziroma k pripravi zaključka napada. Pri prehodu iz obrambe v napad je zelo pomembno gibanje igralcev brez žoge. Posebej pomembni so napadalci ter sprednji vezni igralci, ki z dobrim gibanjem odpirajo prostor za kontinuiran napad in tudi za hiter protinapad. Gibanje in odkrivanje igralcev je odvisno od mesta, kjer je bila žoga odvzeta. Pri dlje trajajočem kontinuiranem prehodu iz obrambe v napad bolj sodelujejo srednji branilci in zunanji vezni igralci (Elsner, 2004).

1.1.1.2 Priprava zaključka napada

Napad je nesmiselno zaključevati iz zelo velike razdalja ali neustreznega položaja na igrišču, zato je potrebno zaključek napada dobro pripraviti. Igralci poskušajo z medsebojno komunikacijo in delovanjem organizirati napad, se približati nasprotnikovim vratom in pripraviti ugoden položaj za zaključek napada oziroma udarec na vrata. V veliko pomoč je v tem delu spoštovanje načela širine napada, kar pomeni, da vtekanje igralcev s krilnih položajev ni dovoljeno, ker s tem dušijo gibanje igralcev v sredini in manjšajo morebitne razpoke v obrambi nasprotnika (Elsner, 2004).

1.1.1.3 Zaključek napada

To je faza igre, kjer je posameznik z udarcem na vrata zaključi vse prejšnje faze napada. To je vrhunec same igre nogometa in tudi cilj vsakega napada. Napad se lahko zaključuje z vsemi deli telesa, razen z roko. Mesto zaključka je lahko neposredna bližina, srednja ali večja oddaljenost od

vrat. Kakšen bo zaključek napada, je odvisno od predhodne priprave napada, postavitve in gibanja nasprotnih igralcev, zlasti golmana ter gibanja igralca, ki napad zaključuje. Najpogostejši zaključki napada so udarci z glavo po predložku, effe udarci, lobanje in varanje vratarja, udarci ob vratarjevi nogi itd. (Elsner, 2004).

1.1.2 Sodobni model igre v obrambi

Faza obrambe je del igre v katerem moštvo, ki je izgubilo žogo, poskuša na različne načine žogo pridobiti nazaj. Moštvo z različnimi strategijami in dejavnostmi (hitro, počasno vračanje na lastno polovico, presing, consko, individualno, kombinirano pokrivanje itd.) na različnih delih igrišča preprečuje pripravo in zaključek napada nasprotne ekipe.

1.1.2.1 Prehod iz napada v obrambo

Izgubljena žoga v napadu pomeni za napadalce zaključek akcije in takojšnjo vključitev k preostalemu moštvo v igro v obrambi. Prehodi iz napada v obrambo so različni in odvisni od nasprotnikove igre ter predvsem od načina branjenja. Pri tej osnovni igralni situaciji je branjenje lahko aktivno, kar pomeni, da braneče moštvo nasprotnika napada na njegovem delu igrišča, pasivno spremljajo prehod nasprotnika iz obrambe v napad in šele na svojem delu igrišča nasprotnika aktivno napadajo (Elsner, 2004).

1.1.2.2 Preprečitev priprave napada

Cilj branečega moštva je onemogočiti pripravo nasprotnikovega napada čim dlje od svojih vrat, v tako imenovani coni priprave napada. Glede na igro nasprotnika pa posameznik ob sinhronem delovanju soigralcev lahko prepreči pripravo napada v ožji ali širši obrambni coni. Tipične situacije v preprečevanju zaključka napada so predvsem zapiranje prostora ob prvi vratnici pri napadu nasprotnika od strani ali zapiranje sredine (librero-čistilec ali srednji branilec) ob hkratnem prevzemanju prostih igralcev (Elsner, 2004).

1.1.2.3 Preprečitev zaključka napada

Preprečevanje zaključka napada pomeni preprečevanje udarca na vrata. Zaključek oziroma udarec lahko prepreči igralec v polju, zadetek pa igralec ali vratar. Igralec prepreči udarec s pravočasnim odvzemanjem žoge, uspešnost že izvedenega udarca pa s postavljanjem ovire, noge ali telesa v položaju med žogo in vrati. Tipične situacije so izbijanje žoge z nogo in glavo iz stoje

na tleh, skoku in metu, ko se žoga kotali ali leti v vrata. Tipične situacije preprečevanja zaključka napada – zadetka, so akcije vratarja: lovljenje, izbijanje, boksanje.

1.1.3 Prekinitve

Pravila nogometne igre določajo, kdaj je igra prekinjena. Če je žoga zunaj igralnega prostora, se nadaljuje z metom iz outa, z udarjanjem žoge iz kota ali iz vratarjevega prostora. Prekinitve igre, ki so nastale zaradi prekrškov igralcev, se nadaljujejo z izvajanjem direktnega ali indirektnega prostega strela in s kazenskim strelom. Vse ostale prekinitve (ob poškodbah igralcev, neredih na igrišču ali kakršnemkoli drugem vzroku) se nadaljujejo z metom žoge sodnika (Elsner, 2004).

Vsaka prekinitve zahteva od moštev dobro taktično pripravo, kar pa je mogoče le ob dobri teoretični in praktični podučnosti igralcev tako za fazo branjenja kot za fazo napadaja.

1.2 Analiza igre

Pri analizi nogometne igre gre za razčlenjevanje le-te in kritično vrednotenje posameznih segmentov oziroma faz igre. Torej gre za zbiranje podatkov o moštvu, njihovi igri in njenih igralcih. S podatki, pridobljenimi z analiziranjem lastnega moštva, lahko iščemo napake, prikažemo dobre lastnosti ter ugotovljamo, kako bi lahko igro še izboljšali in tako lažje načrtujemo trenajni proces. Z analiziranjem nasprotnikov dobimo vpogled v njihove ekipne taktične komponente, iskanje dobrih in slabih lastnosti, ki nam omogoča boljšo pripravo na samo tekmo. Prav zaradi analize mora imeti trener poleg praktičnega znanja tudi veliko teoretičnega znanja o nogometu. Trener se velikokrat ukvarja tudi po več ur z analiziranjem nasprotnikov, da se na njih kar se da dobro taktično pripravi. Opazuje svoje moštvo, posameznike v moštvu in skupine ter ugotavlja, kje so možne izboljšave in kako do njih priti. Analiza je lahko zelo zamudno opravilo, vendar pa lahko dobro opravljena zelo koristi tako celotnemu moštvu kot tudi posameznik.

Obstajata dva možna načina opravljanje analize. Prvi je subjektivno opazovanje, kjer trenerji, strokovnjaki zgolj na podlagi opazovanja moštev oziroma igralcev podajo oceno. Drugi je objektivni način, kjer s pomočjo beleženja že vnaprej določenih spremenljivk naredimo obdelavo in analizo le-teh in podamo oceno. Zaradi objektivnega spoznavanja igre in njenih razvojnih tendenc ter same ponovljivosti je v sodobnem športu zaželena uporaba objektivnih analiz.

Za dobro analizo pa je potrebno opazovati vse tri segmente nogometne igre in njihove podfaze:

- faza napada (prehod iz obrambe v napad, priprava zaključka, zaključek napada);

- faza obrambe (prehod iz napada v obrambo, preprečitev priprave zaključka, preprečitev zaključka napada);
- prekinitve (izvedba udarca iz kota, izvedba udarca iz prostega strela, izvedba kazenskega udarca, izvedba stranskega outa, izvedba sodniškega meta).

1.2.1 Značilnosti nogometne igre

Glavna značilnost nogometne igre je usklajeno delovanje celotne ekipe, kar pa je mogoče le ob dobrem sodelovanju vseh posameznikov. To sodelovanje je večstransko in je odvisno od načina vodenja, individualnosti igralcev, sestave moštva itd. Posebej pomembno pa je medsebojno motorično komuniciranje ob sočasnem komuniciranju z žogo ter upoštevanju velikosti igralne površine.

Medsebojno motorično komuniciranje je odvisno od delovanja informacijsko motoričnih procesov upravljanja in uravnavanja dejavnosti motoričnega aparata. Prilagojeno je spremenljivosti v igralnih situacijah in motnjam pri gibanju. Uspešnost motoričnega komuniciranja temelji na sposobnosti igralcev za zaznavanje situacij, na sposobnosti identifikacije strukturnih situacij in vse igre. Identifikacija strukturnih situacij je vezana na sprejem in pretok informacij neposredno iz igre in iz motoričnega spomina. Informacije iz motoričnega spomina, vanj so uvrščeni motorični programi, lahko občutno skrajšajo ne le identifikacijo situacij, ampak tudi aferentno-efektorne procese. Medsebojno motorično komuniciranje ni odvisno le od kognitivnih sposobnosti identificiranja situacij, ampak tudi od števila programov v motoričnem spominu. Količina teh programov je odvisna od ustreznega in dovolj pogostega transformacijskega procesa (treninga). Medsebojno motorično komuniciranje je lahko pomanjkljivo zaradi posledice premalo učinkovitega ali celo neustreznega informacijskega procesa. Pomembna motnja pri motoričnem komuniciranju pa je prav gotovo nasprotna ekipa, ki poskuša prekiniti niti komunikacijske mreže z odvzemom komunikacijskega sredstva – žoge ali s prekinitvijo igre (Elsner, 2004).

Medsebojno motorično komuniciranje v nogometu predstavlja torej povezava med dvema ali več igralci. Informacija, ki jo nek igralec odda, je za ostale soigralce vhodna informacija. Ta komunikacija med igralci pa je lahko vzpostavljena v celoti, delno ali sploh ni vzpostavljena. Igralca nista uspešno vzpostavila komunikacije, kadar je nasprotnemu igralcu uspelo prekiniti igro, odvzeti žogo ali kadar v skupni akciji nista delovala skladno. Kadar je trenutek, smer in hitrost podane žoge usklajeno s smerjo in hitrostjo gibanja soigralca, pa govorimo o uspešno vzpostavljeni komunikaciji (Elsner, 2004)

Igralec z žogo – komunikacijsko sredstvo je najpomembnejši člen medsebojne motorične komunikacije. Soigralci mu z njihovo motorično dejavnostjo – odkrivanjem, le pomagajo vzpostaviti medsebojno sodelovanje. Bolj kot so soigralci dejavni, lažje se igralec z žogo odloči, komu bo le-to oddal in s tem vzpostavil neposredno motorično komunikacijo. Komunikacijo, ki nastane med igralcema, ki si izmenjata žogo, imenujemo komunikacija glavnega kanala (Elsner, 2004).

Poleg glavnega kanala medsebojne motorične komunikacije igralci s svojo dejavnostjo vzpostavljajo komunikacijske niti tudi po pomožnih kanalih tako z glavnim nosilcem komunikacije – igralcem, ki upravlja žogo, kot med seboj (Elsner, 2004).

Igralci s tvorjenjem pomožnih kanalov pripomorejo k večji gostoti komunikacijske mreže. Večja kot je gostota, več ima igralec z žogo možnosti v napadu in tudi igralci v obrambi težje prekinijo komunikacijsko mrežo. Zaradi tega lahko rečemo, da je uspešnost v napadu odvisno od gostote komunikacijske mreže. To pomeni, da morajo igralci delovati sinhrono ter usklajeno s sistemom, zasnovo in taktiko igre (Elsner, 2004).

Nekatere oblike in delovanje komunikacijske mreže v napadu je mogoče vsaj v bistvu izoblikovati med treningom z uigravanjem posameznih igralcev ali delov moštva in vsega moštva tako v navpični kot v vodoravni ravnini. Ustvarjalnost igralcev v igri, ko se prilagajajo soigralcem in ustvarjajo nove niti ali kanale v komunikacijski mreži napada, to mrežo še bogati in ustvarja vrzeli v komunikacijski mreži obrambe (Elsner, 2004).

Vzpostavljanje medsebojne motorične komunikacije je zelo pomembno tudi v fazi branjenja, kjer je glavni cilj moštva prekiniti komunikacijsko mrežo moštva, ki napada, odvzem komunikacijskega sredstva – žoge, in vzpostavitev lastne komunikacijske mreže v napadu. Velikokrat se obrambni igralci zadovoljijo le s tem, da prekinijo komunikacijsko mrežo napad, predvsem pa glavni kanal komunikacije. Ustvarjanje komunikacijske mreže v obrambi in medsebojna komunikacija med igralci, čeprav gre le za motnje ali prekinitvev komunikacijske mreže v napadu, sta enako in včasih še zahtevnejši nalogi kot pri napadu (Elsner, 2004).

Komunikacijsko mrežo v obrambi je težje oblikovati z uigravanjem na treningu. Lahko se sicer ustvari temeljno komunikacijsko mrežo, največkrat pa je ni mogoče pripraviti za vsakega nasprotnika. Zato je komunikacijsko mrežo v obrambi nujno prilagoditi vsakemu nasprotniku posebej. To pomeni veliko spreminjanja komunikacijske mreže, ki pa mora biti organizirano, glavne niti pa močnejše in trdnejše. V fazi obrambe ni dovoljena tolikšna improvizacija kot v napadu, kajti pretrgana mreža komunikacije v obrambi ima veliko hujše posledice, saj to

največkrat omogoči nasprotniku zadetek. Zaradi tega morajo biti igralci v obrambi še posebej disciplinirani (Elsner, 2004)

Cilj igre je doseči več zadelkov kot nasprotnik. To pa lahko storimo na različne načine, ob različni razporeditvi igralcev na igrišču. Izvajamo lahko kontinuirane napade s pritiskom (presing) na nasprotnika ali z bolj obrambnim načinom igre in hitrimi protinapadi. Neglede na stil igre mora ekipa uspešno tvoriti komunikacijsko mrežo tako v fazi napada kot v fazi branjenja.

1.2.2 Dosedanje raziskave

Nogometna igra, kot jo poznamo danes, je precej drugačna od tiste v preteklosti. Nenehni razvoj od začetkov pa do danes se kaže v zgodovinskem pregledu njenega nastajanja in razvoja. Vzroki za spremembo igre so različni, skoraj vsi pa so posledica analiziranja igre kot človekove ustvarjalne dejavnosti. Na podlagi tega lahko tudi trdimo, da je današnja igra le trenutno stanje v njenem razvoju.

Kuhn in Meier (1974) sta analizirala igro štirinajstih ekip na svetovnem prvenstvu v Nemčiji leta 1974. Tekme so bile posnete na video trak in kasneje analizirane. Povprečno število dobljenih podatkov na tekmo je bilo 250, po selekciji le-teh pa 95. Posebna strokovna ekipa je podatke razdelila na šestnajst področij: osebni podatki, sestava moštva, posest žoge, udarci na vrata, kršitve pravil igre, tehnične napake, število, trajanje in vrsta napadov, podaje, agresivnost, način branjenja v vratih, širina delovanja, igra v širino, krilni položaj oziroma sredina, vzdrževanje tempa, tempo igre, izvajanje kotov.

Dokazano je bilo, da lahko tudi z manjšim številom spremenljivk dobro prikažemo in ocenimo kvaliteto igre. Ta ugotovitev je zelo pomembna za samega trenerja, saj mu omogoča kontinuirano kontrolo posameznika in moštva (povzeto po Rozina, 2000).

Jachock in Witt (1975) sta analizirala dejanski igralni čas na tekmi, koliko kontaktov na tekmo imajo igralci, koliko pretečejo v času tekme, pretečene kilometre pa sta še dodatno razdelila v počasen, srednji in hiter tek. Ugotovila sta, da je dejanski igralni čas približno 60 minut, ostalo so prekinitev. Ugotovila sta tudi, da imajo igralci v posesti žogo od 40 sekund do 3 minute na tekmo ter da v času tekme igralci pretečejo do 11.000 metrov (zvezni igralci več kot ostali), v nižjih ligah pa okoli 8.100 metrov. Število dotikov z žogo se vrtili med 40 in 100, ponovno prevladujejo zvezni igralci (povzeto po Rozina, 2000).

Dujmovič (1979) je analiziral 10 tekem prve jugoslovanske lige. Ugotovil je, da je od skupnega števila prekinitev največ prostih strel (36,4 %), sledijo stanski avti (17,6 %), koti (14 %), vratarjevi streli (7,7 %), nedovoljeni položaji (5,4 %), indirektni udarci (1,3 %), zadetki (1,2 %) najmanj pa je sodnikovih metov (0,4 %). Raziskava je prav tako pokazala, da je od skupnega gibanja igralca največ gibanja brez žoge (50 %), čemur sledijo podaje (19 %), sprejemanje žoge (12 %), vodenje žoge (7 %), odvzemanje žoge (4 %), udarci z glavo (3,4 %), varanje (1,7 %), udarci proti vratom (1,6 %), najmanj pa je izvajanja avta (1,4 %) (povzeto po Rozina, 2000).

Slakonja (1980) je analiziral igro Olimpije v pomladanskem delu prvenstva. Zanimalo ga je, če je razlika med rezultatsko uspešnejšimi in rezultatsko manj uspešnimi moštvi v tehnično taktičnih elementih v 1. SNL. Njegova hipoteza je bila, da se razlikujejo v vseh tehnično taktičnih elementih, a jo je ovrgel, ker je raziskava pokazala, da je razlika le v nekaj elementih.

Klinčarovski (1987) je analiziral prekinitve in nadaljevanje nogometne igre v fazi napada na svetovnem prvenstvu v Mehiki leta 1986. Opazoval je način in kvaliteto izvedenih kotov, prostih strel, stranskih avtov in kazenskih strel. Rezultati, ki jih je dobil, so bili nepričakovani in se niso ujemali z njegovimi postavljenimi hipotezami.

Zickero (1991) je analiziral igro v fazi branjenja na svetovnem prvenstvu v Italiji leta 1990 in ugotovil, da so rezultatsko uspešnejše ekipe dobile več dvobojev kot manj uspešne, omogočile nasprotniku manj strel na gol in manj protinapadov, kot so jih imele same, ter da so bile v tehnično-taktičnih elementih pri odvzemanju in borbenosti boljše od rezultatsko manj uspešnih ekip.

Horvat (1996) je analiziral model igre Slovenske nogometne reprezentance v obrambi. Ogledal si je 17 tekem med leti 1994 in 1996. Slovenija je v tem času dobila 16 zadetkov, od tega 5 iz prekinitev. Zadetke iz prekinitev so prejeli v uvodnih srečanjih, kasneje pa so to napako odpravili, saj so se priložnosti za zadetek nasprotnika precej zmanjšale po prvih treh tekmah. Zadetke so prejeli v 9-ih primerih zaradi izgubljenega dvoboja in 5-krat zaradi tehnične napake. Raziskava je pokazala, da je Slovenija izgubila 80 % žog na nasprotni polovici. Ugotovil je tudi, da je Slovenska reprezentanca dobila več dvobojev, kot jih je izgubila.

Dominc (1991) je analiziral igro v fazi napada na svetovnem prvenstvu v Italiji leta 1990. Želel je ugotoviti značilnosti moderne nogometne igre. Ocenjeval je ritem in hitrost napada, število zaporednih podaj, posest žoge, število strel na vrata in drugo. Raziskave so pokazale, da so uspešnejše tiste ekipe, ki večkrat streljajo na gol. Prav tako je ugotovil, da so ekipe, ki so bile bolj obrambno usmerjene in so nasprotnika presenečale z menjavo ritma in protinapadi, bile bolj uspešne.

Janev (1995) je analiziral značilnosti igre v fazi napada na svetovnem prvenstvu v ZDA leta 1994. Svoje ugotovitve je primerjal z ugotovitvami raziskav svetovnega prvenstva v Italiji leta 1990. Ugotovil je, da v sodobnem nogometu prevladuje obrambna taktična usmerjenost in da so bile uspešnejše tiste ekipe, ki so imele več strelav na gol, napadale prek krilnih položajev, veliko menjavale ritem napadanja in izvajale protinapade.

Smonkar (1996) je analiziral model igre v slovenski nogometni ligi – faza napada. Ugotavljal je kvantitativne razlike v fazi napada med moštvi 1. SNL. V zaključku je prišel do dejstva, da moštva v 1. SNL igrajo v počasnem tempu.

Lorger (1997) je primerjal model igre slovenske reprezentance z modelom igre v prvi slovenski ligi v fazi napada. Iskal je razlike v tehnično-taktičnih elementih in kvantitativne razlike med 1. SNL in nogometno reprezentanco. Ugotovil je, da se reprezentanca bolj poslužuje hitrega kontinuiranega napada, medtem ko ekipe v SNL precej pogosteje uporabljajo protinapad. Reprezentanca si uspe v napadu večkrat podati žogo in jo imeti tudi dalj časa v svoji posesti v primerjavi z moštvi SNL. Oboji največ žog izgubijo zaradi napačne podaje in izgubljenega dvoboja z nogo ter se največkrat poslužujejo prehoda v napad preko vratarja z degažiranjem. V SNL je bilo največ zadetkov doseženih skozi sredino igrišča, medtem ko je reprezentanca več zadetkov dosegla po podaji s krila. Reprezentanca je več streljala na vrata v 16-metrskem prostoru kot moštva SNL in bila tudi nasplošno natančnejša pri udarcih na vrata.

Jaklič (1998) je analiziral prekinitve nogometne igre na evropskem prvenstvu v Angliji leta 1996 in prekinitve igre slovenske nogometne reprezentance na kvalifikacijskih tekmah. Analiza je pokazala, da slovenska reprezentanca s 7 prejetimi zadetki in nobenim doseženim iz prekinitav v tem segmentu precej zaostaja za ostalimi reprezentancami. Ugotovil je še, da se morajo ekipe v samem trenažnem procesu precej posvečati prekinitvam, saj je bilo na evropskem prvenstvu kar 36,1 % od vseh skupno doseženih zadetkov danih iz prekinitav.

Pivk (1999) je analiziral igro v fazi obrambe štirih finalistov svetovnega prvenstva v Franciji. Ugotovil je, da obstajajo razlike pri izvajanju tehnično-taktičnih aktivnosti med uspešnimi in manj uspešnimi reprezentancami. Rezultati so pokazali, da rezultatsko uspešne reprezentance dobijo veliko več dvobojev, omogočijo veliko manj strelav na vrata, omogočijo nasprotniku manj protinapadov, imajo žogo večinoma v svoji posesti in posledično več možnosti za zaključek napada ter na lažji način nasprotniku odvzamejo žogo kot rezultatsko neuspešne reprezentance.

Bezjak (1999) je ugotavljal razlike med reprezentanco Slovenije in njenimi nasprotnicami v kvalifikacijah za svetovno prvenstvo v Franciji leta 1998. Analiza je pokazala, da si je slovenska reprezentanca priigrala 4,3 priložnosti na tekmo, za prehod v napad preko vratarja največkrat

uporabljala degažiranje, izgubila 72,1 žog na tekmo in prejela 7 zadetkov ob le enem danem. Ugotovil je tudi, da največkrat uporabljajo hiter kontinuiran napad in da imajo žogo v povprečju nekoliko manj v posesti kot nasprotnik, to je 42,6 % časa.

Rozina (2000) je primerjal igro nogometnega kluba Maribor Teatanic in njegovih nasprotnikov. Zanimala ga je faza napada v ligi prvakov v sezoni 1999/2000. Ugotovil je, da je bil Maribor praktično v vseh elementih napada slabši od nasprotnikov.

Križanič (2001) je analiziral igro v obrambi ekip, ki so se uvrstile v šestnajstino finala na svetovnem prvenstvu v Franciji leta 1998. Ugotovil je, da je takratna zmagovalka in gostiteljica Francija imela najbolj čvrsto in organizirano obrambo.

Fenko (2002) je analiziral igro v napadu najboljših štirih reprezentanc na svetovnem prvenstvu v Franciji leta 1998. Ugotovil je, da se v napad preko golmana največkrat prehaja z degažirano žogo. Uporablja se največkrat hiter kontinuiran napad s povprečno štirimi zaporednimi podajami, preko katerega je prišlo tudi največkrat do priložnosti. Napad je povprečno trajal 15,2 sekunde. Reprezentance so si na tekmo priigrale v povprečju 8,1 priložnosti, streljale pa približno 12-krat na tekmo. Največ se je streljalo v kazenskem prostoru. Le ena od štirih reprezentanc ni igrala sistema 1:4:4:2.

Tobijas (2002) je analiziral prekinitve na evropskem prvenstvu v Belgiji in na Nizozemskem leta 2000. Ugotovil je, da so rezultatsko uspešne ekipe naredile manj prekinitev in dosegle skoraj 80 % vseh zadetkov iz prekinitev igre. Analiza je pokazala, da je skoraj ena tretjina vseh zadetkov na prvenstvu bila dosežena iz prekinitev, od katerih je največji delež dosežen po prostih in kazenskih streljih.

Rašovič (2002) je analiziral igro v fazi branjenja na evropskem prvenstvu v Belgiji in na Nizozemskem leta 2000. Obravnaval je 31 tekem in opazoval 27 spremenljivk. V štirih glavnih sklopih spremenljivk je primerjal uspešne z manj uspešnimi ekipami. Ugotovil je, da so uspešnejše ekipe naredile več prekrškov, omogočile nasprotniku manj strelav na gol, dobile več dvobojev v zraku, v nevarnih situacijah izbijale žogo na krilne položaje in prisilile nasprotnika v več napačnih podaj.

Bizjan (2003) je obdelal igro v obrambi štirih najboljših reprezentanc na svetovnem prvenstvu leta 2002 v Južni Koreji in na Japonskem. 58 spremenljivk je razdelil v 6 sklopov. Ugotovil je, da so uspešnejše reprezentance prejele manj zadetkov, odvzele več žog na nasprotni polovici, osvojile več dvobojev, prestregle več podaj, omogočile manjše število strelav na vrata in storile več prekrškov kot manj uspešne ekipe.

Rudolf (2004) je ugotavljal model igre slovenske nogometne reprezentance v obrambi v kvalifikacijah za svetovno prvenstvo v Franciji. Ogledal si je 8 tekem in uporabil 52 spremenljivk. Ugotovil je, da slovenska reprezentanca najpogosteje uporablja kratke podaje, zaradi napačnih podaj izgubi skoraj eno tretjino žog, največ žog (88 %) izgubi na nasprotni polovici igrišča in ima visok odstotek taktičnih napak tako med igro kot ob prekinitvah.

Drečnik (2004) je analiziral prekinitve igre v napadu na svetovnem prvenstvu leta 2002 v Južni Koreji in na Japonskem. Iz prekinitvev je bilo doseženih 60 golov, kar je 38 % vseh zadetkov na prvenstvu. Od tega so uspešne reprezentance dosegle 63 % zadetkov. Analiza je pokazala, da je bilo iz kota doseženih 33 % zadetkov iz prekinitvev, 30 % zadetkov je bilo doseženih po prostem strelu, 22 % zadetkov iz kazenskega udarca in 15 % po izvajanju stranskega outa.

Novak (2005) je primerjal bolj in manj uspešne reprezentance med sabo v fazi napada na svetovnem prvenstvu na Japonskem in v Južni Koreji. Analiza je pokazala, da uspešne reprezentance največ uporabljajo kontinuirane hitre napade in najmanj protinapade. Poses žog je bila v prid uspešnih reprezentanc, prav tako pa so imele tudi več odvzetih žog na tekmo. Uspešne reprezentance so imele več priložnosti in bile tudi bolj učinkovite.

Gajser (2007) je primerjal igro italijanske reprezentance v napadu z njenimi nasprotnicami na svetovnem prvenstvu leta 2006 v Nemčiji. Analiza je pokazala, da je bilo italijansko moštvo zelo učinkovito v napadu in imelo je zelo raznovrstne in konkretne napadalne akcije. Ugotovil je tudi, da so bili zelo disciplinirani in odgovorni v fazi obrambe. Zaradi premoči v vseh segmentih je Italijanska reprezentanca postala tudi svetovni prvak.

Kopasić (2008) je analiziral ekipo FC Barcelone v fazi napada v ligi prvakov v sezoni 2005/2006. Barcelona je takrat postala evropski klubski prvak. Kopasić je ugotovil, da se Barcelona večinoma poslužuje počasnih kontinuiranih napadov, kakršni jim prinesejo tudi največ zadetkov. Največ zadetkov in priložnosti za zadetek si ustvarijo po predhodni podani žogi v globino. V napad preko vratarja prehajajo tako za degažiranjem kot s kratko podajo v zadnjo linijo. Ugotovil je tudi, da je Barcelona dobila več dvobojev kot njena nasprotna moštva.

Fijavž (2008) je analiziral model igre v napadu moštva AC Milan v ligi prvakov v sezoni 2006/2007. Ugotovil je, da so ekipe v tej sezoni lige prvakov bile uspešnejše pri doseganju zadetkov po prekinitvah kot ekipe na prejšnjem evropskem prvenstvu. Analiza je pokazala, da je moštvo Milana izvajalo manj kotov kot njihovi nasprotniki, vendar to ni vplivalo na njihovo uspešnost. Kot so izvajali večinoma na dva načina; največkrat s podajo v sredino kazenskega prostora, manjkrat so se posluževali podaje na prvo vratnico.

Iliješa (2008) je zanimal model igre nemške reprezentance v napadu na svetovnem prvenstvu v Nemčiji leta 2006. Ugotovil je, da si je nemška reprezentanca največ priložnosti ustvarila po podaji s krila (27,9 %) in po podaji v globino (25 %). Pri slednji je dosegla tudi največ zadetkov. Raziskave so pokazale, da je nemška reprezentanca največkrat napadala s počasnimi kontinuiranimi napadi, ki jih je bilo skupno kar 31,6 %, in najmanj s protinapadi. Nemška reprezentanca si je na tekmo ustvarila več priložnosti in imela več udarcev na gol kot njene nasprotnice.

Lah (2008) je na svetovnem prvenstvu v Nemčiji leta 2006 analiziral igro francoske reprezentance v obrambi. Ugotovil je, da je Francija na prvenstvu prejela le 3 zadetke in da je v tem segmentu bila boljša le Italija, ki je prejela zgolj 2. Francoska reprezentanca je po izgubljeni žogi čim hitreje poskušala le-to pridobiti nazaj že na nasprotnikovi polovici, kar jim je v 116-ih poskusih od 208-ih tudi uspelo. Uspešnejša je bila tudi v dvobojih (380-354) in storila več prekrškov (114-105) kot nasprotna moštva.

Berger (2008) je analiziral igro italijanske reprezentance v obrambi na svetovnem prvenstvu v Nemčiji leta 2006. Raziskave so pokazale, da italijanska reprezentanca naredi manj prekrškov na tekmo kot njen nasprotnik. Ugotovil je tudi, da dopustijo nasprotniku manj strelav na vrata, kot pa jih sprožijo sami, ter da največ pridobljenih žog dobijo po dvobojih (40 %), v katerih so tudi uspešnejši od nasprotnikov.

Danjko (2009) je raziskoval prekinitve igre na svetovnem prvenstvu v Nemčiji leta 2006. Ugotovil je, da so uspešnejše reprezentance dosegle 72,2 % vseh zadetkov iz prekinitev in bile boljše v vseh ostalih spremenljivkah (realizacija strelav, število priložnosti itd.). Analiza je pokazala, da je bilo iz prekinitev doseženih več kot ena tretjina vseh zadetkov, od čigar jih je bilo doseženih 16,7 % po izvedbi stranskega outa, 24,1 % po izvedbi kota in kazenskega strela in kar 35,1 % iz prostega strela.

Kovačič (2011) je analiziral model igre francoske reprezentance v fazi napada na svetovnem prvenstvu v Nemčiji leta 2006. Raziskava je pokazala, da si je francoska reprezentanca največ priložnosti priigrala po podaji s krila (32,7 %) in podaji žoge v globino (28,8 %). Največ golov so dosegli po podaji v globino. Ugotovil je tudi, da so največkrat uporabljali hiter kontinuiran napad, iz katerega so si ustvarili tudi največ priložnosti. Najmanjkrat so uporabljali protinapad, vendar pa so bili zelo učinkoviti in največkrat zadeli po protinapadu. Vratar je žogo v igro poslal največkrat z degažiranjem. Rezultati pa so pokazali še, da je francoska reprezentanca imela veliko več zaključnih udarcev na gol, več priložnosti in dobila več dvobojev v primerjavi z nasprotniki.

Černuta (2012) je analiziral model igre španske reprezentance v napadu na svetovnem prvenstvu leta 2010 v Južni Afriki. Ugotovil je, da so Španci največ napadali s kontinuiranim počasnim

napadom, imeli večjo posest žoge, sestavili več zaporednih podaj, imeli večje število podaj na srečanje, izgubili manj žog in imeli več udarcev na gol kot nasprotna moštva. V napad so preko golmana prehajali večinoma s kratkimi podajami. Največ priložnosti pa so si pripravili po kontinuiranem napadu in po podaji v globino. Najuspešnejši strelec je bil levi krilni napadalec.

Brinjovc (2012) je analiziral prekinitve na evropskem prvenstvu mladih v Sloveniji leta 2012. Raziskava je pokazala, da je bilo eno tretjino golov doseženih po izvedbi prekinitve (6 neposredno po prekinitvi in 4 v nadaljevanju igre). Rezultatsko uspešne ekipe so izvedle nekoliko več prekinitev, vendar so bile rezultatsko manj uspešne, bolj učinkovite in dosegle več zadetkov neposredno po izvedbi, medtem ko so uspešnejše reprezentance več golov dosegle v nadaljevanju igre.

Kot lahko vidimo, je bilo na temo analize nogometa narejenih že zelo veliko raziskav. Tukaj so zbrane le tiste, ki sovpadajo s tem raziskovalnim delom. Večinoma so analizirali posebej igro v napadu, igro v obrambi ali igro ob in po prekinitvah. Mi pa se bomo lotili analize celotne igre dveh reprezentanc, ugotavljali njihove značilnosti in jih primerjali med sabo.

Omenili smo že, da lahko analizo igre opravljamo na dva načina. Subjektivna analiza, ki je precej odvisna od posameznika in je lahko ob vsakem gledanju tekme drugačna, in objektivna, ki temelji na nekaterih predpostavkah in je ponovljiva. Objektivni način analiziranja nam dandanes omogočajo tudi visokozmogljivi računalniški programi, kakršne uporabljajo v vseh vrhunskih klubih. Ti programi nam omogočajo podrobno spremljanje pogostosti, natančnosti in izvedbe različnih tehnično taktičnih elementov. Slaba stran teh programov je, da so precej dragi in zato zaradi omejenih finančnih sredstev precej nedosegljivi. Večina analizo opravlja na veliko cenejši način: s pomočjo papirja, svinčnika in vnaprej določenih spremenljivk. Ne glede na to, kako je narejena analiza, je njen namen ugotavljanje trenutnega modela in razvojnih tendenc nogometne igre.

Število raziskav je zelo veliko in se iz leta v leto še povečuje. Večino analiz nogometne igre so pri nas naredili študentje na Fakulteti za šport v Ljubljani. Dosedanje raziskave so pokazale precej zanimive rezultate, ki so zelo uporabni za strokovne delavce v nogometu. Raziskave prikazujejo modele nogometne igre, navajajo razloge za uspešnost določenih ekip oziroma reprezentanc in tako dajejo smernice trenerjem, katere tehnično-taktične elemente je potrebno še posebej trenirati in kakšen model igre prinaša uspehe.

1.3 Cilji in hipoteze

Namen diplomske naloge je primerjava modela igre nogometnih reprezentanc Nemčije in Brazilije na svetovnem prvenstvu 2014 v Braziliji in ugotavljanje morebitnih razlik v posameznih spremenljivkah. Glavni cilji so:

1. Ugotoviti značilnosti modela igre reprezentanc Nemčije ter Brazilije v obrambi na podlagi izbranih spremenljivk in primerjava teh dveh reprezentanc.
2. Ugotoviti značilnosti modela igre reprezentanc Nemčije ter Brazilije v napadu na podlagi izbranih spremenljivk in primerjava teh dveh reprezentanc.
3. Ugotoviti značilnosti modela igre reprezentanc Nemčije ter Brazilije ob prekinitvah na podlagi izbranih spremenljivk in primerjava teh dveh reprezentanc.

Hipoteze, ki smo jih zastavili na podlagi glavnih ciljev so:

- H₀₁ v strelah na gol nasprotnika ni statistično značilnih razlik med reprezentancama Nemčije in Brazilije;
- H₀₂ v številu prekrškov nasprotnika ni statistično značilnih razlik med reprezentancama Nemčije in Brazilije;
- H₀₃ pri številu dobljenih dvobojev v fazi obrambe ni statistično značilnih razlik med reprezentancama Nemčije in Brazilije;
- H₀₄ v številu strel na gol ni statistično pomembnih razlik med reprezentancama Nemčije in Brazilije;
- H₀₅ v številu zadetkov na tekmo ni statističnih razlik med reprezentancama Nemčije in Brazilije;
- H₀₆ Pri posesti žoge ni statističnih razlik med reprezentancama Nemčije in Brazilije;
- H₀₇ v številu kotov v fazi obrambe ni statistično značilnih razlik med reprezentancama Nemčije in Brazilije;
- H₀₈ v številu kotov v fazi napada ni statistično značilnih razlik med reprezentancama Nemčije in Brazilije;
- H₀₉ v številu prostih strel v fazi obrambe ni statistično značilnih razlik med reprezentancama Nemčije in Brazilije;
- H₀₁₀ v številu prostih strel v fazi napada ni statistično značilnih razlik med reprezentancama Nemčije in Brazilije;
- H₀₁₁ v številu doseženih zadetkov iz prekinitve ni statistično značilnih razlik med reprezentancama Nemčije in Brazilije.

2 METODE DELA

2.1 Preizkušanci

Vzorec preizkušancev predstavljajo igralci, ki so zastopali reprezentanci Brazilije in Nemčije na svetovnem prvenstvu 2014 v Braziliji. Vsaka od reprezentanc je odigrala 7 tekem, od katerih so bile 3 tekme odigrane v predtekmovanju in 4 v nadaljevanju tekmovanja. Iz tabele 1 je razvidno, da smo si ogledali 13 tekem, v njej pa so zapisani tudi rezultati tekem in datumi, kdaj so bile tekme odigrane.

Razpored gledanih tekem:

Faza tekmovanja	Datum	Tekma	Rezultat
Skupinski del	12.6.2014	Brazilija - Hrvaška	3:1
	16.6.2014	Nemčija - Portugalska	4:0
	17.6.2014	Brazilija - Mehika	0:0
	21.6.2014	Nemčija - Gana	2:2
	23.6.2014	Brazilija – Kamerun	4:1
	26.6.2014	Nemčija – ZDA	1:0
Osmina finala	28.6.2014	Brazilija – Čile	1:1 (3:2 - penali)
	30.6.2014	Nemčija - Alžirija	2:1 (po podaljških)
Četrto finale	4.7.2014	Brazilija – Kolumbija	2:1
	4.7.2014	Nemčija - Francija	1:0
Polfinale	8.7.2014	Brazilija – Nemčija	1:7
Mali finale	12.7.2014	Brazilija – Nizozemska	0:3
Veliki finale	13.7.2014	Nemčija – Argentina	1:0 (po podaljških)

Tabela 1: Razpored tekem

2.2 Pripomočki

Kot pripomoček smo uporabili tabelo, ki je sestavljena iz treh osnovnih sklopov spremenljivk. V pomoč pri izdelavi tabele so nam bile diplomske naloge Dejana Kopasiča, ki je analiziral igro v fazi napada, Tomaža Opeke, ki je analiziral igro v fazi branjenja, in lastna diplomska naloga po prvi stopnji študija, ko sem analiziral prekinitve nogometne igre. Tri osnovne sklope spremenljivk, ki

so igra v fazi napada, igra v fazi obrambe in igra ob prekinitvah smo, razčlenili na spremenljivke, ki smo jih določili na podlagi dosedanjih raziskav. Ti sklopi in spremenljivke so nam omogočili natančno obravnavo problema, ki smo si ga zastavili. Za boljšo predstavbo in lažjo obravnavo so vse spremenljivke razložene.

2.2.1 Faza napada

Delimo jo na fazo prehoda iz obrambe v napad, fazo priprave zaključka napada in fazo zaključka napada, kar smo upoštevali tudi pri analizi tekem.

2.2.1.1 *Prehod iz obrambe v napad*

V tem segmentu smo obravnavali, kakšne oblike napada uporabljajo ekipe glede na osvajanje prostora ter glede na spremembo tempa in ritma napada. Opazovali smo, v katerih delih igrišča se žoga največ giblje med potekom njihovega napada in kolikšno posest žoge imajo opazovane ekipe.

Kontinuiran napad je dlje časa trajajoči napad, v katerem se pri graditvi napada podajajo žoge na srednje, dolge in kratke razdalje, njihova smer pa se pogosto spreminja. Ta način se uporablja predvsem takrat, ko se nasprotnik hitro vrača v cono branjenja in se tu zapira. Moštvo, ki napada, mora v takšnem primeru veliko menjati mesta, vekati in prazniti prostor. Prehod v zaključek napada je najenostavnejši, če igra poteka po krilnih položajih, saj je na ta način obrambo veliko bolj razširimo in se ustvarja prostor v sredini.

Protinapad je najhitrejši in najučinkovitejši način napada, ki je vse večkrat uporabljen, kajti s takšnim napadom je možno presenetiti nasprotnika in odigrati na njihovo nepostavljeno obrambo. Protinapad se prične na lastni polovici, v obrambni coni, nadaljuje pa se z dolgo globinsko ali diagonalno podajo. Smisel tega napada je odigrati in zaključiti hitreje, kot se je nasprotnik pripravljen postaviti v obrambo.

Progresivni napad je nekakšna mešanica protinapada in kontinuiranega napada. Pri takšnem napadu najracionalnejše izkoristimo čas in z največjo možno hitrostjo poskušamo napad zaključiti. Lahko bi ga poimenovali tudi hitri kontinuiran napad.

Variabilni napad je oblika kontinuiranega napada. Njegova značilnost je sprememba ritma in tempa napada. Pri takšnem napadu se spreminja hitrost gibanja žoge in igralcev pri pripravi napada.

Mesto napada nam pove, kje je ekipa največ napadala oziroma kje so največ zadrževali žogo v fazi napada ob vzdolžni delitvi igrišča. Zanimalo nas je torej, ali so več napadali po levi strani, sredini ali desni strani.

Posest žoge nekega moštva je seštevek vseh posameznih časov trajanja napadov. V času posesti žoge ene ekipe se meri efektivni čas, ko je imela ekipa žogo v posesti. Če se je nasprotnik pri podaji dotaknil žoge, ni pa ji dovolj spremenil smeri in je prišla k igralcu iste ekipe, to štejemo kot posest žoge. V ta čas ne spadajo prekinitve in dvoboji z glavo ter z nogo, ko žogo ne kontrolira nobena od ekipa (Kopasič, 2008).

2.2.1.2 Priprava napada

V tem segmentu nas je zanimalo, kakšne tehnično-taktične elemente uporabljajo ekipe za pripravo zaključka napada. Analizirali smo individualne akcije, podaje, prepovedane položaje in ustvarjene priložnosti.

Preigravanje oziroma varanje je element nogometne igre, v katerem poskuša igralec z individualnimi sposobnostmi pridobiti prednost pred nasprotnikom in si tako omogočiti lažje nadaljevanje napada. Preigravanje naj bi se uporabljalo predvsem takrat, ko so soigralci pokriti in kadar imamo v zaključku akcije le enega igralca pred seboj.

Beležili smo število poskusov preigravanja in število uspešnih preigravanj.

Prodori in podaje v globino sta taktična elementa v nogometni igri, pri katerih gre za hitro osvajanje prostora proti nasprotnikovim vratom. K prodorom smo šteli vsa hitra vodenja v prazen prostor proti nasprotnikovim vratom brez oviranja nasprotnika oziroma če je nasprotnik tekel ob boku igralca in ni prišlo do preigravanja. K podajam v globino smo šteli podaje v prazen prostor, ki so bile izvedene v smeri proti nasprotnikovim, od koder je nato igralec nadaljeval napad.

Šteli smo samo skupno število uspešnih prodorov in uspešnih podaj v globino, saj nas je zanimala uspešnost osvajanja prostora. Razdelil smo jih glede na kraj osvajanja. Ena spremenljivka je bila število prodorov in podaj neposredno v kazenski prostor, druga spremenljivka pa število prodorov in podaj v napadalno tretjino.

Dvoboji predstavljajo direktne stike med dvema nasprotnima igralcema. Zaradi sodobnega modela nogometa je na igrišču vedno prisotna prostorska in časovna stiska, kar pa vodi v vse več neposrednih dvobojev med tekmeči. Pri nogometu obstajajo dvoboji v zraku in tleh. K dvobojem v napadu prištevamo dvoboje, kjer poskuša igralec spremljajočega moštva žogo ohraniti v posesti.

Zapisovali smo skupno število vseh dvobojev v napadu in število uspešnih dvobojev.

Analiza podaj nam pove, kašnih podaj se ekipe največ poslužujejo in kolikšna je njihova uspešnost. Nekatero ekipo se več poslužujejo kratkih podaj in žogo ohranjajo v posesti, medtem ko druge ekipe večkrat poskušajo tudi z dolgimi žogami oziroma s preskok igro presenetiti nasprotno obrambo.

Spremljali smo število ter uspešnost dolgih, kratkih in srednje dolgih podaj. Med dolge podaje smo prištevali podaje, dolge nad 40 metrov, h kratkim smo prištevali podaje do 10 metrov dolžine in k srednje dolgim od 10 do 30 metrov dolžine.

Prepovedan položaj je eno izmed bolj kompleksnih nogometnih pravil. V prepovedanem položaju je napadalec, ki je v trenutku oddaje žoge soigralca bližje nasprotnikovim vratom kot njihov predzadnji igralec. Število prepovedanih položajev v napadu nam lahko pove, da je bila ekipa zelo napadalna in vseskozi poskušala z vtekanjem za hrbet obrambe ali da je nasprotna ekipa zelo dobro postavljala tako imenovano »ofsajd zanko«.

Analiza ustvarjenih priložnosti nam je omogočila spremljavo in analizo vseh nevarnih zaključkov napada. Gledali smo, ali je do priložnosti prišlo po podaji v globino, individualnem prodoru ali po napaki nasprotnika. Prav tako smo spremljali, ali se je priložnost ponudila po napadu s krilnega položaja, po napadu po sredini ali pa je bila mogoče posledica prekinitve.

2.2.1.3 Zaključek napada

Zaključek napada je odvisen predvsem od predhodne priprave zaključka napada sam način zaključka pa od postavitve in predhodnega gibanja igralca, ki napad zaključuje, in postavitve in gibanja vratarja ter obrambnih igralcev. Najbolj optimalen zaključek napada je zadetek.

V tem segmentu smo analizirali zaključne strele in dosežene zadetke.

Analiza strelav nam s pomočjo spremljajočih spremenljivk pove, kako nevarna je bila ekipa za nasprotnikova vrata. Spremljali smo število vseh strelav, ki so bili namenjeni doseganju zadetka, ne glede na oddaljenost strelca ali zgrešenost udarca. Posebej smo beležili še število strelav v okvir vrat, število strelav izven okvira vrat in število blokiranih strelav. K blokiranim strelom smo prištevali udarce, ki jih obrambni igralec prestreže v bližini vrat, in ne tistih, ki jih je obrambni igralec blokiral neposredno v bližini napadalca.

Analiza doseženih zadetkov nam omogoča vpogled v način in kraj doseganja zadetka ter »usmeritev« igralca, ki je dosegel zadetek. Beležili smo, če je bil gol dosežen iz igre ali po izvedbi

prekinitve, kajti veliko dosedanjih raziskav je pokazalo, da je skoraj tretjina zadetkov na podobnih tekmovanjih doseženih iz prekinitev oziroma v nadaljevanju igre po prekinitvi. Zanimal nas je tudi način doseganja zadetkov, kjer smo spremljali, ali je bil dosežen z nogo, glavo ali mogoče celo s kakšnim drugim delom telesa. Glede kraja smo zadetke ločili na tiste, ki so bili doseženi znotraj kazenskega prostora, in tiste, ki so bili doseženi iz zunanosti kazenskega prostora. Kot že omenjeno, smo spremljali tudi strelce zadetkov, kjer nas je zanimalo, če prihaja iz obrambne, vezne ali napadalne linije.

2.2.2 Faza obrambe

Delimo jo na fazo prehoda iz napada v obrambo, fazo preprečitve priprave napada in fazo preprečitve zaključka napada, kar smo upoštevali pri analizi tekem.

2.2.2.1 Prehod iz napada v obrambo

Prehod iz napada v obrambo je odvisen predvsem od prostora, kjer je bila žoga izgubljena, in od oblike prehoda iz obrambe v napad nasprotnega moštva. Zanimalo nas je, kako hitro so igralci prešli v fazo branjenja. Gledali smo, ali se poslužujejo aktivnega branjenja, kar pomeni, da nasprotnika hitro napadejo in ne dovolijo, da s kontinuiranim napadom ali celo protinapadom napade njihova vrata oziroma če pasivno spremljajo prehod nasprotnika in aktivno napadejo na lastni polovici.

Prav tako nas je v tem sklopu zanimalo, kakšne vrste branjenja se ekipe največ poslužujejo. V grobem ločimo conski in individualni način branjenja.

Individualna obramba je obramba v kateri vsak igralec dosledno pokriva neposrednega nasprotnika. Imenujemo jo tudi obramba »igralec na igralca«. Obrambni igralci se vedno postavljajo med nasprotnikom in vrati, vse bolj dosledno pa pokrivajo, ko se nasprotnik bliža vratom. Individualna obramba zahteva izredne psihofizične odlike, uspeh pa zagotavlja le v vseh pogledih superiornim ekipam (Elsner, 2004).

Conska obramba je oblika obrambe, kjer igralci pokrivajo prostor in le v tistem določenem prostoru pokrivajo in napadajo nasprotnika. Conska oblika branjenja pa pozna dve obliki: aktivna conska oblika je tista, kjer prvo obrambno linijo tvorijo napadalci moštva; pasivna conska oblika je tista, kjer so igralci vezne in obrambne linije zgoščeni globoko v obrambnem prostoru.

Razvoj nogometa in posebej igre v napadu je določal tudi razvoj igre v obrambi in spodbudil razvoj novih taktik. Tako so se pojavili tudi kombiniran način branjenja, forechecking in presing način

branjenja. Zaradi majhne pojavnosti forechecking obrambne taktike v dosedanjih raziskavah smo tudi mi beležili samo kombiniran način in presing način branjenja.

Kombiniran način branjenja je način, kjer del igralcev dosledno pokriva nasprotnika, ostali del pa pokriva prostor. Individualno pokrivanje najnevarnejših napadalcev in conska igra drugih sta značilna za ta način branjenja.

Presing je način agresivnega conskega branjenja, ki ga ekipe vse več uporabljajo z namenom, da nasprotnika čim prej prisili v napako. Presing je sestavljen iz aktivnega ožjenja prostora, varovanja soigralca in pokrivanja bližnjih nasprotnih igralcev ter aktivnega napada na igralca z žogo.

2.2.2.2 Preprečitev priprave napada

V tem segmentu smo spremljali, kje so se ekipe postavljale v obrambo ob posesti žoge nasprotnika in s kakšnimi napadi so poskušali nasprotniki prebiti njihovo obrambo. Zapisovali smo tudi, na kakšen način so ekipe prihajale do žoge in v katerem delu igrišča.

Postavitev igralcev v fazi obrambe nam pove, kje na igrišču se je ekipa postavila in pričela z aktivnim načinom branjenja. Če so na nasprotni polovici ostali napadalci in še vsaj dva igralca vezne linije in pričeli z aktivnim branjenjem, smo zabeležili visoko postavitev. Čez polovico smo zabeležili, kadar sta bila na nasprotni polovici v fazi branjenja le napadalca. Postavitev na lastni polovici smo zabeležili, kadar sta bila tudi napadalca na lastni polovici v fazi branjenja. Pred lastnimi vrati, pa kadar so bili vsi igralci potisnjeni globoko na lastno polovico oziroma pred lasten kazenski prostor.

Mesto postavitve smo beležili samo, kadar je bila žoga aktivno v igri, kar pomeni, da postavitve ob prekinitvah nismo prištevali.

Napad nasprotnika nam pove, na kakšen način so poskušali nasprotniki prebiti obrambo oziroma kakšne vrste napada je dopuščala obramba opazovanega moštva. Odločili smo se, da v analizo vključimo tri vrste napada – kontinuiran napad, progresivni napad in protinapad.

Način pridobitve posesti žoge nam pove, na kakšen način je ekipa največkrat nasprotni ekipi odvzela žogo. Beležili smo, kolikokrat je ekipa do posesti žoge prišla po strelu nasprotnika, po napačni podaji, po prepovedanem položaju in po dvoboju, kjer smo beležili tako število vseh dvobojev kot število dobljenih. Pri napačni podaji nasprotnika smo beležili tiste podaje, ki so jih ekipe prestregle ali so bile netočno podane. Nismo beležili netočnih podaj, pri katerih je prišlo do dvoboja ali so le-te letele v avt.

Kraj pridobitve posesti žoge nam pove, v katerem delu igrišča so je ekipa nasprotnika največkrat prisilila do napake in posledično izgube posesti žoge. Spremljali smo, koliko žog je ekipa pridobila na nasprotni polovici in koliko žog na lastni polovici, ki smo jo razdelili na sredino in krilne položaje. Oba krilna položaja smo beležili skupaj.

2.2.2.3 *Preprečitev zaključka napada*

V tem segmentu smo spremljali uspešnost preprečitve zaključka napada nasprotne ekipe. Spremljali smo torej, koliko strelav si je uspela nasprotna ekipa pripraviti in kako uspešni so bili pri le-teh. Opazovali smo tudi, iz katerega položaja oziroma dela igrišča so nasprotniki največ prodirali in si ustvarjali priložnosti ter na kakšen način.

Analiza strelav nam pove, koliko strelav je ekipa v fazi branjenja dopustila nasprotni ekipi oziroma koliko si jih je nasprotna ekipa pripravila. Spremljali smo število vseh strelav, ki so bili namenjeni doseganju zadetka, ter efektivnost teh strelav. Opazovali smo tudi natančnost strelav, kjer smo gledali, če je strel šel v okvir vrat ali izven njega. Pod blokirane strele smo šteli tiste strele, kjer je igralec strel blokiral v bližini vrat in ne v neposredni bližini strelca.

Kraj zaključka in način zaključka napada nam povesta, iz katerega dela igrišča so si nasprotniki največkrat ustvarili priložnost za zaključek napada. Spremljali smo torej, ali je napad pred zaključkom potekal po krilnem položaju ali po sredini igrišča. Gledali smo prav tako, če je do zaključka napada prišlo po samostojnem prodoru ali po uigrani akciji oziroma kombinaciji več soigralcev. V ta segmentu smo beležili tudi zaključke po izvedbi prekinitve.

2.2.3 *Prekinitve*

Kot je predstavljeno že v teoretičnem delu, je lahko igra prekinjena zaradi prekrška igralca ali zaradi izhoda žoge izven igralnega polja. Igra se tako nadaljuje z metanjem avta, izvajanjem kota, izvajanjem udarca iz vratarjevega prostora, izvajanjem prostega strela in s kazenskim strelom. Ker so v dosedanjih raziskavah ugotovili, da izvajanje avta ter udarca iz vratarjevega prostora nimata večjega vpliva na izid tekme, smo se odločili, da teh dveh spremenljivk ne bomo spremljali. Spremljali smo torej udarce iz kota, proste strele ter kazenske udarce. K prekinitvam igre štejemo tudi sodniški met žoge, ki prav tako ne vpliva na uspešnost ekip oziroma na rezultat tekem in smo ga zato izpustili iz naše analize.

Prekinitve smo razdelili v prekinitve v fazi napada in prekinitve v fazi branjenja. Zaradi lažje spremljave tekem smo spremenljivke prekinitvev v fazi napada dodali ostalim spremenljivkam, ki

smo jih spremljali v fazi napada, in spremenljivke prekinitev v fazi obrambe dodali ostalim spremenljivkam, ki smo jih spremljali v fazi obrambe.

2.2.3.1 Prekinitve v napadu

Kot oziroma natančneje udarec iz kota je način nadaljevanja igre, ki se dosodi, kadar žoga, ki se je je zadnji dotaknil igralec branečega se moštva, s celotnim obsegom, po tleh ali po zraku preide prečno črto in ni bil dosežen zadetek.

Pri udarcih iz kota v napadu nas je zanimalo število vseh kotov skupaj, položaj oziroma stran izvedbe in način izvedbe. Pri načinu izvedbe smo spremljali, če je bila žoga podana neposredno v kazenski prostor, kamor smo šteli tako podaje na prvo in drugo vratnico ter podaje v sredino kazenskega prostora. Drugi način, ki smo ga beležili, pa je bil način izvedbe kota s kratko podajo.

Prosti udarec se izvaja iz mesta, kjer je prišlo do kršitve oziroma iz mesta žoge v trenutku kršitve (odvisno od kršitve). Ker je bilo v dosedanjih raziskavah dokazano, da je razlika med uspešnimi in manj uspešnimi ekipami tudi v številu storjenih prekrškov na tekmo, smo se odločili, da spremljamo tudi to spremenljivko. V tem segmentu smo šteli prekrške nasprotne ekipe – prekrške, zaradi katerih je imela spremljajoča ekipa prosti udarec. Ker pa so prosti strel najnevarnejši v bližini nasprotnikovih vrat, smo še natančneje obravnavali tiste, ki so bili od njih oddaljeni do 35 metrov. Zanimal nas je najpogostejši položaj prostega strela, kar pomeni, da smo igrišče vzdolžno razdelili in opazovali, če je bil prosti strel na sredini, levo ali desno. Opazovali smo še način izvedbe teh prostih strel, kjer smo se osredotočili na to, ali je bil prosti strel izveden s podajo ali z direktnim strelom na gol.

Kazenski udarec je določen ekipi, ki je znotraj svojega kazenskega prostora napravila enega izmed prekrškov igre, zaradi katerega je določen prosti direkten prosti udarec. V tem segmentu nas je zanimalo število izvedenih kazenskih udarcev in njihova uspešnost.

2.2.3.2 Prekinitve v obrambi

Tako kot pri prekinitvah v fazi napada so nas tukaj zanimali udarci iz kota, prosti udarci ter kazenski udarci. Pri udarcih iz kota smo spremljali število vseh kotov ter stran izvedbe (levo ali desno). Pri prostih udarcih smo šteli vse prekrške, ki so bili storjeni s strani opazovane ekipe. Natančneje smo obravnavali tiste proste strele, ki so bili od vrat oddaljeni do 35 metrov. Kot v napadu smo tudi tukaj beležili položaj izvedbe prostega strela. Beležili smo še število kazenskih udarcev in uspešnost izvedbe nasprotne ekipe.

Za razliko od prekinitev v napadu, kjer nas je zanimal način izvedbe, nas pri prekinitvah v obrambi zanima način branjenja ob prekinitvah. Zanimalo nas je, kakšno taktiko uporabljajo pri branjenju kotov in prostih strellov v bližini vrat. Gledali smo, ali pokrivajo striktno, consko ali kombinirano ter ali se v obrambo vrnejo in sodelujejo vsi igralci. Striktno pokrivanje oziroma pokrivanje igralec igralca pomeni, da ni prostih igralcev in da je vsak odgovoren za enega napadalca. Consko pokrivanje je pokrivanje prostora, to pomeni, da je vsak zadolžen za svoj del kazenskega prostora, ki ga brani. Kombinirano branjenje pa je mešanica prej omenjenih. Nekateri igralci striktno pokrivajo nasprotnikove najboljše napadalce, ostali pa pokrivajo prazen prostor.

2.3 Postopek

Tekme smo tekom svetovnega prvenstva posneli na USB ključek in jih sprotno shranjevali na osebni računalnik. Nato smo izdelali obrazec s spremenljivkami za spremljanje in analiziranje tekem. Obrazec je prikazan v obliki preglednic, kot prikazujeta tabela 2 in tabela 3. Za vsako tekmo posebej smo si nato zapisovali podatke in jih na koncu številčno izražene pripravili za obdelavo.

Podatke smo obdelali s pomočjo programa Microsoft Excel in IBM SPSS Statistics. S programom Microsoft Excel smo si pomagali pri grafični ponazoritvi določenih spremenljivk in pri osnovnih statističnih izračunih. V programu SPSS pa smo preverjali naše hipoteze. Za preverjanje smo uporabili T-test za neodvisne vzorce, za katerega smo najprej morali preveriti normalnost porazdelitve vzorcev in enotnost varianc. Hipoteze smo potrdili, kjer je bila statistična značilnost (p) 0,05 ali večja.

Prehod iz obrambe v napad		Zaključek napada	
Oblika napada		Analiza strel	
Kontinuiran napad		Število vseh strel	
Progresivni napad		Število strel v okvir vrat	
Variabilni napad		Število strel izven okvirja vrat	
Protinapad		Število blokiranih strel	
Mesto napada		Analiza doseženih zadetkov	
Sredina		Prekinitev	
Krilni položaj levo		Iz igre	
Krilni položaj desno		Obrambni igralec	
Posest žoge		Vežni igralec	
Priprava napada		Napadalec	
Analiza preigravanj, prodorov in dvobojev		V kazenskem prostoru	
Število preigravanj		Zadetek iz zunanosti kazenskega prostora	
Število uspešnih preigravanj		Noga	
Število prodorov / podaj v kazenski prostor		Glava	
Število podaj / prodorov v napad. tretjino		Drugi del telesa	
Število dvobojev		Prekinitve v napadu	
Število uspešnih dvobojev		Analiza prekinitev v napadu	
Analiza podaj		Število kotov	
Število vseh podaj		Kot z leve	
Število uspešnih podaj		Kot z desne	
Dolge podaje		Izvajanje kota s podajo v kazenski prostor	
Število uspešnih dolgih podaj		Izvajanje kota s kratko podajo	
Kratke podaje		Število vseh prekrškov	
Število uspešnih kratkih podaj		Število prostih strel	
Srednje dolge podaje		Prosti strel levo	
Število uspešnih srednje dolgih podaj		Prosti strel desno	
Analiza prepovedanih položajev		Prosti strel sredina	
Število prepovedanih položajev		Izvajanje prostega strela z direktnim strelom	
Analiza ustvarjenih priložnosti		Izvajanje prostega strela s podajo	
Ustvarjene priložnosti		Število kazenskih strel	
Individualni prodor		Število zadetkov iz kazenskega strela	
Podaja v globino			
Napaka nasprotnika			
Napad s krilnega položaja			
Napad po sredini			
Prekinitev			

Tabela 2: Spremenljivke v fazi napada

Prehod iz napada v obrambo		Preprečitev zaključka napada	
Prehod		Analiza strel	
Aktivno		Število vseh strel	
Pasivno		Število strel v okvir vrat	
Vrste branjenja		Število strel izven okvirja vrat	
Consko		Število blokiranih strel	
Individualno		Število zadetkov	
Presing na nasprotni polovici		Kraj/način zaključka napada	
Kombinirano		Krilni položaj	
Preprečitev priprave napada		Sredina	
Postavitev		Prekinitiv	
Visoko		Samostojen prodor	
Čez polovico		Kombinacija/akcija	
Na lastni polovici		Prekinitve v obrambi	
Pred lastnimi vrati		Prekinitve	
Napada nasprotnika		Število kotov	
Kontinuiran napad		Kot z leve	
Progresivni napad		Kot z desne	
Protinapad		Število vseh prekrškov	
Način pridobitve posesti žoge		Število prostih strel	
Po strelu		Prosti strel levo	
Napačna podaja		Prosti strel desno	
Število dvobojev		Prosti strel sredina	
Dobljeni dvoboj		Število kazenskih strel	
Prepovedan položaj		Število zadetkov iz kazenskega strela	
Kraj pridobitve posesti žoge		Način branjenja ob prekinitvah	
Nasprotna polovica		Striktno	
Lastna polovica krilo		Consko	
Lastna polovica sredina		Kombinirano	
		Sodelujejo vsi	
		Ne sodelujejo vsi	

Tabela 3: Spremenljivke v fazi obrambe

3 REZULTATI IN RAZPRAVA

V tem poglavju so tabelarično predstavljeni rezultati raziskave. Za boljšo ponazoritev pa so podatki predstavljeni tudi grafično. Za vsak sklop posebej smo najprej analizirali posebej reprezentanco Braziliije, nato Nemčije in na koncu ekipi še primerjali med seboj. Z rezultati je prikazan tako model igre obeh reprezentanc kot tudi direktna primerjava med njima.

3.1 Analiza igre v napadu

V tem sklopu smo analizirali spremenljivke, ki smo jih spremljali za igro v fazi napada. Pri sklopu prehod iz obrambe v napad smo spremljali obliko napada, mesto napada ter posest žoge. Pri pripravi napada smo analizirali preigravanja, prodore, dvoboje, podaje, prepovedane položaje ter ustvarjene priložnosti. Pri zaključku napada pa nas je zanimala analiza strelav in analiza ustvarjenih priložnosti.

3.1.1 Analiza igre v napadu reprezentance Braziliije

V tem delu je predstavljena analiza igre v fazi napada nogometne reprezentance Braziliije. Po posameznih sklopih so najprej prikazani podatki, ki smo jih dobili s spremljanjem tekem v obliki tabel, v nadaljevanju pa ponazorjeni še grafično in opisno.

3.1.1.1 Analiza prehoda iz obrambe v napad

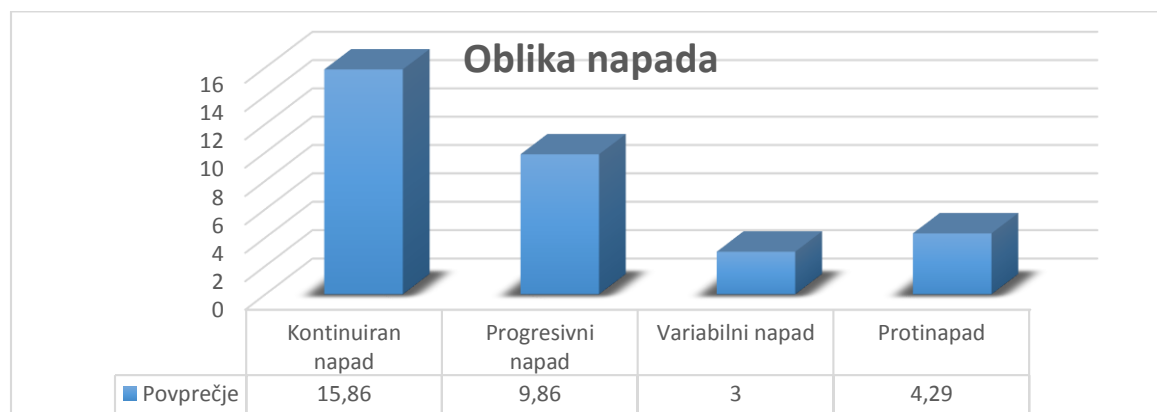
Za dobro analizo prehoda iz obrambe v napad smo podrobneje spremljali, kakšno obliko napada (tabela 4) je največ uporabljala reprezentanca Braziliije. Zanimalo nas je mesto napada (tabela 5) glede na vzdolžno delitev igrišča. Prav tako smo opazovali tudi posest žoge (tabela 6).

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg
Kontinuiran napad	26	16	16	11	7	18	17	111	15,85714
Progresivni napad	11	14	14	12	6	8	4	69	9,857143
Variabilni napad	2	5	8	3	2	1	0	21	3
Protinapad	2	8	7	5	5	1	2	30	4,285714

Tabela 4: Oblika napada - Braziliija

Iz tabele 4 je razvidno, da se je brazilska reprezentanca največ posluževala kontinuiranega napada proti reprezentanci Hrvaške, najmanj pa proti reprezentanci Kolumbije. Največkrat so progresivni napad uporabljali proti reprezentancama Mehike in Kameruna, najmanj pa proti reprezentanci Nizozemske. Variabilnega napada se je ekipa Brazilije zelo malo posluževala. Največkrat smo ga zasledili na tekmi prot Kamerunu in najmanjkrat oziroma kar nikoli ga niso uporabili na tekmi proti nizozemski reprezentanci. Protinapadov so več izvajali v prvih petih tekmah, z izjemo tekme proti Hrvaški. V zadnjih dveh tekmah, kjer so bili tudi rezultatsko neuspešni, pa so protinapad izvedli le enkrat oziroma dvakrat.

Splošno je opaziti, da je brazilska reprezentanca na začetku prvenstva več uporabljala organizirane oblike napada. Bolj ko se je bližal konec prvenstva, bolj so izgubljali formo in v napadu niso uspeli vzpostaviti prave komunikacijske mreže.

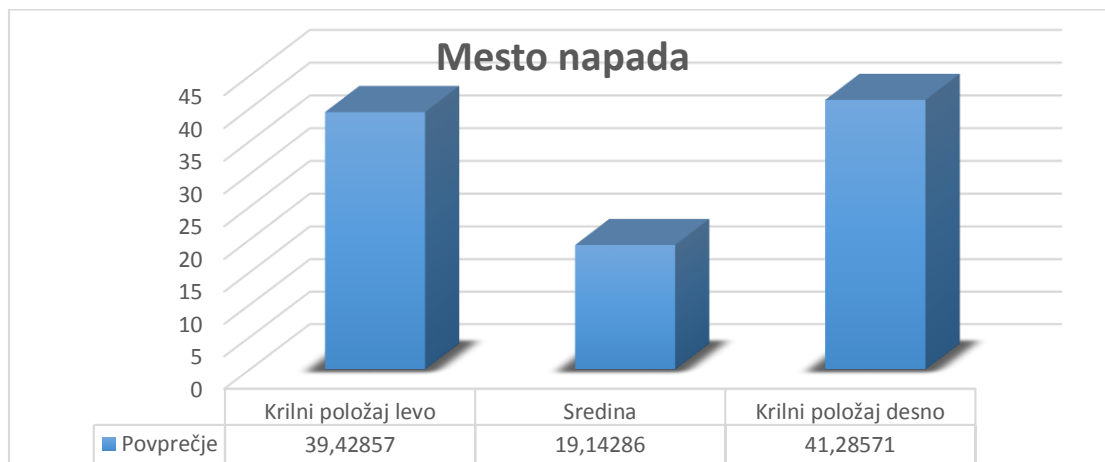
Grafikon 1: Oblika napada - Brazilija

Grafikon 1 nam prikazuje, kolikokrat se je na tekmo, v povprečju pojavila določena oblika napada skozi celotno svetovno prvenstvo. Kaže nam, da so reprezentanti Brazilije največ uporabljali kontinuirane napade, s katerimi so ohranjali nadzor nad žogo in zaradi katerih so tudi imeli v večini tekem žogo več v posesti kot nasprotnik. Nekoliko manj so se posluževali hitrih progresivnih napadov in protinapadov, najmanj pa so uporabljali napade s spremembo ritma oziroma variabilne napade.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Avg
Sredina	12	16	15	16	26	16	33	19,14286
Krilni položaj levo	25	39	59	44	29	47	33	39,42857
Krilni položaj desno	62	45	27	40	45	36	34	41,28571

Tabela 5: Mesto napada - Brazilija

Tabela 5 nam prikazuje, kje so glede na vzdolžno delitev igrišča reprezentanti Brazilije največ napadali. Rezultati so podani v odstotkih. Brazilska reprezentanca je na vseh tekmah, razen proti Čilencem in Nizozemcem, svoj napad precej usmerila na eno stran igrišča. Ker se je usmerjenost napadov menjavala na desni in levi strani, lahko trdimo, da so se taktično pripravili na nasprotnika in z namenom več napadali po določeni strani.

Grafikon 2: Mesto napada - Brazilija

Iz grafikona 2 je razvidno, da je večina napadov potekala po krilnih položajih. To kaže na dobro strnjeno obrambno vrsto nasprotnikov, kar onemogoča napad po sredini in na dobro širjenje in aktivnost krilnih igralcev Brazilije. Kljub prej omenjeni usmerjenosti napada na posamičnih tekmah na določen krilni položaj je iz grafa 2 razvidno, da so skozi prvenstvo napadali po obeh krilnih položajih v skoraj enakem razmerju.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Avg	Min	Max
Posest žoge	58	53	54	49	51	52	52	52,71429	49	58

Tabela 6: Posest žoge - Brazilija

V tabeli 6 je v odstotkih zapisano, koliko časa so imeli žogo pod nadzorom reprezentanti Brazilije. Razvidno je, da so najbolj nadigrali reprezentanco Hrvaške in da jim edino proti reprezentanci Čila ni uspelo imeti žoge v posesti več kot nasprotnik. V povprečju so imeli žogo v posesti 52,7 % efektivnega igralnega časa. Kot že v mnogih raziskavah do sedaj se je tudi tukaj pokazalo, da večja posest žoge ne zagotavlja uspešnosti na tekmi. Reprezentanca Brazilije je z negativno oziroma manjšo posestjo žoge od nasprotnika uspela premagati reprezentanco Čila, vendar je kljub večji posesti žoge proti reprezentancama Nemčije in Nizozemske bila na tekmi rezultatsko neuspešna.

3.1.1.2 Analiza priprave napada

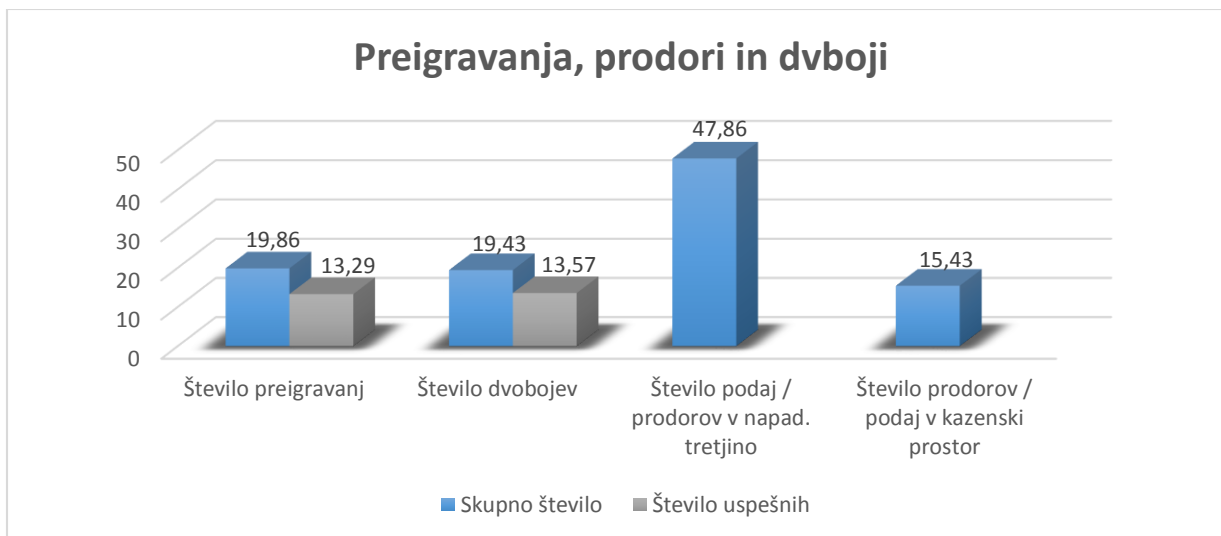
Pri analizi priprave napada smo spremljali, kako ekipa pride do zaključka napada. Analizirali smo individualne akcije, kot so preigravanja, prodori in dvoboji, spremljali kombinatoriko ekip, kar nam pove analiza podaj, ter beležili prepovedane položaje, ki jih je ekipa storila v napadu.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg
Število preigravanj	17	20	16	27	22	21	16	139	19,86
Število uspešnih preigravanj	15	12	9	18	15	13	11	93	13,29
Število prodorov / podaj v kazenski prostor	14	12	14	19	10	25	14	108	15,43
Število podaj / prodorov v napad. tretjino	49	41	40	64	31	56	54	335	47,86
Število dvobojev	24	24	15	48	9	10	6	136	19,43
Število uspešnih dvobojev	12	19	10	36	5	9	4	95	13,57

Tabela 7: Analiza preigravanj, prodorov in dvobojev - Brazilija

V tabeli 7 vidimo, da so reprezentanti Brazilije največkrat poskušali s preigravanjem proti reprezentantom Čila in se proti njim tudi največkrat znašli v dvoboju. Zaradi velikega števila individualnih akcij je bilo tudi število organiziranih napadov (tabela 4) manjše in posledično tudi posest žoge, ki je bila prav proti reprezentanci Čilencev najmanjša. Z 88 odstotno uspešnostjo preigravanja so bili najuspešnejši proti reprezentanci Hrvaške in s 56 odstotno uspešnostjo najmanj uspešni proti reprezentanci Kameruna. V številu dvobojev v napadu so bili najuspešnejši z 90 odstotki dobljenih dvobojev proti reprezentanci Nemčije in najmanj uspešni proti reprezentanci Hrvaške s 50 odstotki dobljenih dvobojev.

Iz tabele 7 je še razvidno, da so največkrat prodor oz. podajo v napadalno tretjino uporabili proti reprezentanci Čila in najmanjkrat proti reprezentanci Kolumbije. Prodor oziroma podajo v kazenski prostor smo največkrat zabeležili proti reprezentanci Nemčije in najmanjkrat proti reprezentanci Mehike.

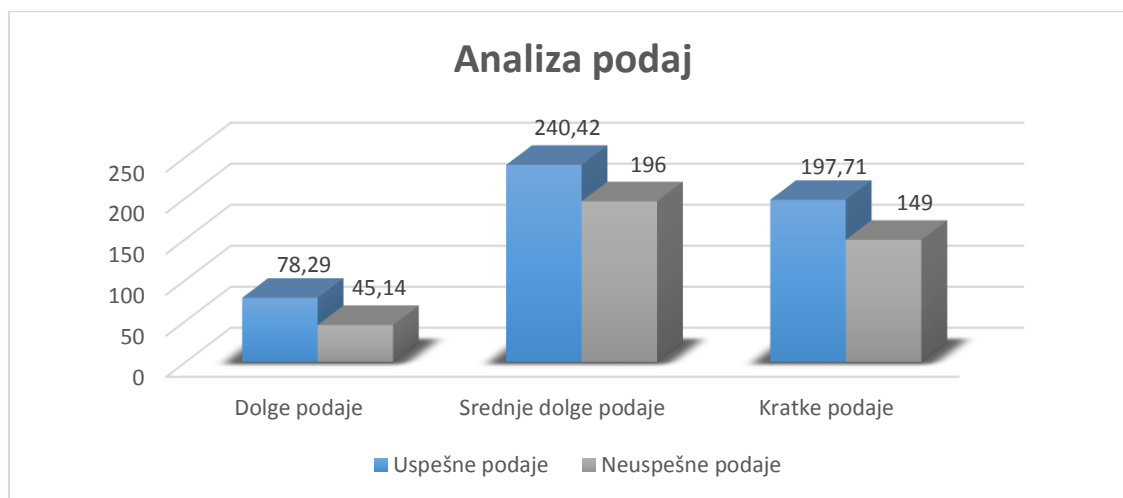
Grafikon 3: Povprečno število preigravanj, prodorov in dvobojev - Brazilija

Iz grafikona 3 je razvidno, da smo od samostojnih akcij igralcev zabeležili največ prodorov oziroma podaj v napadalno tretjino in najmanj prodorov oziroma podaj v kazenski prostor. Ta podatek je seveda povsem pričakovan, saj je prodor oziroma podaja v kazenski prostor lahko zelo nevarna za gol in so zato obrambni igralci na tovrstne akcije še posebej pozorni. Iz dobljenih podatkov smo izračunali tudi uspešnost pri preigravanjih in dvobojih, ki je s 67 in 70 odstotki precej visoka.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg
Število vseh podaj	566	476	486	574	369	547	597	3615	516,42
Število uspešnih podaj	433	352	373	393	265	433	482	2731	390,14
Dolge podaje	82	81	83	95	61	85	61	548	78,29
Število uspešnih dolgih podaj	47	53	54	49	28	47	38	316	45,14
Kratke podaje	158	125	258	332	210	145	156	1384	197,71
Število uspešnih kratkih podaj	114	92	204	241	163	110	119	1043	149
Srednje dolge podaje	326	270	145	147	98	317	380	1683	240,42
Število uspešnih srednje dolgih podaj	272	207	115	103	74	276	325	1372	196

Tabela 8: Analiza podaj - Brazilija

Pri analizi podaj nas je zanimalo predvsem, kakšne podaje največ uporablja reprezentanca Brazilije in koliko podaj je uspešno končanih. Ugotovili smo, da se sama oblika napada odraža pri številu podaj in številu preigravanj. Tako je recimo reprezentanca Brazilije izvedla najmanj kontinuiranih napadov proti reprezentanci Kolumbije, bilo pa je veliko število preigravanj in malo oz. najmanjše število podaj na tekmi v celotnem prvenstvu. Proti reprezentanci Nizozemske so Brazilci izvedli največ podaj, imeli malo najmanj individualnih akcij in posledično imeli precej veliko število kontinuiranih napadov. Kljub vsem tem dejstvom pa števila podaj ne moremo povezati tudi z uspešnostjo ekipe, saj so bili na tekmi z najmanj podajami rezultatsko uspešni, medtem ko so bil na tekmi z največ podajami rezultatsko neuspešni.

Grafikon 4: Analiza podaj - Brazilija

V grafikonu 4 so predstavljena povprečja različnih podaj skozi celotno svetovno prvenstvo reprezentance Brazilije. Kot pričakovano se največ uporablja srednje dolge podaje in najmanj dolge podaje. Uspešnost je s 75 odstotki največja pri kratkih podajah in z 58 odstotki najmanjša pri dolgih podajah. Pri srednje dolgih podajah je bila uspešnost 70 odstotna.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg	Min	Max
Število prepovedanih položajev	1	3	2	2	0	3	1	12	1,71	0	3

Tabela 9: Analiza prepovedanih položajev - Brazilija

Analiza prepovedanih položajev nam omogoča vpogled v agresivnost napadalcev oz. v dobro in sinhrono delovanje obrambne vrste. Iz tabele 9 je razvidno, da so se igralci Brazilije povprečno 1,71-krat na tekmo znašli v prepovedanem položaju. Skupno so na svetovnem prvenstvu bili 12-krat v prepovedanem položaju, in sicer največkrat proti reprezentancama Mehike in Nemčije ter najmanjkrat proti reprezentanci Kolumbije.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg	Min	Max
Ustvarjene priložnosti	16	19	18	22	14	15	11	115	16,43	11	22
Individualni prodor	3	0	2	4	1	1	1	12	1,71	0	4
Podaja v globino	3	3	6	1	1	2	0	16	2,28	0	6
Napaka nasprotnika	1	0	0	0	0	0	0	1	0,14	0	1
Napad s krilnega položaja	4	8	6	8	6	7	3	42	6	3	8
Napad po sredini	4	7	7	5	2	8	3	36	5,14	2	8
Prekinitev	4	5	3	5	6	0	4	27	3,86	0	6

Tabela 10: Analiza ustvarjenih priložnosti - Brazilija

V tabeli 10 je predstavljena analiza priložnosti reprezentance Brazilije skozi celotno svetovno prvenstvo. V povprečju so imeli 16,43 priložnosti na tekmo in dosegli 1,57 gola na tekmo. Največ priložnosti so si priigrali po podaji v globino in po napadu s krila. Kljub majhni posesti žoge so si največ priložnosti priigrali proti reprezentanci Čila. Najmanj priložnosti so imeli proti reprezentanci Nizozemske. Iz tabele 10 je razvidno tudi, da so bile nasprotne reprezentance disciplinirane v igri v obrambi, saj so do priložnosti po napaki nasprotnika prišli le enkrat na celotnem prvenstvu.

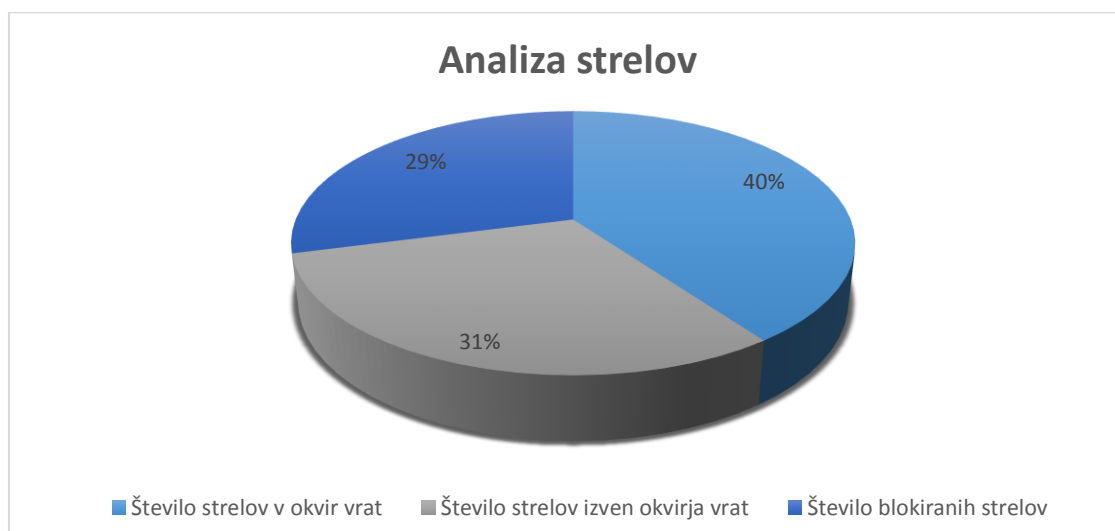
3.1.1.3 Analiza zaključka napada

Pri analizi zaključka napada smo spremljali analizo strelav ter analizo doseženih zadetkov. Zanimalo nas je kako, je ekipa zaključevala napade in na kakšen način je dosegala zadetke.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg	Min	Max
Število vseh strelav	14	13	19	23	12	16	11	108	15,43	11	23
Število strelav v okvir vrat	7	6	10	7	5	6	3	44	6,29	3	10
Število strelav izven okvirja vrat	4	4	0	10	5	5	6	34	4,86	0	10
Število blokiranih strelav	4	6	6	6	3	5	2	32	4,57	2	6

Tabela 11: Analiza strelav - Brazilija

Iz tabele 11 je razvidno, da so reprezentanti Brazilije največ strelav imeli proti reprezentanci Čila in najmanj proti reprezentanci Nizozemske. Najbolj natančni pri strelah so bili proti reprezentanci Kameruna, kjer je v okvir vrat letelo 52 odstotkov žog, in najmanj natančni proti reprezentanci Nizozemske, kjer je v okvir vrat letelo le 27 odstotkov žog. Proti reprezentancama Hrvaške in Kameruna, kjer so bili pri strelah najbolj natančni, so dosegli tudi največ zadetkov. Največ strelav so blokirali reprezentanti Mehike, Kameruna in Čila. Reprezentanti Brazilije so dosegli 11 zadetkov skozi celotno svetovno prvenstvo, kar pomeni, da je bilo uspešnih 10 odstotka vseh strelav.

Grafikon 5: Analiza strelav - Brazilija

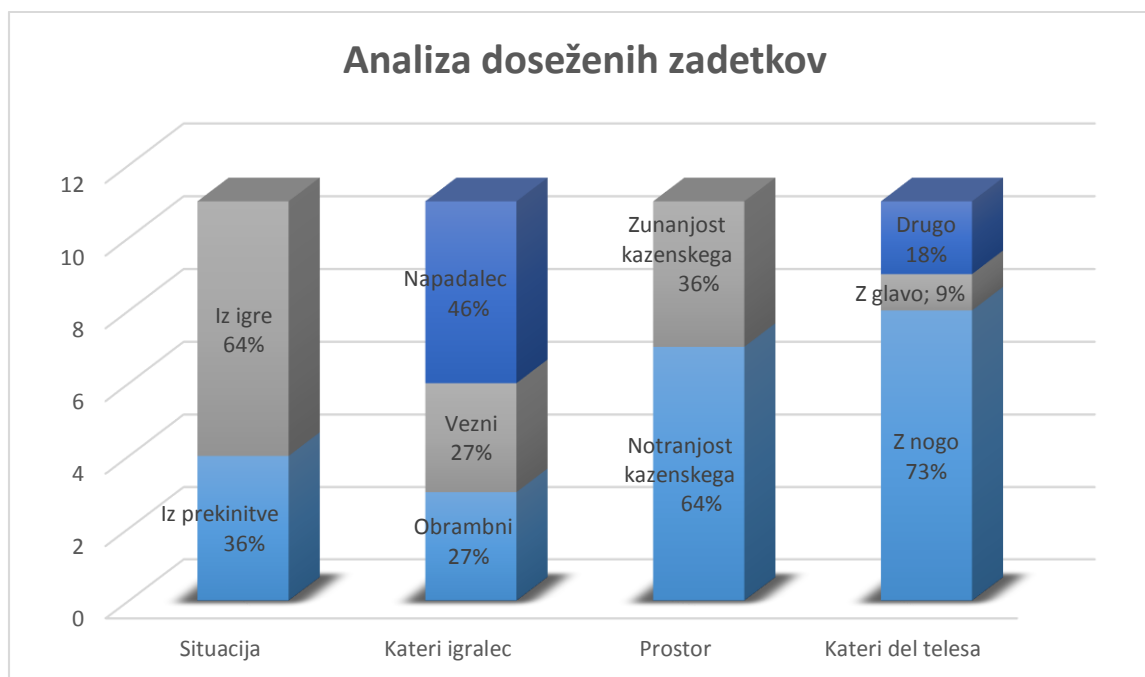
Iz grafikona 5 je razvidno, da je od vseh strelav, ki jih je izvedla brazilska reprezentanca v okvir vrat, letelo 40 odstotkov strelav, mimo vrat je šlo 31 odstotkov strelav, 29 odstotkov strelav pa so nasprotniki blokirali.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg
Prekinitev	1	0	0	1	2	0	0	4	0,57
Iz igre	2	0	4	0	0	1	0	7	1
Obrambni igralec	0	0	0	1	2	0	0	3	0,43
Vezni igralec	1	0	1	0	0	1	0	3	0,43
Napadalec	2	0	3	0	0	0	0	5	0,71

V kazenskem prostoru	1	0	3	1	1	1	0	7	1
Zadetek iz zunanosti kazenskega prostora	2	0	1	0	1	0	0	4	0,57
Noga	3	0	3	0	1	1	0	8	1,14
Glava	0	0	1	0	0	0	0	1	0,14
Drugi del telesa	0	0	0	1	1	0	0	2	0,29

Tabela 12: Analiza doseženih zadetkov - Brazilija

V tabeli 11 je prikazano, na kakšen način je prišlo do zadetka, igralec iz katere vrste ga je dosegel, ali je bil iz notranjosti ali zunanosti kazenskega prostora, in s katerim delom telesa ga je dosegel. Na celotnem prvenstvu so reprezentanti Brazilijske dosegli 11 golov. Največ zadetkov je reprezentanca Brazilijske dosegla proti reprezentanci Kameruna. Nobenega gola pa jim ni uspelo doseči proti reprezentancama Mehike in Nizozemske.

Grafikon 6: Analiza zadetkov - Brazilija

Iz grafikona 6 je razvidno, da so igralci brazilske reprezentance 64 odstotkov golov dosegli po akcijah iz igre in 36 odstotkov golov po izvedbi prekinitve. To dejstvo potrjuje spoznanja iz prejšnjih diplomskih nalog, kjer so ugotovili, da je ena tretjina vseh golov doseženih iz prekinitve. S 46 odstotki so kot pričakovano večino golov dosegli napadalci, vezni in obrambni igralci so jih dosegli po 27 odstotkov. Slabi dve tretjini golov je bilo doseženih iz notranosti kazenskega

prostora in ena tretjina golov iz zunanosti kazenskega prostora. Kljub precejšnji usmerjenosti napadov na krilne položaje, zaradi česar smo pričakovali več predložkov in nekaj več golov z glavo, so brazilski reprezentanti dosegli zgolj en gol z glavo. Dva gola so dosegli z drugim delom telesa, in sicer s kolenom. Največ golov, kar 73 odstotkov, pa je doseženih z ного.

3.1.2 Analiza igre v napadu reprezentance Nemčije

V tem delu je predstavljena analiza igre v fazi napada nogometne reprezentance Nemčije. Po posameznih sklopih so prikazani podatki, ki smo jih dobili s spremljanjem tekem v obliki tabel, ki so nato predstavljeni še grafično in opisno.

3.1.2.1 Analiza prehoda iz obrambe v napad

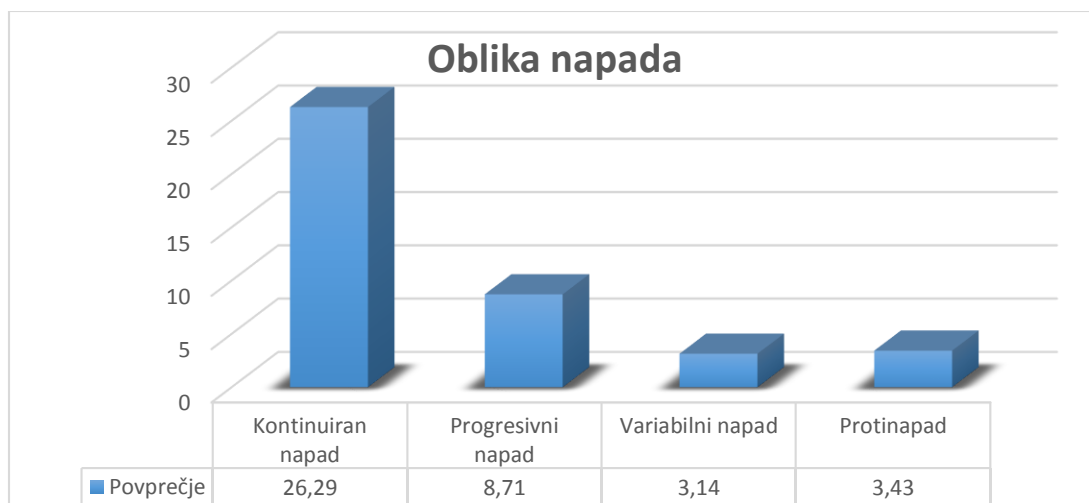
Tako kot pri brazilski reprezentanci smo tudi tukaj pri sklopu prehod iz obrambe v napad spremljali, kakšne vrste napad so največ uporabljali reprezentanti Nemčije, kje so največ napadali ter kakšna je bila njihova posest žoge.

TEKMA:	NEM-POR	NEM-GHA	NEM-ZDA	NEM-ALŽ	NEM-FRA	NEM-BRA	NEM-ARG	Sum	Avg
Kontinuiran napad	22	31	28	26	13	23	41	184	26,28571
Progresivni napad	11	15	10	10	7	8	3	61	8,714286
Variabilni napad	7	4	4	4	1	1	3	22	3,142857
Protinapad	5	0	2	2	3	11	2	24	3,428571

Tabela 13: oblika napada - Nemčija

Iz tabele 13 je razvidno, da je nemška reprezentanca največkrat kontinuiran napad uporabila proti reprezentanci Argentine, proti katerim je želela nadzirati igro s posestjo žoge in tudi uporabljala veliko manj ostalih napadov. Najmanjkrat smo kontinuiran napad zabeležili proti reprezentanci Francije. Progresivnega napada se je največ posluževala proti reprezentanci Gane in najmanj proti reprezentanci Argentine. Variabilni napad so največ uporabljali proti reprezentanci Portugalske in najmanjkrat prot reprezentancama Francije in Brazilije. Protinapad je reprezentanca Nemčije največkrat uporabila proti reprezentanci Brazilije, kjer so dosegli tudi največ zadetkov, in najmanj proti reprezentanci Gane.

Splošno gledano je reprezentanca Nemčije na začetku prvenstva uporabljala vse možne načine napadanja, medtem ko je proti koncu prvenstva kontrolirala igro z dolgimi kontinuiranimi napadi.

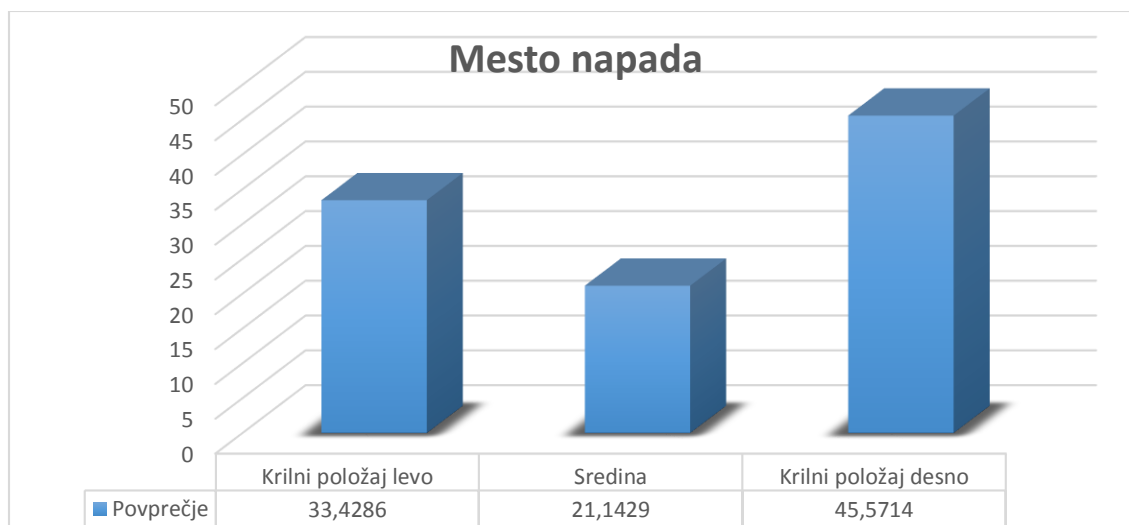
Grafikon 7: Oblika napada - Nemčija

Iz grafikona 7 je razvidno, da so reprezentanti Nemčije v povprečju uporabljali na tekmo večkrat kontinuiran napad kot vse ostale napade skupaj. Ta podatek nam pove, da so želeli graditi igro počasi in si skozi izdelane akcije ustvarjati priložnosti za doseganje zadetka, medtem ko so se za hitre progresivne napade in protinapade odločali, če se jim je za to ponudila prava priložnost. Najmanj so uporabljali napade z menjavo ritma oziroma variabilne napade.

TEKMA:	NEM-POR	NEM-GHA	NEM-ZDA	NEM-ALŽ	NEM-FRA	NEM-BRA	NEM-ARG	Avg
Sredina	14	29	21	24	27	24	9	21,14286
Krilni položaj levo	50	29	34	40	27	24	30	33,42857
Krilni položaj desno	36	42	45	36	46	53	61	45,57143

Tabela 14: Mesto napada - Nemčija

Tabela 14 nam prikazuje delež napadov glede na vzdolžno delitev igrišča. Iz tabele je razvidno, da so reprezentanti Nemčije do zadnjih treh tekem dokaj enako napadali po levi in desni strani, medtem ko so zadnje tekme veliko več napadali po desnem krilnem položaju.

Grafikon 8: Mesto napada - Nemčija

Iz grafikona 8 je razvidno, da so reprezentanti Nemčije več napadali po krilnih položajih kot po sredini igrišča. Ta podatek je povsem pričakovan, saj je na sredini obramba nasprotnika strnjena in je napad težko organizirati. Če primerjamo krilna položaja med sabo, so nekoliko več napadali po desni strani igrišča.

TEKMA:	NEM -POR	NEM -GHA	NEM -ZDA	NEM -ALŽ	NEM -FRA	NEM -BRA	NEM -ARG	Avg	Min	Max
Posest žoge	54	59	63	63	50	48	60	56,71429	48	63

Tabela 15: Posest žoge

Tabela 15 nam prikazuje, koliko odstotkov igralnega časa so imeli žogo v posesti reprezentanti Nemčije. Tabela se ujema z dejstvom, da so veliko uporabljali kontinuirane napade in imeli s tem kontrolo nad igro in žogo več v svoji posesti kot nasprotnik. Kot je razvidno že v tabeli 13, so manj kontinuiranih napadov izvedli proti reprezentancama Francije in Brazilije, zato je tudi posest žoge nekoliko slabša. Gledano skozi celotno prvenstvo je reprezentanca Nemčije dobro ohranjala posest nad žogo, saj so v povprečju imeli igralci žogo v posesti kar 56 odstotkov igralnega časa.

3.1.2.2 Analiza priprave napada

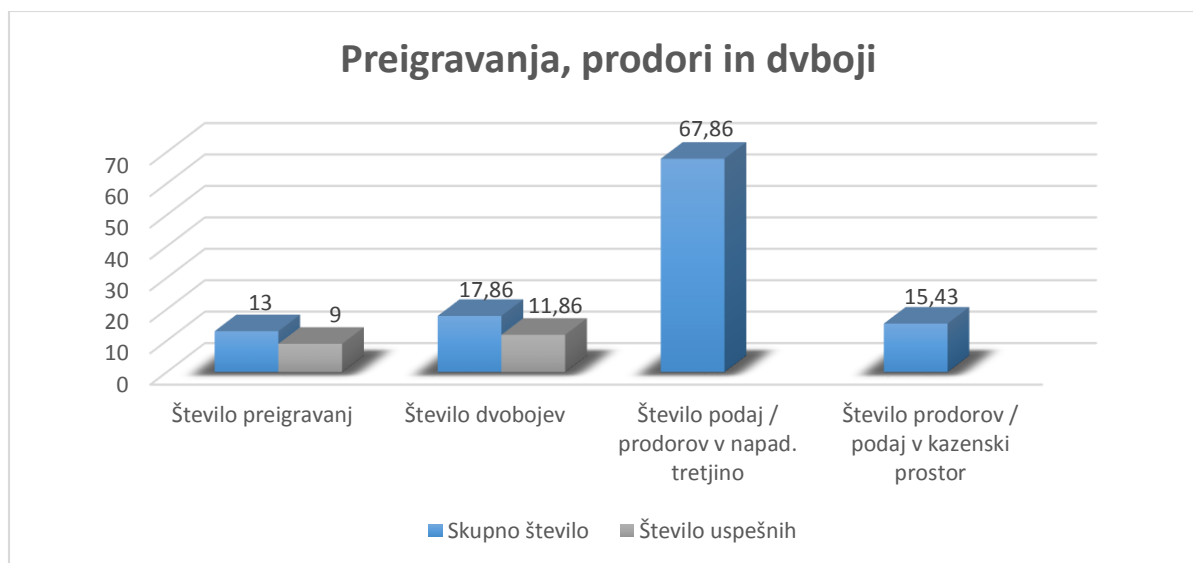
V tem segmentu smo spremljali, kako ekipa pride do zaključka napada. Zanimale so nas individualne akcije, prepovedani položaji in sama kombinatorika ekip.

TEKMA:	NEM-POR	NEM-GHA	NEM-ZDA	NEM-ALŽ	NEM-FRA	NEM-BRA	NEM-ARG	Sum	Avg
Število preigravanj	6	15	11	23	14	6	16	91	13
Število uspešnih preigravanj	5	10	7	18	7	6	10	63	9
Število prodorov / podaj v kazenski prostor	15	15	14	22	12	13	13	104	14,86
Število podaj / prodorov v napad. tretjino	55	65	89	91	42	39	94	475	67,86
Število dvobojev	15	13	30	28	8	17	14	125	17,86
Število uspešnih dvobojev	11	12	22	16	0	12	10	83	11,86

Tabela 16: Analiza preigravanj, prodorov in dvobojev – Nemčija

Reprezentanti Nemčije so največkrat poskušali s preigravanjem proti reprezentanci Alžirije, najmanjkrat pa proti reprezentancama Brazilije in Portugalske. Največ dvobojev v napadu so imeli proti reprezentanci ZDA in najmanj proti reprezentanci Francije. S 100 odstotno uspešnostjo preigravanj so bili najuspešnejši proti reprezentanci Brazilije in s 50 odstotno uspešnostjo najmanj uspešni proti reprezentanci Francije, proti kateri so bili najmanj uspešni tudi v dobljenih dvobojih v napadu. Najuspešnejši v dvobojih v napadu so bili proti reprezentanci Gane.

Ugotovili smo tudi, da je reprezentanca Nemčije največ prodorov oziroma podaj v napadalno tretjino izvedla na finalni tekmi proti Argentini in najmanj proti Francoski reprezentanci. Največ podaj oziroma prodorov v kazenski prostor so izvedli proti reprezentanci Alžirije in najmanj zopet proti reprezentanci Francije. Skupno gledano so največ težav pri individualnih akcijah imeli proti ekipi Francije.

Grafikon 9: Povprečno število preigravanj, prodorov in dvobojev - Nemčija

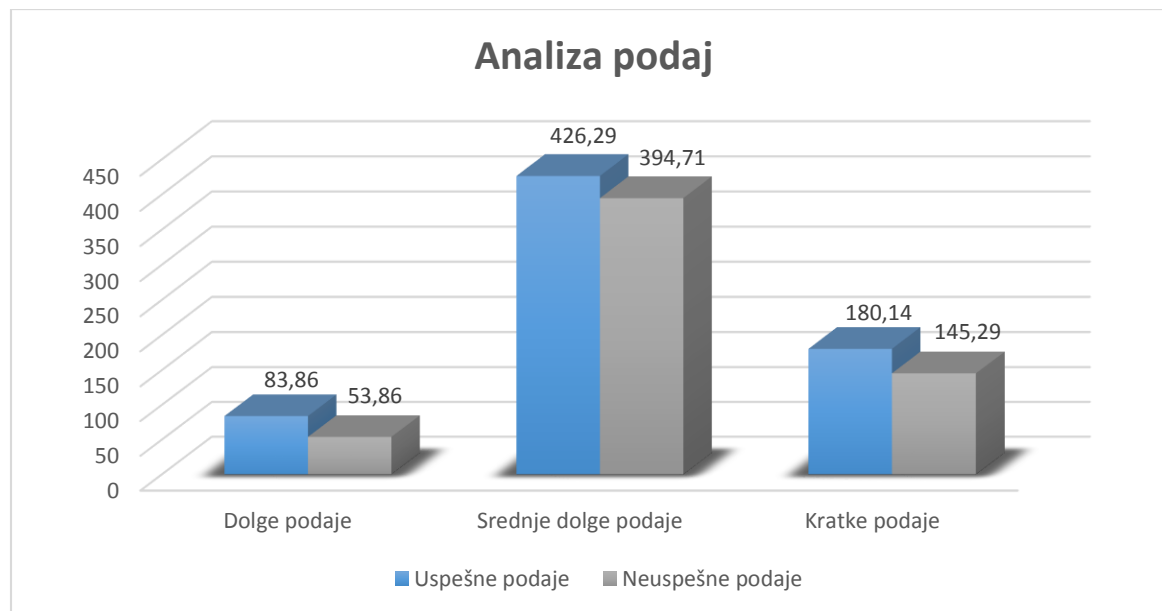
Izmed samostojnih akcij smo največkrat zabeležili podajo oziroma prodor v napadalno tretjino in najmanj preigravanj. Nizko število preigravanj nam pove, da so igrali kolektivno in poskušali s skupinskimi akcijami prihajati do priložnosti. V preigravanjih so bili uspešni v 69 odstotkih, v dvobojih pa v 66 odstotkih vseh dvobojev.

TEKMA:	NEM-POR	NEM-GHA	NEM-ZDA	NEM-ALŽ	NEM-FRA	NEM-BRA	NEM-ARG	Sum	Avg
Število vseh podaj	588	713	819	940	517	592	915	5084	726,29
Število uspešnih podaj	483	584	725	768	378	483	736	4157	593,86
Dolge podaje	89	67	67	88	82	82	112	587	83,86
Število uspešnih dolgih podaj	62	39	52	49	41	56	78	377	53,86
Kratke podaje	138	163	207	221	132	137	263	1261	180,14
Število uspešnih kratkih podaj	117	131	177	180	93	104	215	1017	145,29
Srednje dolge podaje	361	483	545	631	303	373	540	3236	462,29
Število uspešnih srednje dolgih podaj	304	414	496	539	244	323	443	2763	394,71

Tabela 17: Analiza podaj

Zanimalo nas je, kakšne podaje največ uporabljajo reprezentanti Nemčije in kakšna je njihova uspešnost. Največje število podaj so imeli proti reprezentanci Alžirije in najmanj proti

reprezentanci Francije, medtem ko so največji odstotek uspešnih podaj imeli proti reprezentanci ZDA in najmanjši odstotek proti reprezentanci Francije. Opazili smo, da je tudi pri kombinatoriki največ preglavic reprezentanci Nemčije povzročala francoska reprezentanca. Skupno so imeli 82 odstotno uspešnost pri podajah.

Grafikon 10: Analiza podaj

V grafikonu 10 so predstavljena povprečja različnih podaj skozi celotno svetovno prvenstvo reprezentance Nemčije. Od skupnega števila vseh podaj je srednje dolgih podaj 63 odstotkov, kratkih podaj 25 odstotkov in dolgih podaj 12 odstotkov. Uspešnost srednje dolgih podaj je 85 odstotna, uspešnost kratkih podaj je 81 odstotna in uspešnost dolgih podaj je 64 odstotna.

TEKMA:	NEM-POR	NEM-GHA	NEM-ZDA	NEM-ALŽ	NEM-FRA	NEM-BRA	NEM-ARG	Sum	Avg	Min	Max
Število prepovedanih položajev	2	1	7	4	0	0	3	17	2,43	0	7

Tabela 18: Analiza prepovedanih položajev - Nemčija

Analiza prepovedanih položajev nam omogoča vpogled v agresivnost napadalcev oz. v dobro in sinhrono delovanje obrambne vrste. V tabeli 18 vidimo, da so se na celotnem prvenstvu reprezentanti Nemčije v prepovedanem položaju znašli 17-krat oziroma 2,43-krat v povprečju na tekmo. Največkrat so bili napadalci prehitri proti reprezentanci ZDA in najmanjkrat oziroma nikoli se niso znašli v prepovedanem položaju proti reprezentancama Brazilije in Francije.

TEKMA:	NEM-POR	NEM-GHA	NEM-ZDA	NEM-ALŽ	NEM-FRA	NEM-BRA	NEM-ARG	Sum	Avg	Min	Max
Ustvarjene priložnosti	12	18	14	24	8	13	15	104	14,86	8	24
Individualni prodor	0	0	2	5	0	0	0	7	1	0	5
Podaja v globino	6	7	2	4	2	1	3	25	3,57	1	7
Napaka nasprotnika	2	0	1	1	0	2	0	6	0,86	0	2
Napad s krilnega položaja	3	8	14	12	4	6	9	56	8	3	14
Napad po sredini	5	8	3	6	2	5	3	32	4,57	2	8
Prekinitev	2	3	0	0	1	1	2	9	1,29	0	3

Tabela 19: Analiza ustvarjenih priložnosti - Nemčija

V tabeli 19 so prikazani podatki za analizo ustvarjenih priložnosti reprezentance Nemčije. V povprečju so imeli 14,86 priložnosti na tekmo in dosegli 2,57 gola na tekmo. Največ priložnosti so si priigrali s podajo v globino in po napadu s krilnih položajev. Največ priložnosti so si priigrali proti reprezentanci Alžirije, največ težav pa jim je zopet povzročala Francija. Po napaki nasprotnika so prišli do priložnosti 6-krat na celotnem svetovnem prvenstvu, kar kaže na veliko agresivnost igralcev napadalne vrste.

3.1.2.3 Analiza zaključka napada

Pri analizi zaključka napada smo spremljali analizo strelav ter analizo doseženih zadetkov. Zanimalo nas je, kako je ekipa zaključevala napade in na kakšen način je dosegala zadetke.

TEKMA:	NEM-POR	NEM-GHA	NEM-ZDA	NEM-ALŽ	NEM-FRA	NEM-BRA	NEM-ARG	Sum	Avg	Min	Max
Število vseh strelav	13	11	12	26	7	13	9	91	13	7	26
Število strelav v okvir vrat	6	4	6	11	3	9	6	45	6,43	3	11
Število strelav izven okvira vrat	3	5	4	6	2	2	3	25	3,57	2	6
Število blokiranih strelav	2	2	5	9	2	2	5	27	3,86	2	9

Tabela 20: Analiza strelav - Nemčija

Podatki v tabeli 20 omogočajo analizo strel reprezentantov Nemčije. Iz podatkov lahko vidimo, da so največkrat sprožili strel proti vratom Alžirije in najmanjkrat proti vratom Francije. Najbolj natančni pri streljih so bili proti reprezentanci Brazilije, kjer je v okvir vrat letelo 69 odstotkov strel, najmanj natančni pa proti reprezentanci ZDA, kjer je v okvir vrat letelo 36 odstotkov vseh strel. Največ strel so blokirali alžirski reprezentanti.

Nemški reprezentanti so na prvenstvu dosegli 18 golov od skupno 91 strel, kar pomeni 20 odstotno uspešnost.

Grafikon 11: Analiza strel - Nemčija

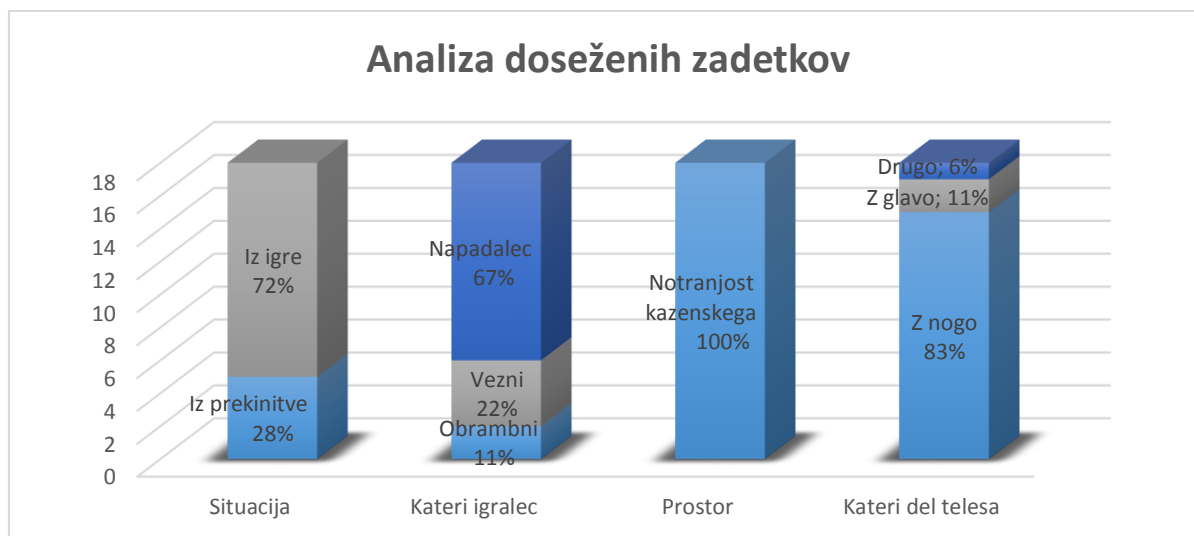
Iz grafikona 11 je razvidno, da je od vseh strel, ki jih je izvedla nemška reprezentanca v okvir vrat letelo 44 odstotkov strel, mimo vrat je šlo 25 odstotkov strel, 31 odstotkov strel pa so nasprotniki blokirali.

TEKMA:	NEM -POR	NEM -GHA	NEM -ZDA	NEM -ALŽ	NEM -FRA	NEM -BRA	NEM -ARG	Sum	Avg
Prekinitev	2	1	0	0	1	1	0	5	0,71
Iz igre	2	1	1	2	1	6	1	14	2
Obrambni igralec	1	0	0	0	1	0	0	2	0,29
Vezni igralec	0	0	0	1	0	3	0	4	0,57
Napadalec	3	2	1	1	0	4	1	12	1,71
V kazenskem prostoru	4	2	1	2	1	7	1	18	2,57

Zadetek iz zunanosti kazenskega prostora	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Noga	3	1	1	2	0	7	1	15	2,14
Glava	1	0	0	0	1	0	0	2	0,29
Drugi del telesa	0	1	0	0	0	0	0	1	0,14

Tabela 21: Analiza doseženih zadetkov - Nemčija

V tabeli 21 je prikazano, na kakšen način je prišlo do zadetka, igralec iz katere vrste ga je dosegel, ali je bil iz notranosti ali zunanosti kazenskega prostora, in s katerim delom telesa ga je dosegel. Na celotnem prvenstvu so reprezentanti Nemčije dosegli 18 golov. Največ so jih dosegli proti reprezentanci Brazilije, po enega pa proti reprezentancama ZDA in v finalu proti reprezentanci Argentine.

Grafikon 12: Analiza zadetkov - Nemčija

V Grafikonu 12 vidimo, da so reprezentanti Nemčije dosegli 72 odstotkov golov po akciji iz igre in 28 odstotkov golov po izvedbi prekinitvi. Kot pričakovano so večino golov dosegli napadalci, in sicer 67 odstotkov, medtem ko so igralci iz vezne linije dosegli 4 gole oziroma 22 odstotka vseh golov, igralci iz obrambne linije pa 2 gola oziroma 11 odstotkov vseh golov. Zanimiv je podatek, da so prav vse gole dosegli iz notranosti kazenskega prostora, a le 2 z glavo. Ta podatek nam pove, da niso golov dosegali s skok igro, ampak da so akcije izdelali in jih z nogo zaključevali v notranosti kazenskega prostora. Z drugim delom telesa so dosegli 1 gol in z nogo 15 oziroma 83 odstotkov vseh golov.

3.1.3 Primerjava brazilske in nemške reprezentance v fazi napada

V tem delu smo primerjali med sabo povprečne vrednosti v posameznih spremenljivkah in ugotavljali, katera reprezentanca se je bolje odrezala v napadu, in poskušali ugotoviti, kje so glavne razlike in vzroki za to.

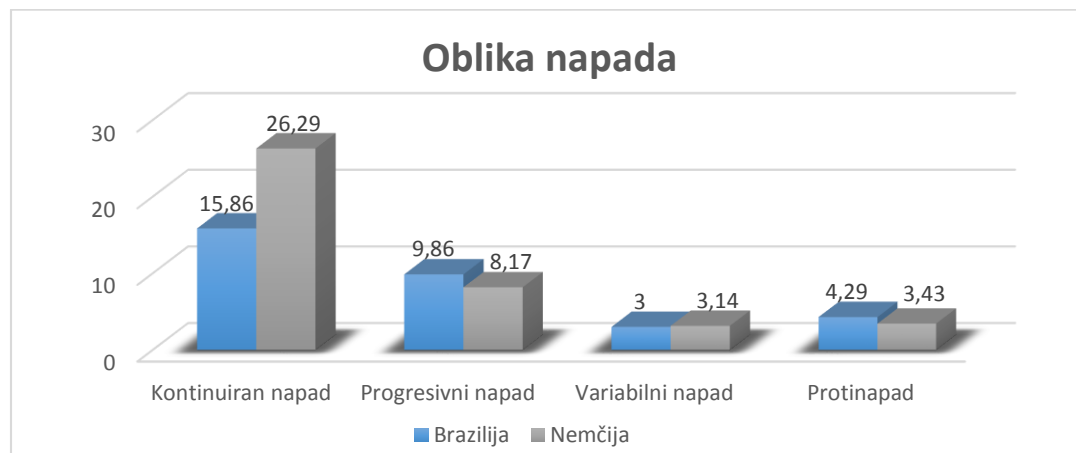
Za bolj pregledno ponazoritev smo tudi tukaj podatke predstavili in primerjali po posameznih fazah igre v napadu in jih predstavili tabelarično, grafično ter opisno.

3.1.3.1 Prehod iz obrambe v napad

Ekipa:	BRA	NEM
Prehod iz obrambe v napad		
Oblika napada		
Kontinuiran napad	15,86	26,29
Progresivni napad	9,86	8,17
Variabilni napad	3	3,14
Protinapad	4,29	3,43
Mesto napada		
Sredina	19,14	21,14
Krilni položaj levo	39,43	33,43
Krilni položaj desno	41,29	45,57
Posest žoge	52,71	56,71

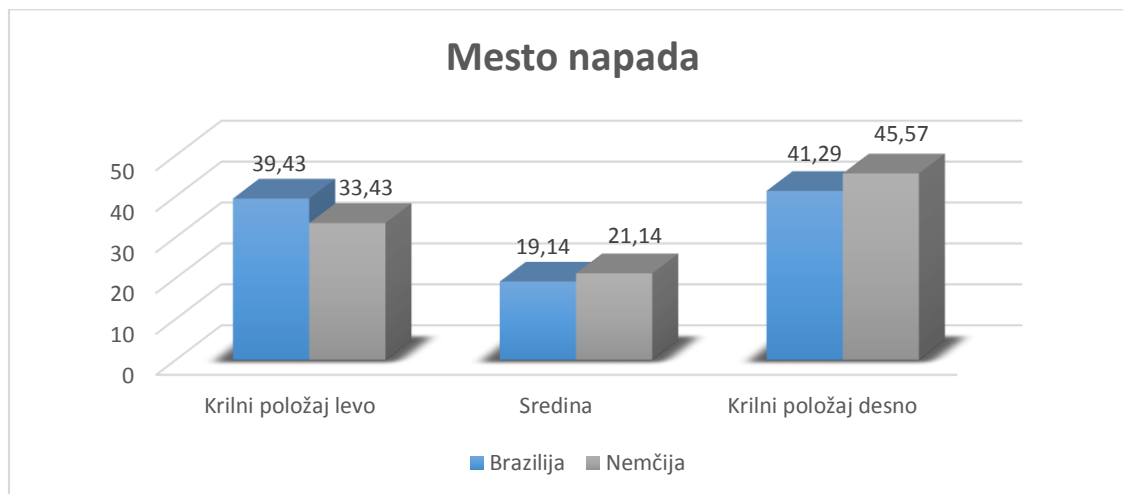
Tabela 22: Primerjava prehoda iz obrambe v napad

Tabela 22 nam prikazuje povprečne vrednosti zbranih podatkov. Pri obliki napada je to število pojavov določene oblike napada v povprečju na tekmo, medtem ko so pri mestu napada in posesti žoge povprečja odstotkovnih vrednosti.

Grafikon 13: Primerjava oblik napada

Grafikon 13 nam nazorno prikazuje, katera ekipa je več uporabljala določeno obliko napada. Ekipa Nemčije je veliko več uporabljala kontinuiranih napadov, s katerimi je nadzirala igro skozi celotno prvenstvo. To se kaže tudi v posesti žoge, kjer so prav tako bili v premoči reprezentanti Nemčije. Nekoliko več so reprezentanti Brazilije uporabljali progresivni napad in protinapad. Oboje sodi med hitre oblike napada, s katerimi želimo nasprotnika napasti, še preden se ta uspe dobro postaviti v obrambo. Variabilnih napadov oziroma napadov s spremembo ritma sta obe ekipi uporabljali bolj malo in tudi skoraj ni razlik v številu pojavitve te oblike napada.

Grafikon 14: Primerjava mesta napada

Iz grafikona 14 je razvidno, da so nogometaši Brazilije bolj enakomerno napadali po obeh krilnih položajih, in da so nekoliko manj kot nogometaši nemške reprezentance napadali po sredini igrišča. Oboji so nekoliko več napadali po desnem krilnem položaju, še zlasti nemška reprezentanca, katerih 45,57 odstotka vseh napadov je potekala tam.

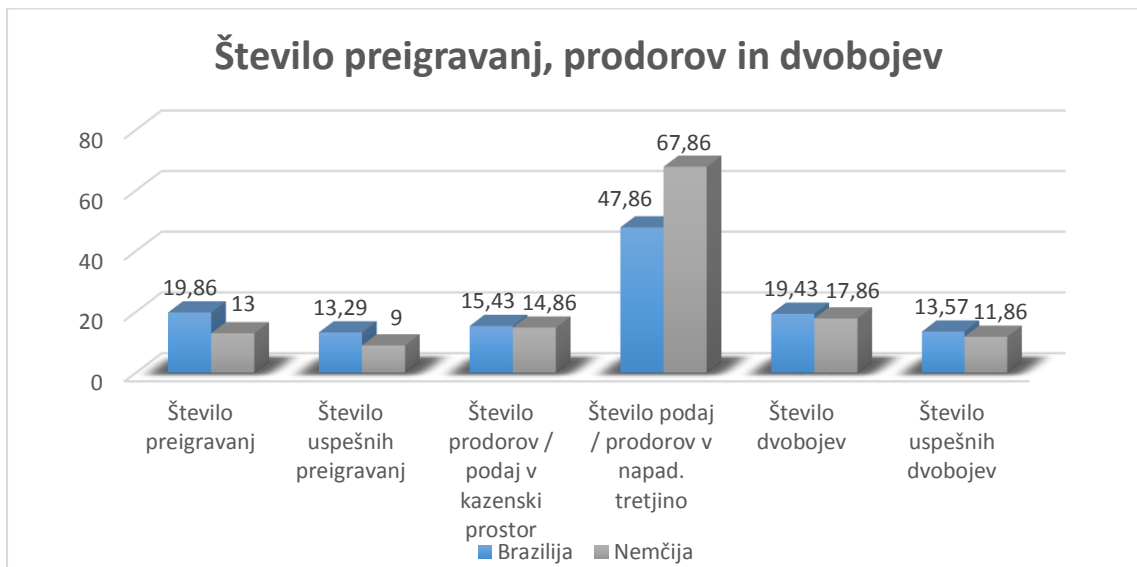
3.1.3.2 Priprava napada

Ekipo:	BRA	NEM
Priprava napada		
Analiza preigravanj, prodorov in dvobojev		
Število preigravanj	19,86	13
Število uspešnih preigravanj	13,29	9
Število prodorov / podaj v kazenski prostor	15,43	14,86
Število podaj / prodorov v napad. tretjino	47,86	67,86
Število dvobojev	19,43	17,86
Število uspešnih dvobojev	13,57	11,86
Analiza podaj		

Število vseh podaj	516,43	726,29
Število uspešnih podaj	390,14	593,86
Dolge podaje	78,29	83,86
Število uspešnih dolgih podaj	45,14	53,86
Kratke podaje	197,71	180,14
Število uspešnih kratkih podaj	149	145,29
Srednje dolge podaje	240,43	462,29
Število uspešnih srednje dolgih podaj	196	394,71
Analiza prepovedanih položajev		
Število prepovedanih položajev	1,71	2,43
Analiza ustvarjenih priložnosti		
Ustvarjene priložnosti	16,43	14,86
Individualni prodor	1,71	1
Podaja v globino	2,29	3,57
Napaka nasprotnika	0,14	0,86
Napad s krilnega položaja	6	8
Napad po sredini	5,14	4,57
Prekinitev	3,86	1,29

Tabela 23: Primerjava priprave napada

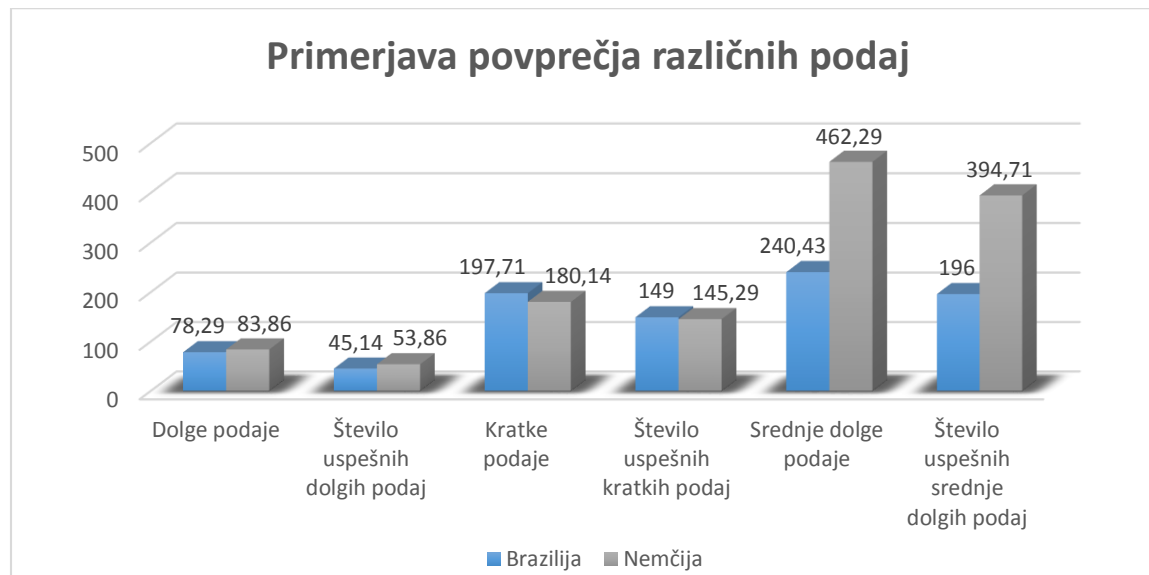
V tabeli 23 so prikazana povprečja števila pojavitev preigravanj, prodorov, dvobojev, podaj, prepovedanih položajev ter ustvarjenih priložnosti na tekmo.

Grafikon 15: Primerjava individualnih akcij v napadu

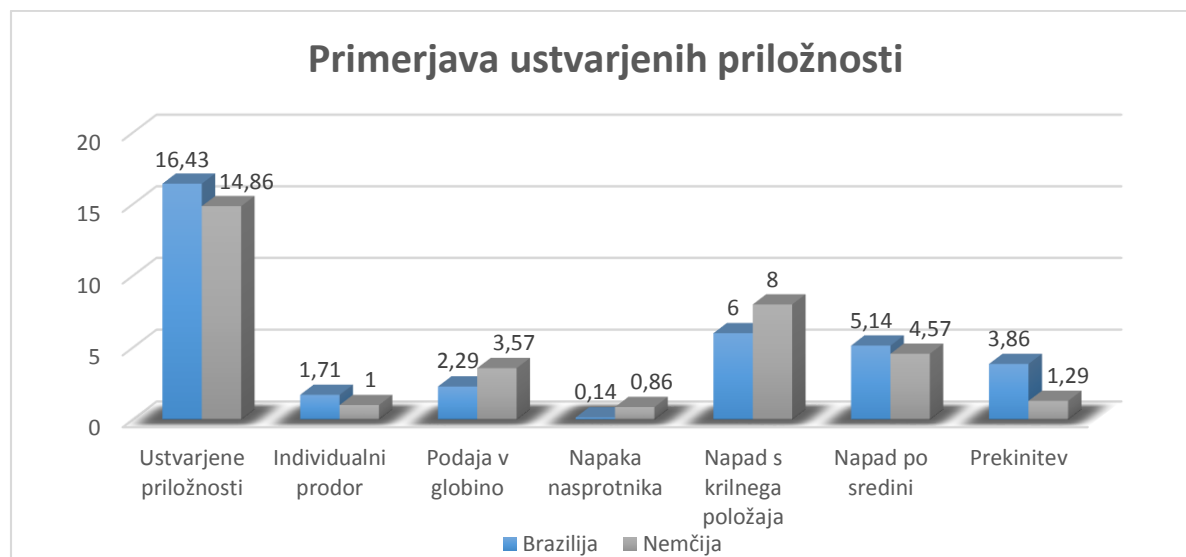
Iz grafa 15 je razvidno, da so se brazilski nogometaši več posluževali individualnih akcij kot nogometaši Nemčije. Nemški reprezentanti so od individualnih akcij uporabljali več le prodore oziroma podaje v napadalno tretjino. Medtem ko je bila nemška reprezentanca odstotkovno

nekoliko uspešnejša pri preigravanjih kot reprezentanca Brazilije, je bila slednja uspešnejša v dvobojih v napadu.

Grafikon 16: Primerjava podaj

Skupno je brazilska reprezentanca imela 516,43 podaj povprečno na tekmo, od katerih je bilo uspešnih 76 odstotkov. Nemški reprezentanti so si na tekmo povprečno podali 726,29-krat in bili pri tem 82 odstotno uspešni. Iz grafa 16 je razvidno, da je imela nemška reprezentanca bistveno premoč v srednje dolgih podajah. Nekoliko več je imela tudi dolgih podaj, medtem ko so povprečno na tekmo izvedli manj kratkih podaj kot reprezentanca Brazilije.

Grafikon 17: Primerjava ustvarjenih priložnosti

Kot je razvidno iz grafikona 17, si je več priložnosti na tekmo ustvarila reprezentanca Brazilije, vendar je bila manj uspešna oziroma dosegla manj zadetkov. Ker je kvaliteta igralcev na tem nivoju nevprašljiva, to dejstvo razlagamo tako, da so Brazilci bili manj zbrani pri zaključkih, zaključevali iz manj izdelanih akcij ter poskušali z zaključkom tudi s streli od daleč. Nemška reprezentanca je večkrat uporabljala podajo v globino ter napad s krilnega položaja, medtem ko so brazilski reprezentanti več uporabljali individualne prodore, napad po sredini in si več priložnosti priigrali po izvedbi prekinitev.

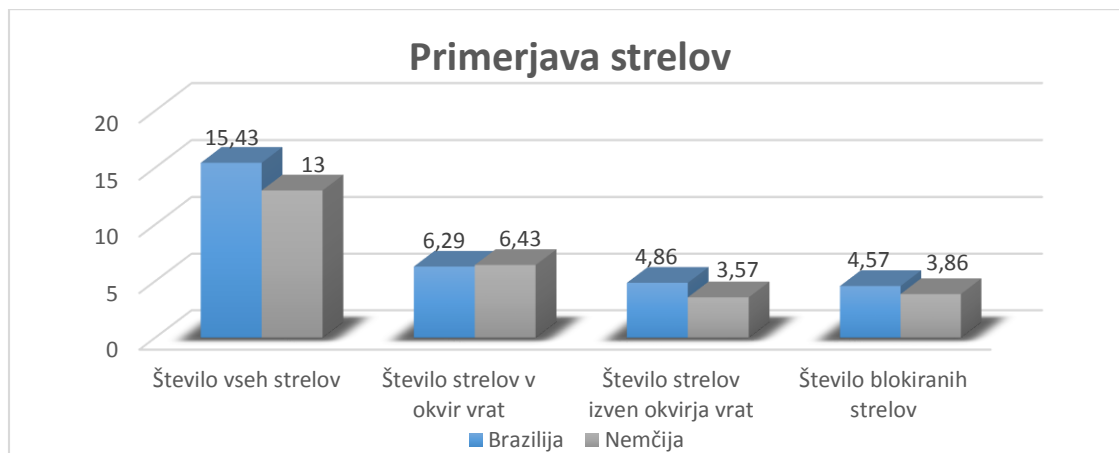
Število podaj je skupaj s številom individualnih akcij pokazalo, da je nemška reprezentanca igrala bolj kolektivno in več uporabljala skupinske akcije, da je prišla do zaključka napada. Uporabljali so igro podaje v globino in napade s krilnih položajev, medtem ko so brazilski reprezentanti več poskušali skozi sredino z individualnimi akcijami. Igro ena na ena so Nemci uporabljali zgolj v primerih, da so si s preigravanjem omogočili lažje nadaljevanje napada oziroma ko niso videli boljše rešitve za nadaljevanje napada. O tem priča tudi uspešnost preigravanj, kjer so bili nemški reprezentanti boljši od brazilskih.

3.1.3.3 Zaključek napada

Ekipa:	BRA	NEM
Priprava napada		
Analiza strel		
Število vseh strel	15,43	13
Število strel v okvir vrat	6,29	6,43
Število strel izven okvirja vrat	4,86	3,57
Število blokiranih strel	4,57	3,86
Analiza doseženih zadetkov		
Prekinitev	4	5
Iz igre	7	13
Obrambni igralec	3	2
Vezni igralec	3	4
Napadalec	5	12
V kazenskem prostoru	7	18
Zadetek iz zunanosti kazenskega prostora	4	0
Noga	8	15
Glava	1	2
Drugi del telesa	2	1

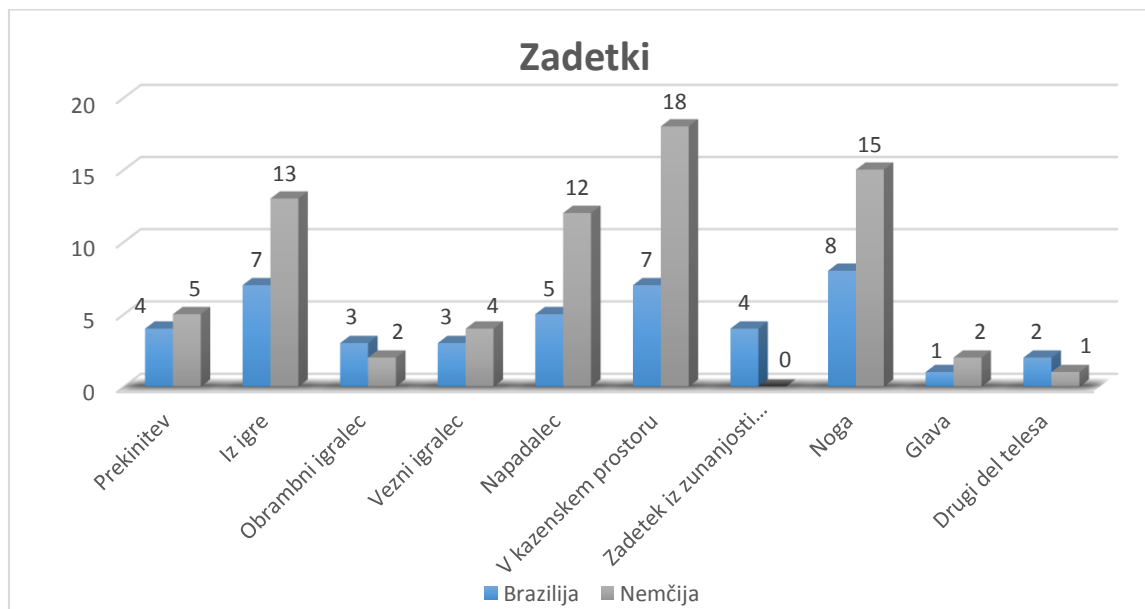
Tabela 24: Primerjava zaključkov napada

V tabeli 24 so predstavljena povprečja strelov brazilske in nemške ekipe na tekmo in seštevki doseženih golov glede na situacijo, igralno mesto, položaj na igrišču ter del telesa, s katerim je bil gol dosežen.

Grafikon 18: Primerjava strelav

Tako kot pri ustvarjenih priložnostih je tudi pri strelih večje povprečje na tekmo imela brazilska reprezentanca, ki je kljub temu imela manjše število strelav v okvir vrat in posledično več strelav mimo vrat ter tudi več blokiranih strelav (Grafikon 18). Ta podatek potrди tezo, da so Brazilci akcije zaključevali, ko le-te niso bile tako zelo izdelane in je bil zaključek oz. strel težji ter je več strelav zgrešilo cilj. Tudi več strelav so branili golmani nasprotnega moštva, saj je v gol šlo 25 odstotkov strelav v okvir vrat pri Brazilcih in 40 odstotkov strelav pri nemški reprezentanci.

Grafikon 19: Primerjava zadetkov

Kot prikazuje grafikon 19, so oboji več zadetkov dosegli iz igre. Razmerje med goli iz igre in goli iz prekinitev pa kaže, da so Brazilci dosegli 64 odstotkov golov po akcijah iz igre, medtem ko so reprezentanti Nemčije dosegli 72 odstotkov golov iz igre. Ta podatek se sklada s številom kontinuiranih napadov, ki sta jih ekipi izvajali. Reprezentanti Nemčije so igro gradili s počasnimi kontinuiranimi napadi ter si na tak način izdelovali lepše priložnosti kot reprezentanti Brazilije. Slednji so več poskušali s hitrimi protinapadi in progresivnimi napadi. Pripravili so si več priložnosti, vendar so le-te bile manj izdelane. Iz prekinitev so Brazilci dosegli več kot tretjino vseh golov, kar se kaže tudi v analizi strelcev. Ob prekinitvah so v napad hodili obrambni igralci in dosegli 27 odstotkov vseh golov reprezentance Brazilije. Največ golov so pri obeh ekipah dali sicer napadalci, vendar so deleži različni. Nemški napadalci so dosegli 67 odstotkov vseh nemških golov, medtem ko so brazilski napadalci dosegli 46 odstotkov vseh golov. Ta podatek nam zopet kaže na boljšo kombinatoriko igre nemške reprezentance, kjer so si igralci s kontinuiranimi napadi gradili priložnosti, ki so jih nato izkoristili napadalci oz. v nekaj primerih tudi vezni igralci.

Nemška reprezentanca si je večino priložnosti priigrala s prodori oziroma po akciji s krilnega položaja. Od tam so v notranjost kazenskega prostora izvajali predloške ali podaje v globino in prav vse gole so reprezentanti Nemčije dosegli iz notranjosti kazenskega prostora. Reprezentanti Brazilije so kljub nekoliko večjemu številu ustvarjenih priložnosti po akciji iz krilnega položaja veliko napadali po sredini igrišča. Na sredini igrišča so z individualnimi prodori ali preigravanji iskali prostor za strel tudi zunaj kazenskega prostora. Zato so dosegli tudi 36 odstotkov vseh golov iz zunanosti kazenskega prostora.

Oboji so kljub večjemu številu prodorov po krilnih položajih in posledično pričakovano več visokimi predložki v kazenski prostor večino zadetkov dosegli z nogo. Nemški reprezentanti so zadetke z glavo dosegli ob izvedbi prekinitev, medtem ko so ga brazilski reprezentanti po predložku iz krilnega položaja. Prav vsi zadetki z drugim delom telesa so bili doseženi s kolenom. Brazilci so jih dosegli po izvedbi prekinitve, medtem ko so nemški reprezentanti gol s kolenom dosegli po predložku s krilnega položaja.

Če strnemo primerjavo obeh reprezentanc v napadu, lahko rečemo, da je nemška reprezentanca igrala bolj moštveno in si ustvarjala lepše priložnosti skozi igro ter bila zato tudi uspešnejša pri zaključevanju ustvarjenih priložnosti. Brazilski reprezentanti so več poskušali s samostojnimi akcijami in zaključevali iz manj izdelanih akcij ter tudi z večjih razdalj.

3.2 Analiza igre v obrambi

V tem sklopu smo analizirali spremenljivke, ki smo jih spremljali za igro v fazi obrambe. Pri prehodu iz faze napada v fazo obrambe nas je zanimal sam prehod igralcev ter vrste branjenja, ki so se jih ekipe posluževale. Zanimalo nas je, kako so preprečevali pripravo napada in spremljali, kje so se ekipe postavljale, kakšne napade so dovolile nasprotnim ekipam, kako so pridobile posest žoge ter kje so pridobile posest. Spremljali smo tudi zaključek nasprotnika, kjer smo analizirali strele, kraj in način zaključka.

3.2.1 Analiza igre v obrambi reprezentance Brazilije

V nadaljevanju je predstavljena analiza igre v fazi obrambe nogometne reprezentance Brazilije. Po posameznih sklopih so najprej podatki, ki smo jih dobili s spremljanjem tekem, prikazani v obliki tabel in nato predstavljeni še grafično ter opisno.

3.2.1.1 Analiza prehoda iz napada v obrambo

Pri analizi prehoda v obrambo nas je zanimalo, na kakšen način reagira reprezentanca Brazilije po izgubljeni žogi. Zanimalo nas je, če se aktivno oziroma hitro postavi v obrambno formacijo in ne dovoli nasprotniku hitrih napadov oziroma preprečuje nastanek kontinuiranega napada takoj po izgubljeni žogi ali se v obrambo vračajo pasivno in dovolijo nasprotniku, da organizira napad in se počasi postavljajo v obrambno formacijo. Opazovali smo tudi, kakšen način oziroma taktiko branjenja največ uporabljajo.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg
Aktivno	13	19	28	19	5	13	7	104	14,86
Pasivno	7	2	1	1	1	0	1	13	1,86

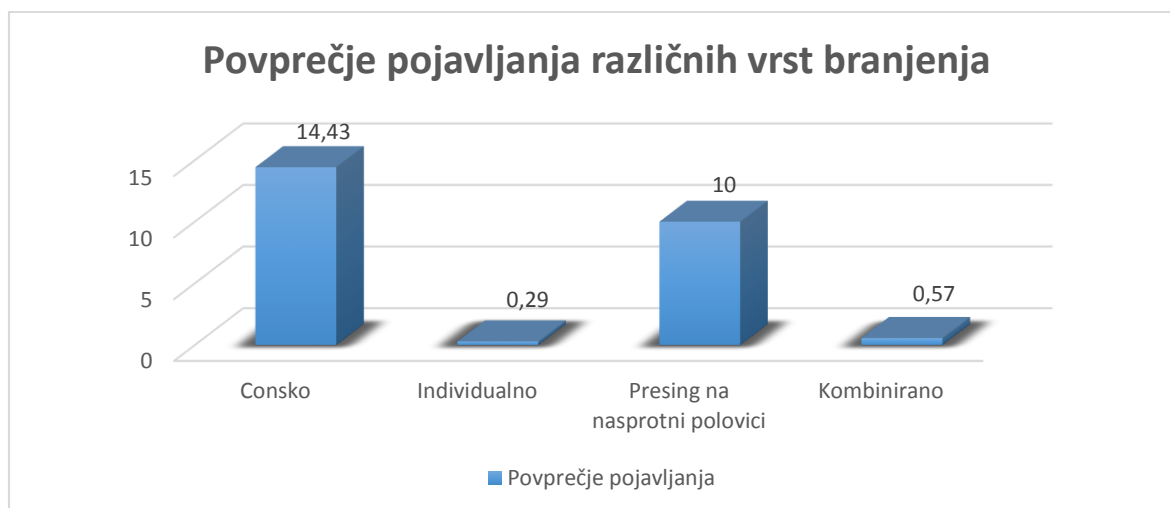
Tabela 25: Način prehoda v obrambo – Brazilija

V tabeli 25 vidimo, da so se nogometaši Brazilije večinoma aktivno prehajali iz napada v obrambo, kar pomeni, da so takoj po izgubljeni žogi napadli nasprotnika in jim niso dovolili lahkega prehoda v napad. Najbolj agresivno ter hitro so se v obrambo postavljali proti reprezentanci Kameruna in najmanj proti reprezentanci Kolumbije. Največ pasivnih prehodov v obrambo je bilo opaziti proti reprezentanci Hrvaške in najmanj proti reprezentanci Nemčije.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg
Consko	6	13	17	18	10	20	17	101	14,43
Individualno	2	0	0	0	0	0	0	2	0,29
Presing na nasprotni polovici	13	7	9	18	6	9	8	70	10
Kombinirano	4	0	0	0	0	0	0	4	0,57

Tabela 26: Vrste branjenja - Brazilija

V tabeli 26 so prikazani podatki o taktičnih postavitvah v obrambi. Conski način branjenja smo največkrat opazili pri reprezentanci Brazilije na tekmi z Nemčijo in najmanjkrat na tekmi proti Hrvaški. Individualni ter kombiniran način branjenja so uporabili le proti reprezentanci Hrvaške. Največkrat so se presinga posluževali proti reprezentanci Čila in najmanjkrat proti reprezentanci Kolumbije. Iz podatkov lahko razberemo, da so reprezentanco Hrvaške napadali visoko in jim niso dovolili igrati, zato so imeli manj conskih postavitvev, in da so proti reprezentanci Nemčije večkrat postavili consko obrambo ter manjkrat izvajali presing na nasprotni polovici.

Grafikon 20: Vrste branjenja – Brazilija

Grafikon 20 nam, prikazuje kolikokrat na tekmo se povprečno pojavljajo različni načini branjenja pri reprezentanci Brazilije. Razvidno je, da se največ uporablja conski način branjenja in presinga na nasprotni polovici. Individualni način in kombiniran se uporabljata malokrat.

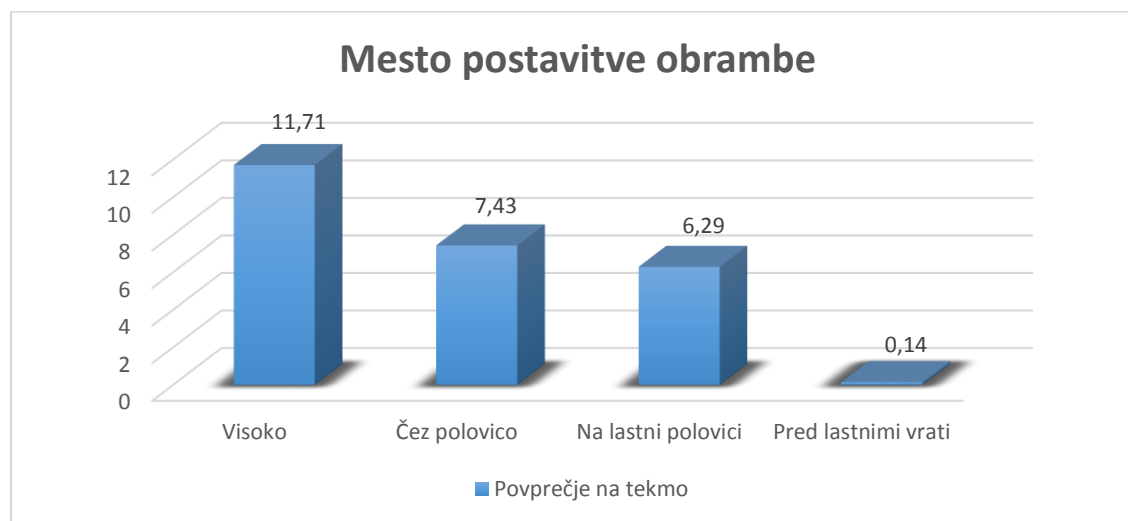
3.2.1.2 Analiza preprečitve priprave napada

Pri analizi preprečitve napada nas je zanimalo, na kakšen način ekipa Brazilije onemogoča nasprotniku organizacijo ter zaključek napada. Gledali smo, kako visoko postavljajo obrambno formacijo, kakšne napade uspe nasprotni ekipi uporabljati, kako pridobijo posest žoge ter kje jo največkrat pridobijo.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg
Visoko	13	14	14	13	9	11	8	82	11,71
Čez polovico	5	10	6	10	6	7	8	52	7,43
Na lastni polovici	9	4	14	2	4	8	3	44	6,29
Pred lastnimi vrati	0	0	1	0	0	0	0	1	0,14

Tabela 27: Postavitve v obrambi - Brazilija

Iz tabele 27 je razvidno, da so se igralci Brazilije najvišje postavljali proti reprezentancama Mehike in Čila, kjer je bilo največkrat opaziti postavitve že na nasprotnikovi polovici. Veliko število visoko postavljenih obramb smo zabeležili tudi proti reprezentanci Kameruna, vendar jih je le ta tudi največkrat prisilila v postavitve na lastni polovici. Najmanjkrat so obrambo na lastni polovici postavljali proti reprezentanci Čila.

Grafikon 21: Mesto postavitve obrambe - Brazilija

Iz grafikona 21 je razvidno, da je brazilska reprezentanca stremela k temu, da bi obrambo postavili čim bolj stran od svojih vrat. S tem bi onemogočila nasprotniku akcije v bližini njihovega gola sebi pa bi omogočila hiter zaključek napada ob morebitni izgubljeni žogi nasprotnika globoko na svoji polovici. Pred lastnimi vrati so obrambo postavili le enkrat, ko jih je ekipa Kameruna z daljšim pritiskom in uspešno izvedenim kontinuiranim napadom v to prisilila.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg
Kontinuiran napad	14	11	10	18	1	23	6	83	11,86
Progresivni napad	7	11	3	4	3	8	2	38	5,43
Protinapad	3	2	1	4	2	11	4	27	3,86

Tabela 28: Napad nasprotnika – Brazilija

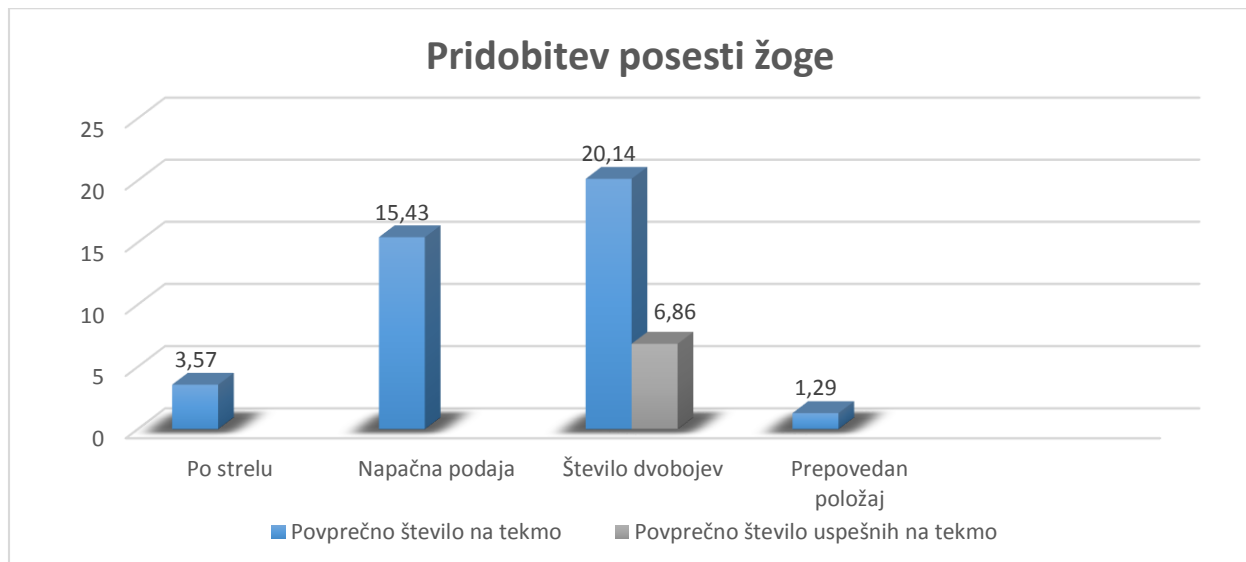
V tabeli 28 je prikazano število različnih vrst napadov na tekmo nasprotnikov brazilske reprezentance. Največ kontinuiranih napadov in protinapadov so uspeli izvesti reprezentanti Nemčije. Najbolj usodni so bili tukaj protinapadi, iz katerih so nemški reprezentanti tudi dosegli nekaj zadetkov. Najmanj organiziranih oblik napada smo zasledili proti reprezentanci Kolumbije. Na tej tekmi so tudi reprezentanti Braziliije imeli najmanj organiziranih napadov, kar kaže na veliko raztrganost igre in veliko menjav posesti žoge. Brazilski reprezentanti so dovolili nasprotniku povprečno manj kontinuiranih napadov, progresivnih napadov ter protinapadov na tekmo, kot pa so jih izvedli sami.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg
Po strelu	6	7	5	2	2	0	3	25	3,57
Napačna podaja	14	18	18	16	12	13	17	108	15,43
Število dvobojev	13	23	24	45	12	17	7	141	20,14
Dobljeni dvoboj	9	7	7	15	4	5	1	48	6,86
Prepovedan položaj	0	0	1	3	3	0	2	9	1,29

Tabela 29: Način pridobitve posesti žoge - Brazilija

V tabeli 29 vidimo, na kakšen način je reprezentanca Braziliije prihajala do posesti žoge proti posameznim ekipam. Po strelu je največkrat prišla do žoge proti reprezentanci Mehike, ki so jih prav tako prisilili v največ nenatančnih podaj. V prepovedanem položaju so bili največkrat

reprezentanti Čila in Kolumbije. Največ dvobojev so imeli proti reprezentanci Čila, najuspešnejši pa z 69 odstotki dobljenih dvobojev proti reprezentanci Hrvaške.

Grafikon 22: Povprečne vrednosti pridobitve posesti žoge – Brazilija

Iz grafikona 22 je razvidno, da so največkrat posest žoge pridobili po napačni podaji nasprotnika in najmanjkrat po prepovedanem položaju nasprotnika. Iz grafikona je razvidno tudi, da so imeli veliko dvobojev, kjer bi lahko pridobili posest žoge, vendar so bili v povprečju uspešni le v 34 odstotkih.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg
Nasprotna polovica	11	9	7	12	4	2	2	47	6,71
Lastna polovica krilo	10	15	7	9	7	5	6	59	8,43
Lastna polovica sredina	12	17	13	17	9	14	19	101	14,43

Tabela 30: Kraj pridobitve posesti žoge – Brazilija

V tabeli 30 je prikazano, kje so proti posameznim reprezentancam največkrat pridobili posest žoge reprezentanti Brazilije. Če te podatke povežemo s tabelo 27, opazimo, da obstaja povezava med mestom postavitve obrambe in mestom odvzete žoge. Tako so največ žog na nasprotni polovici pridobili proti reprezentancama Čila in Hrvaške, kjer so obrambo igrali visoko na nasprotnikovi polovici. Kljub temu se največ žog pridobi na lastni polovici na sredini igrišča, kjer je obramba najbolj strnjena, in se nasprotnika prisili v največ napačnih podaj.

3.2.1.3 Analiza preprečitve zaključka napada

Pri analizi preprečitve zaključka napada nas je zanima, koliko strelav so si uspeli priigrati nasprotniki Brazilije in kako si bili pri tem natančni in uspešni. Opazovali smo tudi, iz katerega položaja je nasprotniku uspelo največkrat priti do zaključka napada ter na kakšen način.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg	Min	Max
Število vseh strelav	9	12	12	11	10	13	8	75	10,71	8	13
Število strelav v okvir vrat	4	2	1	2	2	9	4	24	3,43	1	9
Število strelav izven okvirja vrat	5	8	7	7	4	2	3	36	5,14	2	8
Število blokiranih strelav	4	2	0	1	1	2	1	11	1,57	0	4
Število zadetkov	1	0	1	1	1	7	3	14	2	0	7

Tabela 31: Analiza strelav nasprotnika – Brazilija

Če rezultate v tabeli 31 primerjamo z rezultati iz tabele 11, vidimo, da je brazilska reprezentanca imela več strelav kot nasprotniki, vendar je kljub višjemu odstotku strelav v okvir vrat dosegla povprečno manj zadetkov na tekmo, kot jih je prejela. Pri povprečno 10,71 strela na tekmo so prejeli povprečno 2 gola na tekmo, kar pomeni, da so bile nasprotne ekipe precej uspešne pri streljih oziroma da brazilska obramba z vratarjem na čelu ni delovala najbolje. Največ strelav proti vratom Brazilije so imeli nemški reprezentanti, ki so bili tudi najnatančnejši, saj je v okvir vrat letelo 69 odstotkov vseh strelav. Najmanj strelav so si priigrali reprezentanti Nizozemske, najmanj natančni pa so bili reprezentanti Kameruna.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg
Krilni položaj	8	5	3	4	2	6	3	31	4,43
Sredina	5	9	2	3	3	8	3	33	4,71
Prekinitev	1	1	1	1	4	1	1	10	1,43
Samostojen prodor	1	1	1	1	0	1	1	6	0,86
Kombinacija/akcija	4	6	2	3	2	9	2	28	4

Tabela 32: Analiza zaključka napada nasprotnika – Brazilija

Tabela 32 nam prikazuje, iz katerega položaja so največkrat prišli do zaključka napada nasprotniki Brazilije in na kakšen način. Iz tabele je razvidno, da so nasprotniki brazilska vrata ogrožali tako po akcijah po sredini kot po akcijah iz krilnih položajev. Po izvedbi prekinitve so si največ priložnosti ustvarili reprezentanti Kolumbije, ki so imeli tudi najmanj oziroma nobene priložnosti po samostojni akciji oziroma prodoru. Največ priložnosti po skupinskih akcijah so imeli reprezentanti Nemčije in Mehike, ki so si ustvarili tudi skupno največ priložnosti proti reprezentanci Brazilije.

Grafikon 23: Kraj/način zaključka napada nasprotnika – Brazilija

Iz grafikona 23 je razvidno, da so si v povprečju nasprotniki nekoliko več priložnosti priigrali skozi sredino igrišča po kombinaciji oziroma skupinski akciji, kar kaže na slabo strnjenost ter slabo komunikacijo v obrambi reprezentance Brazilije.

3.2.2 Analiza igre v obrambi reprezentance Nemčije

V nadaljevanju je predstavljena analiza igre v fazi obrambe nogometne reprezentance Nemčije. Po posameznih sklopih so najprej podatki, ki smo jih dobili s spremljanjem tekem, prikazani v obliki tabel in nato predstavljeni še grafično ter opisno.

3.2.2.1 Analiza prehoda iz napada v obrambo

Pri analizi prehoda v obrambo nas je zanimalo, na kakšen način reagira reprezentanca Nemčije po izgubljeni žogi. Zanimalo nas je, če se aktivno oziroma hitro postavi v obrambno formacijo in ne dovoli nasprotniku hitrih napadov oziroma preprečuje nastanek kontinuiranega napada takoj

po izgubljeni žogi ali se v obrambo vračajo pasivno in dovolijo nasprotniku, da organizira napad, in se počasi postavljajo v obrambno formacijo. Opazovali smo tudi, kakšen način oziroma taktiko branjenja največ uporabljajo.

TEKMA:	NEM-POR	NEM-GHA	NEM-ZDA	NEM-ALŽ	NEM-FRA	NEM-BRA	NEM-ARG	Sum	Avg
Aktivno	12	29	25	23	9	13	21	132	18,86
Pasivno	2	0	0	1	0	1	0	4	0,57

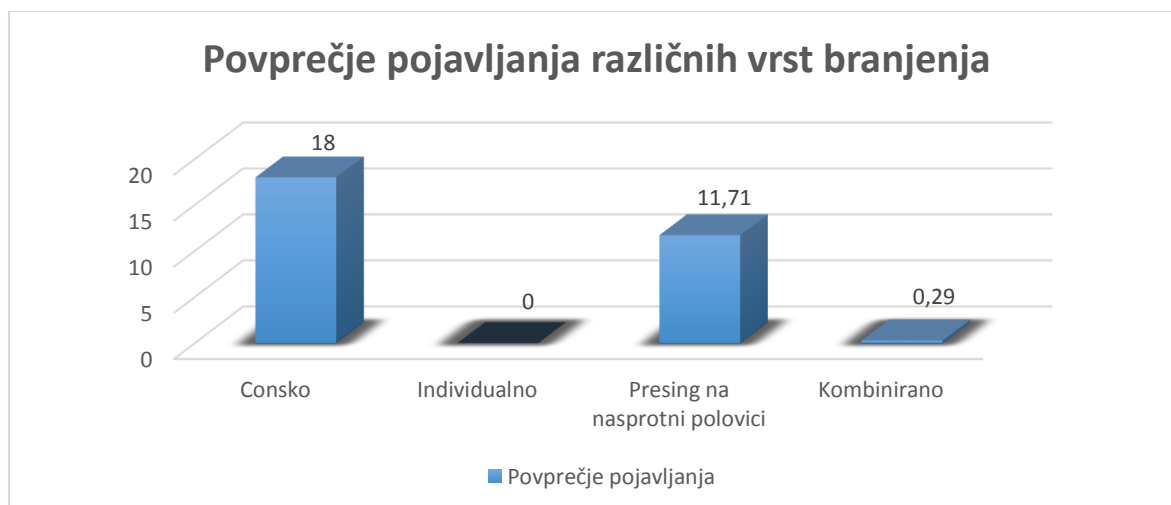
Tabela 33: Način prehoda v obrambo – Nemčija

V tabeli 33 vidimo, da so se nogometaši nemške reprezentance zelo disciplinirano in hitro vračali v obrambo. Aktivni prehodi so nasprotniku onemogočali lahko pripravo napada. Najbolj agresivno ter hitro postavljanje je bilo opaziti proti reprezentanci Gane in najmanj proti reprezentanci Francije. Pasivnih prehodov v obrambo reprezentanca Nemčije skorajda ni uporabljala. Opazili smo ga zgolj dvakrat proti reprezentanci Portugalske in po enkrat proti reprezentanci Alžirije in reprezentanci Brazilije.

TEKMA:	NEM-POR	NEM-GHA	NEM-ZDA	NEM-ALŽ	NEM-FRA	NEM-BRA	NEM-ARG	Sum	Avg
Consko	14	11	13	13	16	32	27	126	18
Individualno	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Presing na nasprotni polovici	4	9	9	23	8	8	21	82	11,71
Kombinirano	1	0	1	0	0	0	0	2	0,29

Tabela 34: Vrste branjenja - Nemčija

V tabeli 34 so prikazani podatki o taktičnih postavitvah v obrambi. Conski način branjenja smo največkrat opazili proti reprezentanci Brazilije in najmanjkrat proti reprezentanci Gane. Individualnega načina branjenja se reprezentanti Nemčije niso posluževali. Tudi kombiniran način branjenja smo opazili le dvakrat, in sicer po enkrat proti reprezentanci Portugalske in ZDA. Presing na nasprotni polovici so največkrat izvajali proti reprezentanci Alžirije in najmanjkrat proti reprezentanci Portugalske. Iz podatkov je vidno, da so največ obrambo igrali proti reprezentanci Brazilije, kjer so imeli tudi posest žoge najmanjšo.

Grafikon 24: Vrste branjenja – Nemčija

Grafikon 24 nam prikazuje, kolikokrat na tekmo se povprečno pojavljajo različni načini branjenja pri reprezentanci Nemčije. Razvidno je, da se največ uporablja conski način branjenja in presinga na nasprotni polovici. Individualni in kombiniran način se uporabljata malokrat oziroma nikoli.

3.2.2.2 Analiza preprečitve priprave napada

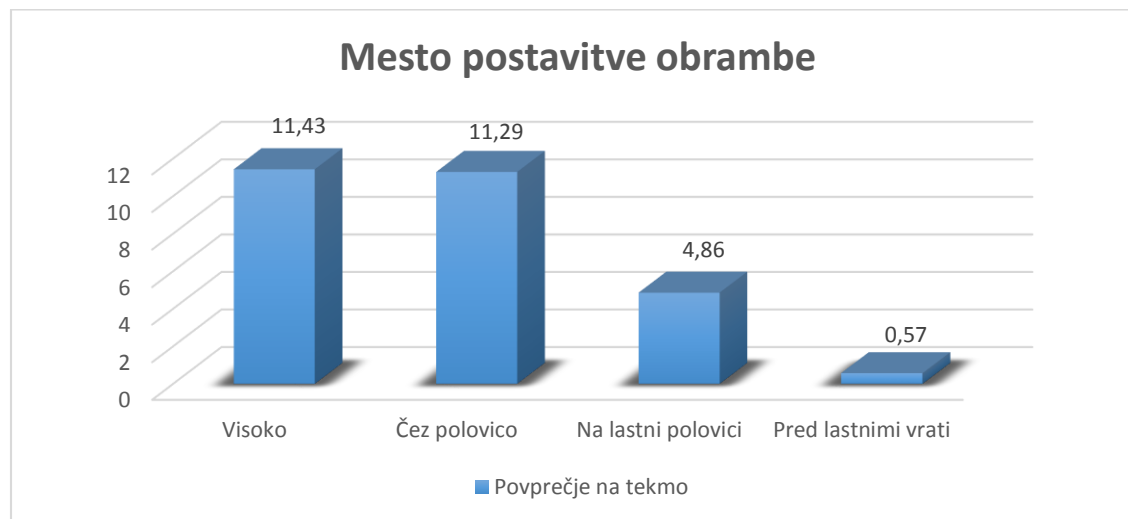
Pri analizi preprečitve napada nas je zanimalo, na kakšen način ekipa Nemčije onemogoča nasprotniku organizacijo ter zaključek napada. Gledali smo, kako visoko postavljajo obrambno formacijo, kakšne napade uspe nasprotni ekipi uporabljati, kako pridobijo posest žoge ter kje jo največkrat pridobijo.

TEKMA:	NEM-POR	NEM-GHA	NEM-ZDA	NEM-ALŽ	NEM-FRA	NEM-BRA	NEM-ARG	Sum	Avg
Visoko	5	14	14	13	13	9	12	80	11,43
Čez polovico	13	9	7	5	13	18	14	79	11,29
Na lastni polovici	6	5	1	4	1	14	3	34	4,86
Pred lastnimi vrati	1	0	0	0	0	3	0	4	0,57

Tabela 35: Postavitev v obrambi - Nemčija

Iz tabele 35 je razvidno, da so se igralci Nemčije najvišje postavljali proti reprezentancama Gane in ZDA, katerima so sledile reprezentance Alžirije, Francije in Argentine. Proti vsem omenjenim reprezentancam je bilo skozi celotno tekmo napeto in rezultat precej neodločen. Proti

reprezentancama Brazilije in Portugalske je bilo postavitve visoko na nasprotnikovi polovici precej manj, ker so imeli tekmo in rezultat bolj pod kontrolo. Zlasti proti reprezentanci Brazilije se opazi, da so obrambo postavljali nekoliko čez sredino ali celo na lastni polovici, saj so s tem zgostili obrambo in otežili organizacijo zaključka napada. V obrambo pred lastnimi vrati so jih največkrat prisilili reprezentanti Brazilije.

Grafikon 25: Mesto postavitve obrambe - Nemčija

Grafikon 25 nam prikazuje, da so reprezentanti Nemčije obrambo postavljali visoko in s pritiskom poskušali prisiliti nasprotnika v napako v bližini njihovega gola, kjer so nato iskali priložnosti za doseganje zadetka. Obrambo so strnili in postavljali na lastni polovici, ko so imeli ugoden rezultat in so le-tega želeli ohraniti, in priložnost za zadetek iskali v protinapadih.

TEKMA:	NEM-POR	NEM-GHA	NEM-ZDA	NEM-ALŽ	NEM-FRA	NEM-BRA	NEM-ARG	Sum	Avg
Kontinuiran napad	9	9	8	1	8	18	6	59	8,43
Progresivni napad	4	12	6	5	4	8	4	43	6,14
Protinapad	2	5	3	10	1	1	7	29	4,14

Tabela 36: Napad nasprotnika – Nemčija

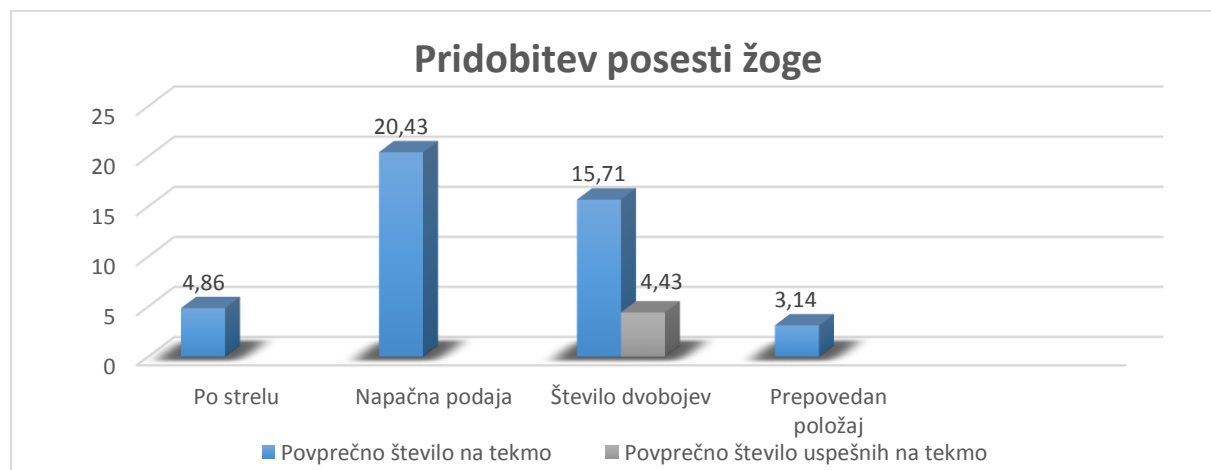
V tabeli 28 je prikazano število različnih vrst napadov na tekmo nasprotnikov nemške reprezentance. Največ kontinuiranih napadov in protinapadov so uspeli izvesti reprezentanti Brazilije, ki so tudi edini uspeli imeti večjo posest žoge. Najmanj kontinuiranih napadov smo zasledili s strani alžirske reprezentance, ki pa je imela največ protinapadov. Največ progresivnih napadov so izpeljali reprezentanti Gane. Reprezentanti Nemčije so v povprečju imeli veliko več

kontinuiranih napadov na tekmo kot njihovi nasprotniki, kar pomeni, da so oni narekovali ritem igre in imeli kontrolo nad potekom tekme. Nasprotniki so poskušali njihovo obrambo presenetiti s hitrimi protinapadi, ki so jih imeli nekoliko več kot reprezentanti Nemčije, medtem ko so imeli slednji v povprečju več progresivnih napadov kot nasprotniki.

TEKMA:	NEM-POR	NEM-GHA	NEM-ZDA	NEM-ALŽ	NEM-FRA	NEM-BRA	NEM-ARG	Sum	Avg
Po strelu	6	7	2	3	3	6	7	34	4,86
Napačna podaja	23	30	15	22	12	15	26	143	20,43
Število dvobojev	13	9	27	21	12	10	18	110	15,71
Dobljeni dvoboj	7	1	8	7	2	1	5	31	4,43
Prepovedan položaj	1	5	2	5	4	3	2	22	3,14

Tabela 37: Način pridobitve posesti žoge - Nemčija

V tabeli 37 vidimo, na kakšen način so reprezentanti Nemčije prihajali do posesti žoge proti posameznim ekipam. Po strelu so največkrat prišli do žoge proti reprezentancama Argentine in Gane, ko so prav tako imeli po največ netočnih podaj. V prepovedanem položaju so bili največkrat reprezentanti Gane in Alžirije. Največ dvobojev so imeli proti reprezentanci ZDA, najuspešnejši pa so s 54 odstotki dobljenih dvobojev bili proti reprezentanci Portugalske.

Grafikon 26: Povprečne vrednosti pridobitve posesti žoge – Nemčija

Iz grafikona 22 je razvidno, da so največkrat posest žoge pridobili po napačni podaji nasprotnika in najmanjkrat po prepovedanem položaju nasprotnika. Iz grafikona je razvidno tudi, da so imeli

veliko dvobojev, kjer bi lahko pridobili posest žoge, vendar so bili v povprečju uspešni le v 28 odstotkih.

TEKMA:	NEM -POR	NEM -GHA	NEM -ZDA	NEM -ALŽ	NEM -FRA	NEM -BRA	NEM -ARG	Sum	Avg
Nasprotna polovica	7	9	6	14	3	2	13	54	7,71
Lastna polovica krilo	3	6	7	9	1	7	8	41	5,86
Lastna polovica sredina	10	15	10	11	10	12	22	90	12,86

Tabela 38: Kraj pridobitve posesti žoge – Nemčija

V tabeli 38 je prikazano, kje so proti posameznim nasprotnikom največkrat pridobili posest žoge reprezentanti Nemčije. Največ žog so na nasprotni polovici odvzeli reprezentantom Argentine, kjer so tudi obrambo postavljali visoko na njihovi polovici. Največkrat so do posesti žoge prišli na lastni polovici na sredini, kjer je obramba zgoščena in je možnost za napako nasprotnika veliko večja.

3.2.2.3 Analiza preprečitve zaključka napada

Pri analizi preprečitve zaključka napada nas je zanima, koliko strelav so si uspeli priigrati nasprotniki Nemčije in kako si bili pri tem natančni in uspešni. Opazovali smo tudi, iz katerega položaja je nasprotniku uspelo največkrat priti do zaključka napada ter na kakšen način.

TEKMA:	NEM -POR	NEM -GHA	NEM -ZDA	NEM -ALŽ	NEM -FRA	NEM -BRA	NEM -ARG	Sum	Avg	Min	Max
Število vseh strelav	12	14	4	9	14	16	9	78	11,14	4	16
Število strelav v okvir vrat	4	6	1	3	5	6	0	25	3,57	0	6
Število strelav izven okvirja vrat	3	7	3	4	4	5	8	34	4,86	3	8
Število blokiranih strelav	4	4	1	2	5	5	0	21	3	0	5
Število zadetkov	0	2	0	1	0	1	0	4	0,57	0	2

Tabela 39: Analiza strelav nasprotnika – Nemčija

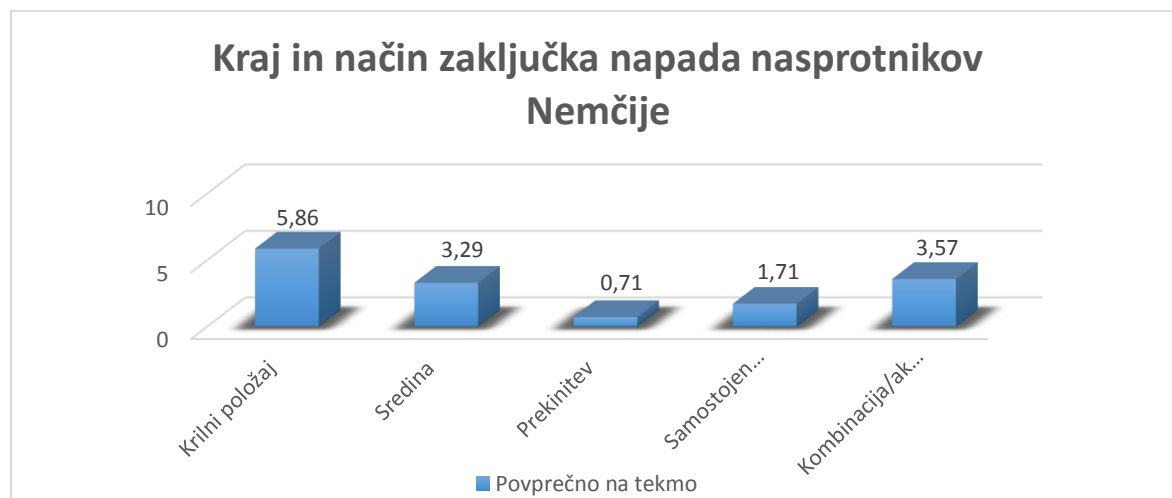
Če tabelo 39 primerjamo s tabelo 20, vidimo, da so nemški reprezentanti imeli povprečno na tekmo več strelav kot nasprotniki in bili tudi bolj natančni, saj je v okvir vrat Nemčije letelo le 32

odstotkov vseh strelav. Od povprečno 11,14 strelav na tekmo jih je v vrata letelo 3,57 in v gol zgolj 0,57 zadetka na tekmo, kar dokazuje, da je bila obramba dobro postavljena in da so bili streli, ki so jih imeli nasprotniki, precej neizdelani in manj nevarni za gol. Največ strelav so si proti reprezentanci Nemčije priigrali reprezentanti Brazilije, najmanj pa reprezentanti ZDA. Nemški reprezentanti so blokirali nekoliko manj strelav v povprečju kot nasprotna moštva.

TEKMA:	NEM-POR	NEM-GHA	NEM-ZDA	NEM-ALŽ	NEM-FRA	NEM-BRA	NEM-ARG	Sum	Avg
Krilni položaj	2	7	2	6	10	7	7	41	5,86
Sredina	2	5	2	2	2	8	2	23	3,29
Prekinitiv	0	1	0	1	2	0	1	5	0,71
Samostojen prodor	1	1	1	1	4	2	2	12	1,71
Kombinacija/akcija	1	3	0	2	3	8	8	25	3,57

Tabela 40: Analiza zaključka napada nasprotnika – Nemčija

Iz tabele 40 je razvidno, da so si nasprotniki več priložnosti ustvarili po prodorih oziroma akcijah s krilnih položajev. To kaže na dobro strnjeno obrambo v sredini igrišča. Skupno so si največ priložnosti ustvarili reprezentanti Brazilije, najmanj pa reprezentanti ZDA in Portugalske. Francozi so bili za nemška vrata nevarni na vse mogoče načine, saj so si priložnosti ustvarjali tako po prekinitvi, samostojnem prodoru in po kombinacijah, medtem ko so največ kombinatorike pokazali Brazilci in Argentinci.

Grafikon 27: Kraj/način zaključka napada nasprotnika – Nemčija

Iz grafikona 27 je razvidno, da so si v povprečju nasprotniki nekoliko več priložnosti priigrali po krilnih položajih po kombinaciji oziroma skupinski akciji, kar kaže dobro strnjenost obrambe v sredini igrišča in preusmeritev napadov nasprotnikov na krilne položaje, kjer je nevarnost za direktne udarce na gol nekoliko manjša.

3.2.3 Primerjava brazilske in nemške reprezentance v fazi obrambe

V tem delu smo primerjali med sabo povprečne vrednosti v posameznih spremenljivkah in ugotavljali, katera reprezentanca se je bolje odrezala v obrambi, ter poskušali ugotoviti, kje so glavne razlike in vzroki za to.

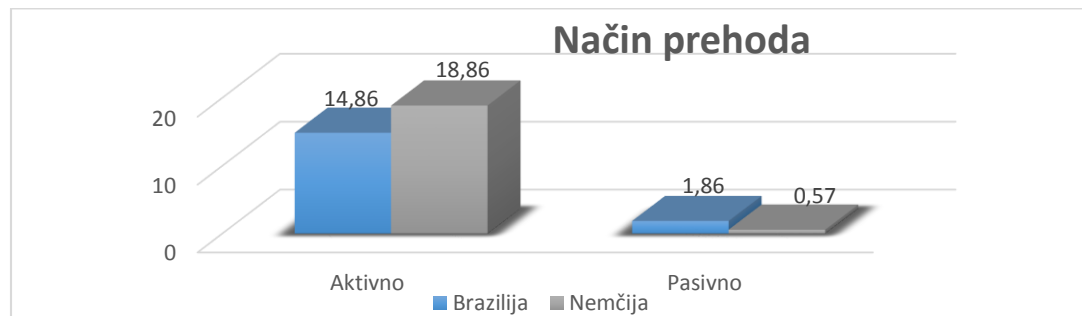
Za preglednejšo ponazoritev smo tudi tukaj podatke predstavili in primerjali po posameznih fazah igre v obrambi in jih predstavili tabelarično, grafično ter opisno.

3.2.3.1 Prehod iz napada v obrambo

Ekipa:	BRA	NEM
Prehod iz napada v obrambo		
Prehod		
Aktivno	14,86	18,86
Pasivno	1,86	0,57
Vrste branjenja		
Consko	14,43	18
Individualno	0,29	0
Presing na nasprotni polovici	10	11,71
Kombinirano	0,57	0,29

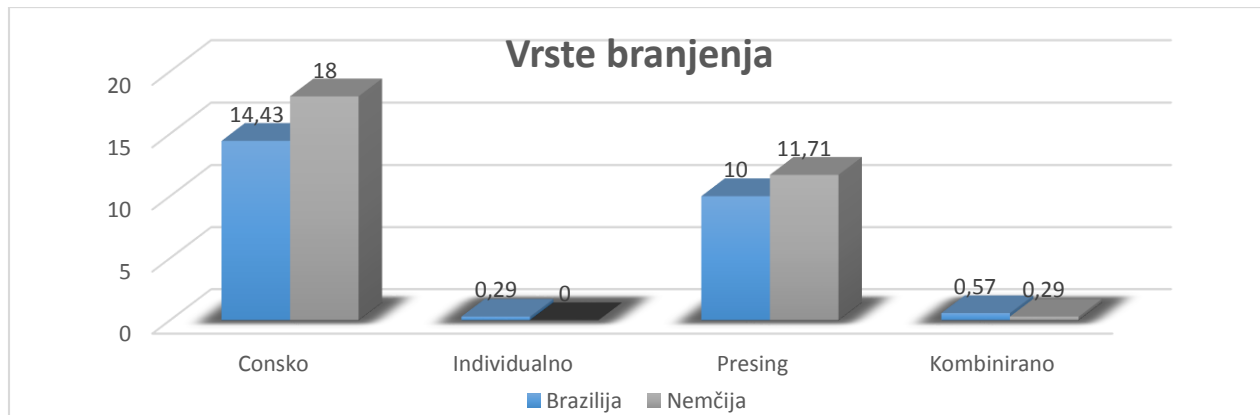
Tabela 41: Primerjava prehoda iz napada v obrambo

Tabela 41 nam prikazuje povprečno število pojavitev na tekmo, različnih spremenljivk pri sklopu prehod iz napada v obrambo. Spremljali smo način prehoda in uporabljene vrste branjenja.

Grafikon 28: Primerjava načina prehoda iz napada v obrambo

Iz grafikona 28 je razvidno, da so se nemški reprezentanti veliko bolj disciplinirano vračali v obrambo. Njihovi prehodi so bili večkrat aktivni in nasprotniku niso dovolili lahkega prehoda iz obrambe v napad. Imeli so tudi manj pasivnih prehodov, kar pomeni, da so bili skozi celotno prvenstvo zbrani in niso na nobeni tekmi odstopali od svoje taktike prehoda iz napada v obrambo.

Grafikon 29: Primerjava načinov branjenja

Iz grafikona 29 je razvidno, da so reprezentanti Nemčije več uporabljali conski in presing način branjenja. Ker so imeli žogo v posesti v povprečju več kot reprezentanca Brazilije, sklepamo, da je do večjega števila organiziranih oblik branjenja prišlo zaradi boljše organiziranosti igralcev v obrambi. Nemška reprezentanca je delovala kot celota in vedno je ekipa delovala sinhrono. Kadar so postavili consko obrambo, so to storili v trenutku vsi, in če so napadli na nasprotni polovici, so tudi tam pomagali vsi igralci. Brazilska reprezentanca je tukaj delovala nekoliko bolj raztreščeno. Večkrat je bilo opaziti, da je bila komunikacija med igralci nekoliko slabša. Ugotovili smo, da se individualne ter kombinirane obrambe v sodobnem modelu igre skorajda ne uporablja več.

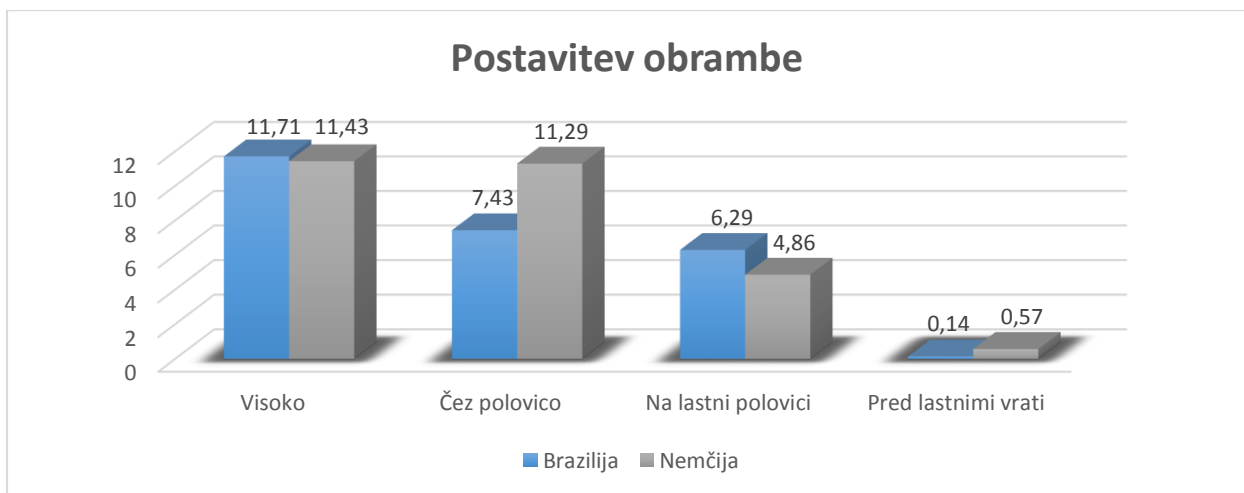
3.2.3.2 Preprečitev priprave napada

Ekipa:	BRA	NEM
Preprečitev priprave napada		
Postavitev		
Visoko	11,71	11,43
Čez polovico	7,43	11,29
Na lastni polovici	6,29	4,86
Pred lastnimi vrati	0,14	0,57
Napada nasprotnika		
Kontinuiran napad	11,86	8,43
Progresivni napad	5,43	6,14

Protinapad	3,86	4,14
Način pridobitve posesti žoge		
Po strelu	3,57	4,86
Napačna podaja	15,43	20,43
Število dvobojev	20,14	15,71
Dobljeni dvoboj	6,86	4,43
Prepovedan položaj	1,29	3,14
Kraj pridobitve posesti žoge		
Nasprotna polovica	6,71	7,71
Lastna polovica krilo	8,43	5,86
Lastna polovica sredina	14,43	12,86

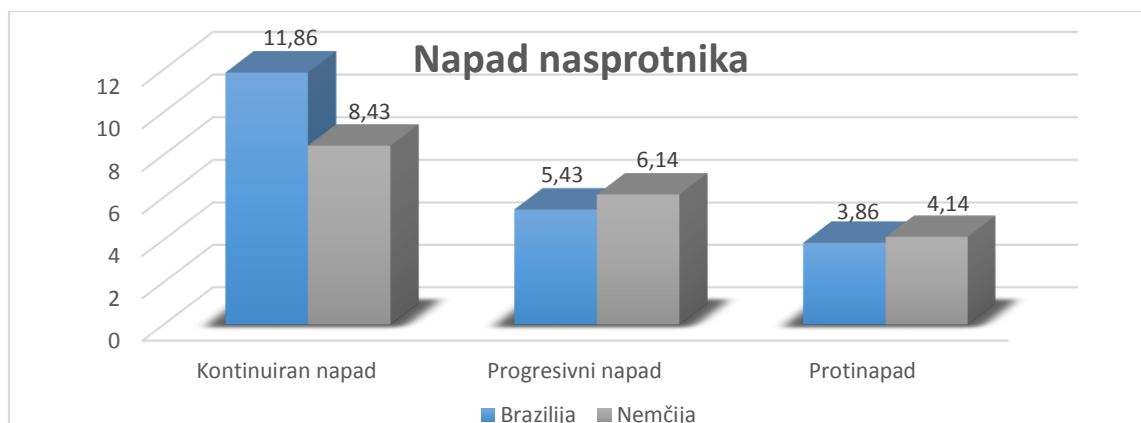
Tabela 42: Primerjava preprečitve napada

V tabeli 42 so predstavljena povprečja pojavitve različnih spremenljivk na tekmo. Prikazani so podatki o postavitvi obrambe ekip Brazilije in Nemčije, o napadih nasprotnika, o načinih pridobitve posesti žoge in o krajih pridobitve posesti.

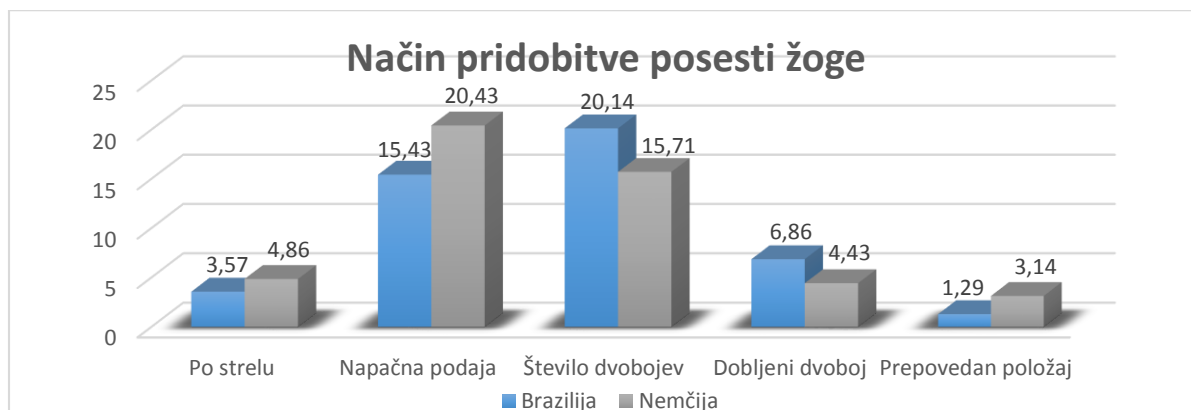
Grafikon 30: Primerjava postavitve obrambe

Iz grafikona 30 je razvidno, da obe ekipi stremita k temu, da nasprotniku onemogočita napad že visoko na njegovi polovici. S takšnim načinom igre v obrambi oddaljš samo igro nasprotnika dlje od svojih vrat in s tem neposredno zmanjšaš nevarnost zaključka na lastna vrata. Hkrati se ob visoko postavljeni obrambi lahko ob morebitni napaki nasprotnika hitro preide v napad in se s tem omogoči hiter zaključek na nepostavljeno obrambo. Skupno so čez polovico večkrat postavljali obrambo igralci nemške reprezentance, medtem ko so v obrambo na lastni polovici bili večkrat prisiljeni igralci brazilske reprezentance. Igra obrambe pred lastnimi vrati se igra zgolj ob dlje časa trajajočem napadu nasprotnika, ki te s tem prisili, da vse moči v obrambi združiš v bližini kazenskega prostora.

Grafikon 31: Primerjava ustvarjenih napadov nasprotnika

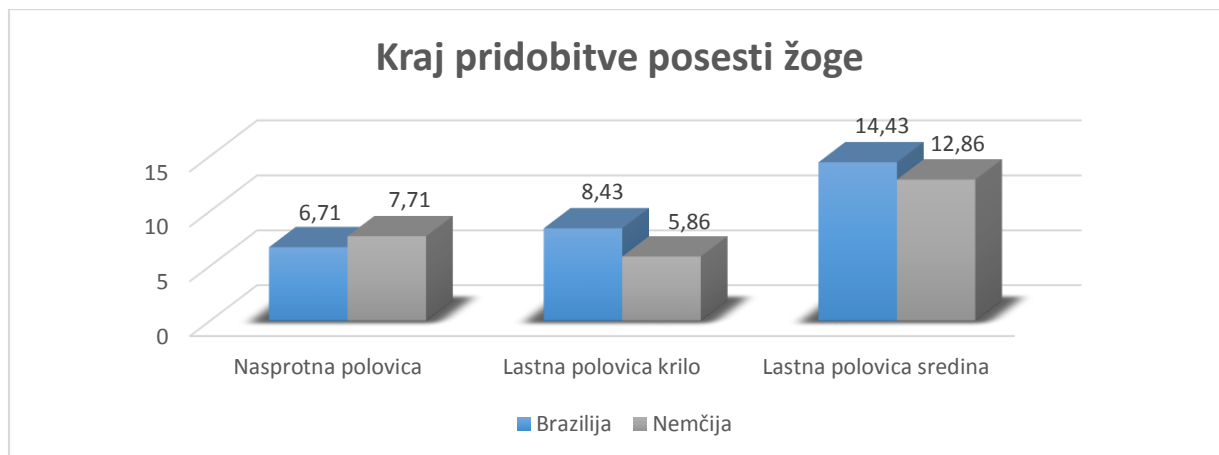
Kot je razvidno iz grafikona 30, so si nasprotniki proti brazilski reprezentanci uspeli ustvariti več kontinuiranih napadov. To je bilo pričakovano, saj so imeli tudi posest žoge bolj izenačeno z nasprotniki kot reprezentanca Nemčije. Več progresivnih napadov in protinapadov so nasprotniki uspeli izvesti proti ekipi Nemčije. Razlog za to pripisujemo dejstvu, da so nemški reprezentanti imeli veliko kontinuiranih napadov, pri katerih se je celotno moštvo prestavilo na nasprotnikovo polovico. Tudi obrambo so po izgubljeni žogi postavljali visoko na nasprotnikovi polovici. Zato so nasprotniki videli možnost, da po izgubljeni žogi Nemčije v napadu izvedejo hiter napad oz. protinapad in na takšen način poskušajo prebiti nepostavljeno obrambo nemške reprezentance.

Grafikon 32: Primerjava načina pridobitve posesti žog

Na grafikonu 31 je prikazano, kako sta posamezni ekipi največkrat prihajali do posesti žoge. Pričakovano sta obe ekipi največkrat do posesti žoge prišli po napačni podaji, vendar so nemški reprezentanti v napačno podajo večkrat prisilili nasprotnika. Po strelu nasprotnika so večkrat prišli do posesti reprezentanti Nemčije. Razlog za to je, da so brazilski reprezentanti nasprotniku dovolili manj strelav na gol. Brazilski reprezentanti so v fazi obrambe imeli večje število dvobojev, v katerih pa so bili tudi bolj uspešni od reprezentantov Nemčije in posledično dobili tudi večkrat

posest žoge po dvoboju. Brazilci so dobili 34 odstotkov vseh dvobojev, medtem ko so Nemci dobili 28 odstotkov vseh dvobojev. Večkrat so se v prepovedan položaj ujeli nasprotniki nemških reprezentantov, kar kaže na dobro in sinhrono delovanje nemške obrambne vrste.

Grafikon 33: Primerjava kraja pridobitve posesti žoge

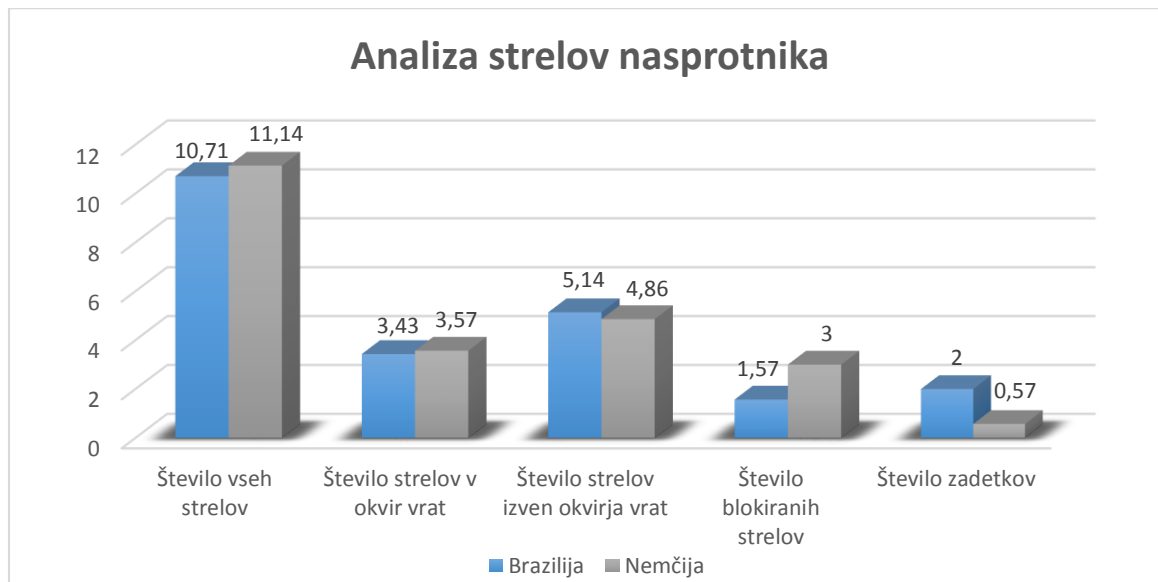
Iz grafikona 32 je razvidno, da so brazilski reprezentanti več žog kot nemški reprezentanti pridobili na lastni polovici, medtem ko so na nasprotnikovi polovici večkrat žogo ukradli nemški reprezentanti. Rezultati so pričakovani, saj so nemški reprezentanti večkrat postavljali obrambo na nasprotni polovici, kot prikazuje grafikon 30, in imeli aktivnejše prehode iz napada v obrambo.

3.2.3.3 Preprečitev zaključka napada

Ekipa:	BRA	NEM
Preprečitev zaključka napada		
Analiza strelav		
Število vseh strelav	10,71	11,14
Število strelav v okvir vrat	3,43	3,57
Število strelav izven okvirja vrat	5,14	4,86
Število blokiranih strelav	1,57	3
Število zadetkov	2	0,57
Kraj/način zaključka napada		
Krilni položaj	4,43	5,86
Sredina	4,71	3,29
Prekinitev	1,43	0,71
Samostojen prodor	0,86	1,71
Kombinacija/akcija	4	3,57

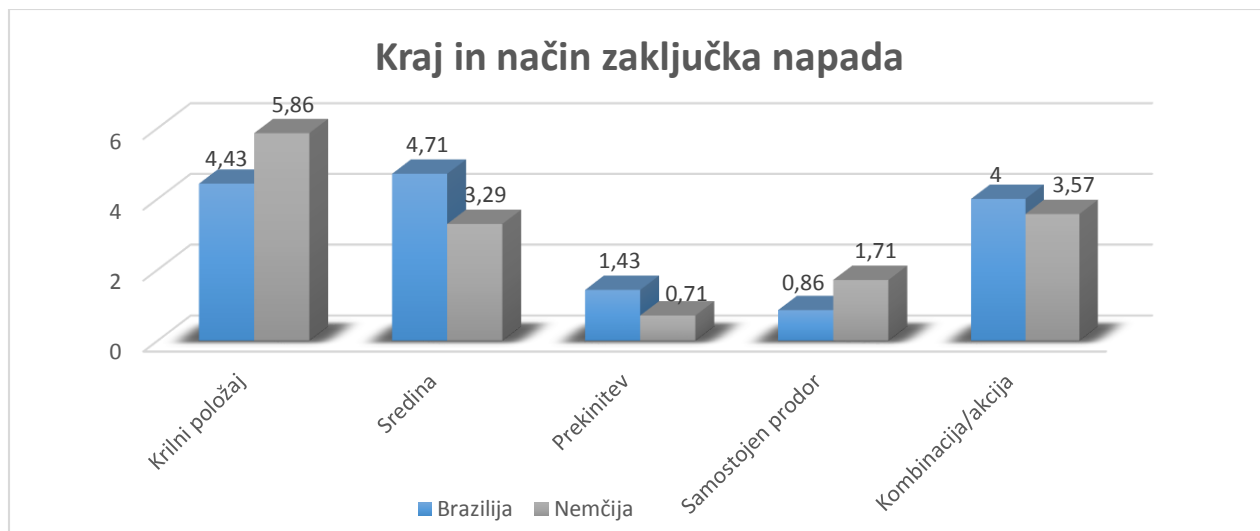
Tabela 43: Primerjava preprečitve zaključka napada

V tabeli 43 so predstavljena povprečja pojavitve posamezni spremenljivk iz sklopa preprečitve zaključka napada. Spremljali smo strele nasprotnikov ter kraj in način zaključka napada.

Grafikon 34: Primerjava analize streliv nasprotnika

Iz grafikona 34 je razvidno, da so nemški reprezentanti dovolili nasprotnikom več streliv na gol kot reprezentanti Brazilije. Več streliv so nasprotniki sprožili mimo vrat proti brazilski reprezentanci, a vseeno dosegli povprečno več golov na tekmo kot nasprotniki nemške reprezentance. Za toliko večje povprečno število golov je gotovo kriv visok poraz Brazilcev proti nemški reprezentanci, a tudi če bi to tekmo odšteli, je njihovo povprečje vseeno višje. Razlog za to vidimo v tem, da so si nasprotniki proti brazilski reprezentanci izdelali lepše priložnosti, iz katerih je bilo lažje zadeti, kot nasprotniki Nemčije. Torej se tu kaže slaba igra v obrambi reprezentance Brazilije. Eden od pokazateljev, ki to tezo potrjuje, je tudi število blokiranih streliv, ki jih imajo reprezentanti Nemčije precej več. To pomeni, da so bili v obrambi zelo zgoščeni in pomagali vratarju pri streliv, ki so si jih priigrala nasprotna moštva.

Grafikon 35: Primerjava kraja in načina zaključka napada

V grafikonu 35 vidimo, da so si nasprotniki nemške reprezentance več priložnosti ustvarili po napadih s krilnih položajev, kar se kaže tudi pri kraju odvzema žoge, saj so jih na krilnem položaju odvzeli manj kot v sredini igrišča. Razlog za to je velika strnjenost nemške obrambe v sredini igrišča. Prav nasprotno pa so igrali brazilski reprezentanti, ki so več priložnosti dopustili skozi sredino igrišča in dobro pazili na krilne položaje. Verjetno je tudi to razlog za toliko večjo uspešnost pri zaključevanju nasprotnika, saj je zaključek iz sredine igrišča veliko bolj nevaren kot zaključek s krilnih položajev.

Večino priložnosti so si nasprotniki pri obeh ekipah priigrali za kombinacijo oziroma akcijo. Vendar je nekoliko manj takšnih akcij dovolila ekipa nemške reprezentance, kar pomeni, da so ustvarjali boljšo komunikacijsko mrežo v fazi obrambe. Manj priložnosti so si nasprotniki ustvarili tudi po izvedbi prekinitve proti reprezentanci Nemčije, kar pomeni, da so imeli manj kotov, prostih strelav in kazenskih strelav, v katerih bi lahko nasprotniki zapretili njihovim vratom. Boljši pa so bili brazilski reprezentanti v dvobojih, ker se kaže tudi pri številu priložnosti po samostojnih prodorih.

Če povzamemo, so bili nemški reprezentanti bolj visoko postavljeni in se hitreje ter bolj aktivno vračali v obrambo. Zaradi visoke postavitve so nasprotniki poskušali večkrat s hitrimi protinapadi, vendar le-ti niso bili uspešni. Nemški reprezentanti so bili tudi bolj zgoščeni v sredini igrišča in od tam niso dovolili toliko zaključkov na gol kot reprezentanti Brazilijske. Prejeli so manj zadetkov, kar kaže na dobro delovanje celotne obrambne vrste. Edini segment, kjer so bili boljši uspešnejši reprezentanti Brazilijske, so bili dvoboji.

3.3 Analiza igre ob prekinitvah

V tem sklopu smo analizirali spremenljivke, ki smo jih spremljali ob prekinitvah igre. Zanimalo nas je število posameznih prekinitev, mesto prekinitev ter način izvedbe v napadu oziroma postavljanje obrambnih igralcev ob prekinitvah v fazi branjenja.

3.3.1 Analiza igre ob prekinitvah reprezentance Brazilije

V nadaljevanju je natančneje predstavljena analiza igre ob prekinitvah reprezentance Brazilije. Za nazornejši prikaz so po sklopih razdeljene prekinitve v napadu in prekinitve v obrambi. Vsi podatki, dobljeni z analizo tekem, so najprej predstavljeni v obliki tabel, nato pa še grafično ter opisno.

3.3.1.1 Analiza prekinitev v napadu

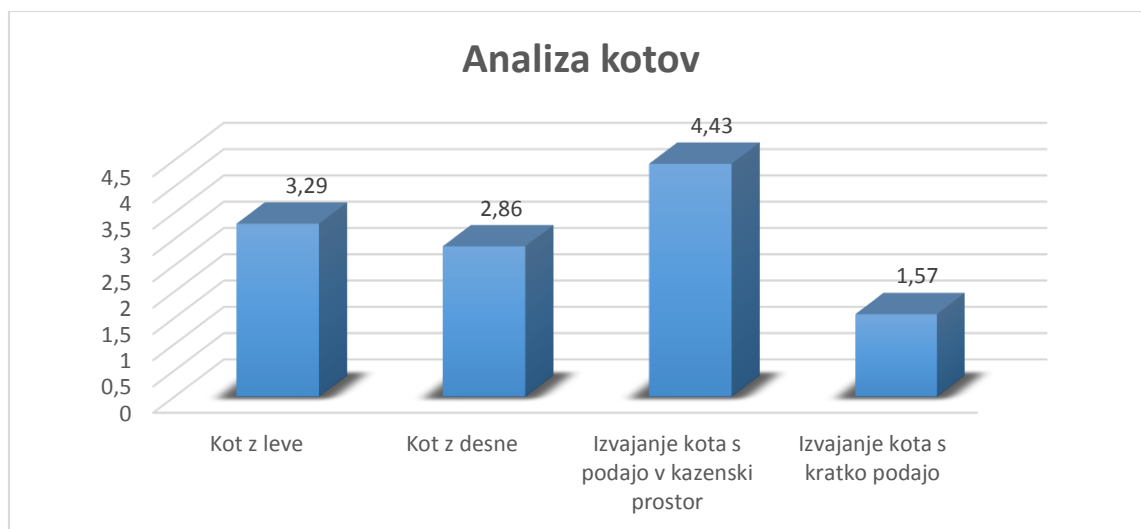
Pri analizi prekinitev v napadu so nas zanimali koti, prosti streli ter kazenski streli. Zanimalo nas je število pojavitve določene prekinitve ter način izvedbe le te.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg	Min	Max
Število kotov	7	5	7	9	4	7	4	43	6,14	4	9
Kot z leve	4	1	4	5	2	3	4	23	3,29	1	5
Kot z desne	3	4	3	4	2	4	0	20	2,86	0	4
Izvajanje kota s podajo v kazenski prostor	6	3	6	8	4	3	1	31	4,43	1	8
Izvajanje kota s kratko podajo	1	1	1	1	0	4	3	11	1,57	0	4

Tabela 44: Analiza izvedbe kota - Brazilija

Pri analizi kotov nas je zanimalo, na kateri strani so izvajali več kotov, in ugotavljali, kakšna je povezava z mestom napada. Spremljali smo tudi način izvedbe.

Največ kotov so reprezentanti Brazilije imeli proti reprezentanci Čila, najmanj pa proti reprezentancama Kolumbije in Nizozemske. Iz tabele 44 je razvidno, da je bila največja razlika v število kotov na levi oziroma desni strani na tekmi z Nizozemsko, kar pomeni, da so bili nevarnejši na levi strani, kljub temu da je bilo mesto napada enakomerno porazdeljeno na levi in desni krilni položaj.

Grafikon 36: Analiza izvedbe kota – Brazilija

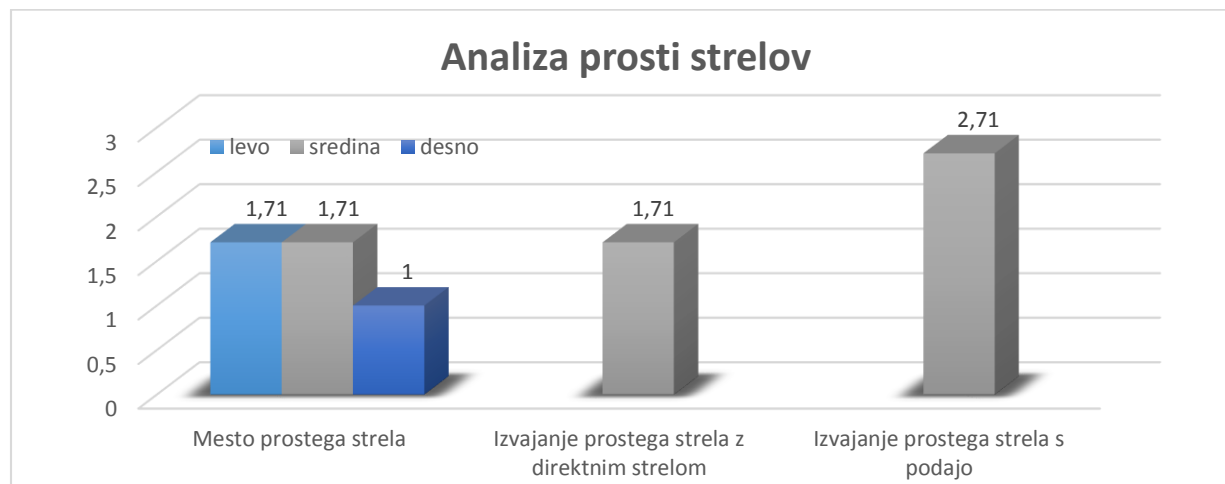
Grafikon 36 nam prikazuje povprečne vrednosti na tekmo za stran kota ter način izvedbe. Razvidno je, da so nekoliko več kotov izvajali z leve strani, medtem ko so več napadov imeli po desnem krilnem položaju. To nam pove, da so bili brazilski reprezentanti kljub večjemu številu napadov po desni strani nevarnejši na levem krilnem položaju. Kote so večinoma izvajali s predložkom v kazenski prostor. Ob koncu tekmovanja pa so se več odločali za izvedbo s kratko podajo.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg	Min	Max
Število vseh prekrškov	21	18	14	23	23	14	20	133	19	14	23
Število prostih strel	4	6	3	5	5	2	6	31	4,42	2	6
Prosti strel levo	1	3	1	4	1	2	0	12	1,71	0	4
Prosti strel desno	1	0	1	1	0	0	4	7	1	0	4
Prosti strel sredina	2	3	1	0	4	0	2	12	1,71	0	4
Izvajanje prostega strela z direktnim strelom	2	2	2	1	3	0	2	12	1,71	0	3
Izvajanje prostega strela s podajo	2	4	1	4	2	2	4	19	2,71	1	4

Tabela 45: Analiza prekrškov – Brazilija

Pri analizi prekrškov smo spremljali, kolikokrat so nasprotniki s prekrškom prekinili napad brazilske reprezentance, in natančneje opazovali izvedbo prostih strel v bližini nasprotnikovih vrat.

V tabeli 45 vidimo, da so največ prekrškov nad reprezentanti Brazilije naredili kolumbijski in čilski reprezentanti, najmanj pa nemški ter kamerunski reprezentanti. Prostih strel v bližini gola so jim največ ponudili reprezentanti Nizozemske. Zelo pazljivi pa so bili pred svojimi vrati reprezentanti Nemčije; naredili so zgolj 2 prekrška v bližini svojih vrat.

Grafikon 37: Analiza prostih strel – Brazilija

V povprečju so imeli reprezentanti Brazilije na tekmo 4,42 prostih strel v napadalni tretjini igrišča; od tega 23 odstotkov prostih strel na sredini igrišča in 77 odstotkov prostih strel na krilnih položajih. Proste strele so v 39 odstotkih izvajali z direktnim strelom. To pomeni, da so tudi nekatere proste strele, ki so bili na krilnih položajih, sprožili direktno proti vratom.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg	Min	Max
Število kazenskih strel	1	0	0	0	0	0	0	1	0,14	0	1
Število zadetkov iz kazenskega strela	1	0	0	0	0	0	0	1	0,14	0	1

Tabela 46: Analiza kazenskih strel - Brazilija

V celotnem tekmovanju so reprezentanti Brazilije izvajali le en kazenski strel in le tega tudi uspešno zaključili, kot je razvidno iz tabele 46. Iz danih podatkov lahko sklepamo, da so bili nasprotniki dovolj pazljivi in niso delali prekrškov v notranjosti kazenskega prostora, saj bi s tem omogočali doseganje lahkih zadetkov brazilskih reprezentantov.

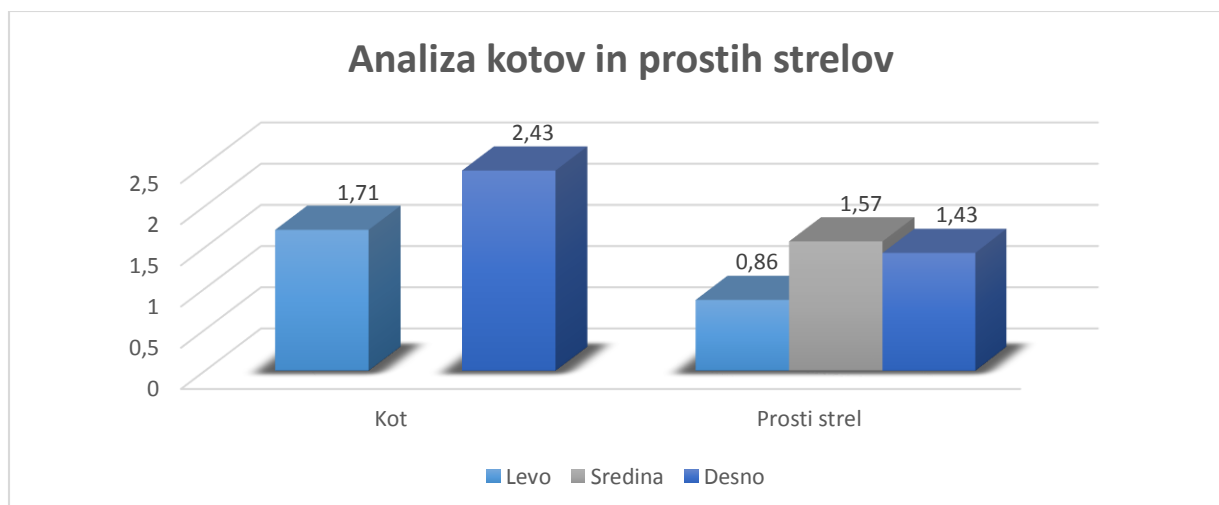
3.3.1.2 Analiza prekinitev v obrambi

Pri analizi prekinitev v obrambi nas je zanimalo, koliko kotov so imeli nasprotniki reprezentance Brazilije. Zanimalo nas je, koliko prekrškov so naredili reprezentanti Brazilije po celotnem igrišču, koliko od njih jih je bilo v obrambni tretjini in koliko znotraj kazenskega prostora. Opazovali smo tudi način branjenja ob prekinitvah.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg	Min	Max
Število kotov	3	3	6	5	6	5	1	29	4,14	1	6
Kot z leve	1	2	1	4	2	2	0	12	1,71	0	4
Kot z desne	2	1	5	1	4	3	1	17	2,43	1	5
Število vseh prekrškov	5	13	19	28	31	11	16	123	17,57	5	31
Število prostih strel	2	4	3	6	7	1	3	26	3,71	1	7
Prosti strel levo	0	3	0	2	1	0	0	6	0,86	0	3
Prosti strel desno	2	1	0	3	3	0	1	10	1,43	0	3
Prosti strel sredina	0	1	3	1	3	1	2	11	1,57	0	3
Število kazenskih strel	0	0	0	0	1	0	0	1	0,14	0	1
Število zadetkov iz kazenskega strela	0	0	0	0	1	0	0	1	0,14	0	1

Tabela 47: Analiza prekinitev nasprotnika – Brazilija

Iz tabele 47 je razvidno, da je bilo največ prekinitev na tekmi s Kolumbijo. Reprezentanti Brazilije so na tej tekmi v napadu imeli veliko prekinitev, v obrambi pa so jih v prav vseh segmentih Kolumbijcem omogočili največ. Tako so Kolumbijci skupaj z reprezentanti Kameruna imeli največ kotov proti reprezentanci Brazilije, najmanj pa so jih imeli nizozemski reprezentanti. Najmanj prekrškov so reprezentanti Brazilije storili na tekmi proti Hrvaški, največ pa proti reprezentanci Kolumbije. V obrambni tretjini so največ priložnosti za izvedbo prostega strela ponudili reprezentanci Kolumbije in najmanj reprezentanci Nemčije. Kolumbijci so imeli največ priložnosti po izvedbi prekinitev in izvajali tudi edini kazenski strel proti reprezentanci Brazilije, ki so ga tudi uspešno zaključili.

Grafikon 38: Analiza kotov in prostih strel v obrambi – Brazilija

Iz grafikona 38 je dobro razvidno, da so nasprotniki največ poskušali po desni strani brazilske obrambe, kjer je bilo posledično storjenih tudi največ prekrškov in izvedenih največ kotov. Skupno so imeli nasprotniki povprečno nekaj več kot 4 kote na tekmo in nekaj manj kot 4 proste strele na tekmo, kar je manj kot reprezentanca Brazilije. Tu se še enkrat pokaže, da so reprezentanti Brazilije več napadali, kot se branili.

TEKMA:	BRA-HRV	BRA-MEH	BRA-KAM	BRA-ČIL	BRA-KOL	BRA-NEM	BRA-NIZ	Sum	Avg
Striktno	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Consko	0	1	0	0	0	0	0	1	0,14
Kombinirano	5	6	8	11	13	6	4	53	7,57
Sodelujejo vsi	0	0	0	0	4	0	0	4	0,57
Ne sodelujejo vsi	5	7	8	11	9	6	4	50	7,14

Tabela 48: Analiza načina branjenja ob Prekinitvah – Brazilija

Iz tabele 48 je razvidno, da se brazilski reprezentanti nikoli niso posluževali striktnega načina pokrivanja ob prekinitvah ter da so le enkrat uporabili conski način. Največ oziroma v kar vseh primerih so uporabljali kombiniran način, kjer najboljše skakalce pokrijejo striktno in se ostali igralci postavijo consko ter pokrivajo prostor. Ob prekinitvah so večinoma vedno pustili vsaj enega igralca višje, da bi imeli morebiten protinapad. V obrambo so se vračali le proti ekipi Kolumbije, ker so v 31 odstotkih vseh nevarnejših prekinitvah v obrambi sodelovali vsi igralci.

3.3.2 Analiza igre ob prekinitvah reprezentance Nemčije

V nadaljevanju je natančneje predstavljena analiza igre ob prekinitvah reprezentance Nemčije. Za bolj nazoren prikaz so po sklopih razdeljene prekinitve v napadu in obrambi. Vsi podatki, dobljeni z analizo tekem, so najprej predstavljeno v obliki tabel, nato pa še grafično ter opisno.

3.3.2.1 Analiza prekinitev v napadu

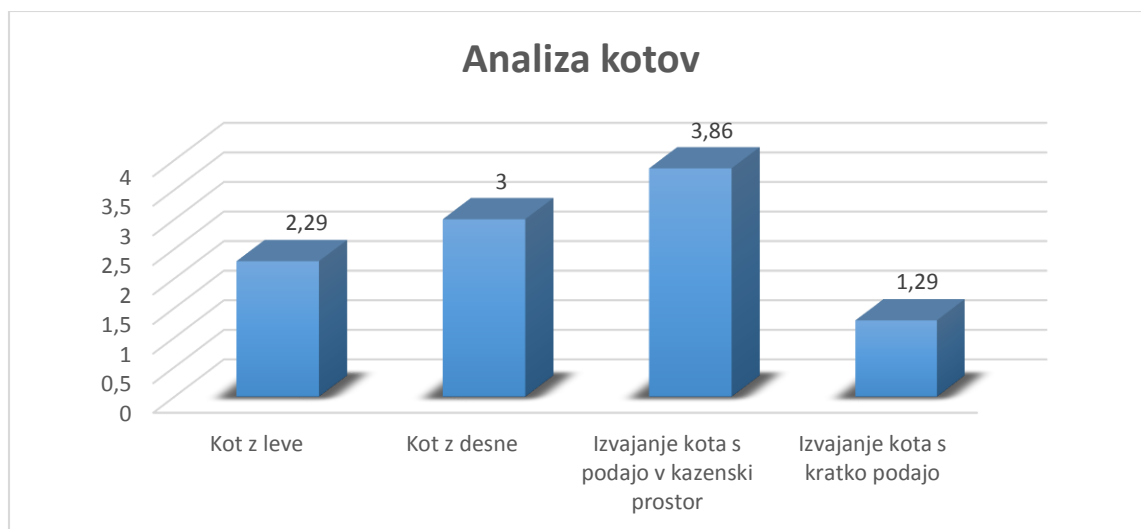
Pri analizi prekinitev v napadu so nas zanimali koti, prosti strelji ter kazenski strelji. Zanimalo nas je število pojavitve določene prekinitve ter način izvedbe le te.

TEKMA:	NEM -POR	NEM -GHA	NEM -ZDA	NEM -ALŽ	NEM -FRA	NEM -BRA	NEM -ARG	Sum	Avg	Min	Max
Število kotov	4	7	3	10	3	5	5	37	5,29	3	10
Kot z leve	1	5	1	4	2	2	1	16	2,29	1	5
Kot z desne	3	2	2	6	1	3	4	21	3	1	6
Izvajanje kota s podajo v kazenski prostor	2	7	0	8	3	2	5	27	3,86	0	8
Izvajanje kota s kratko podajo	2	0	2	2	0	3	0	9	1,29	0	3

Tabela 49: Analiza izvedbe kota - Nemčija

Pri analizi kotov nas je zanimalo, na kateri strani so izvajali več kotov, in ugotavljali, kakšna je povezava z mestom napada. Spremljali smo tudi način izvedbe.

Največ kotov so reprezentanti Nemčije imeli proti reprezentanci Alžirije, najmanj pa proti reprezentancama ZDA in Francije. Iz tabele 49 je razvidno, da je največja razlika v številu kotov z leve oziroma desne strani bila na tekmi z Argentino, kjer je bilo tudi ugotovljeno, da so veliko več napadali prav po desni strani, kjer je bilo izvedenih tudi več kotov.

Grafikon 39: Analiza izvedbe kota – Nemčija

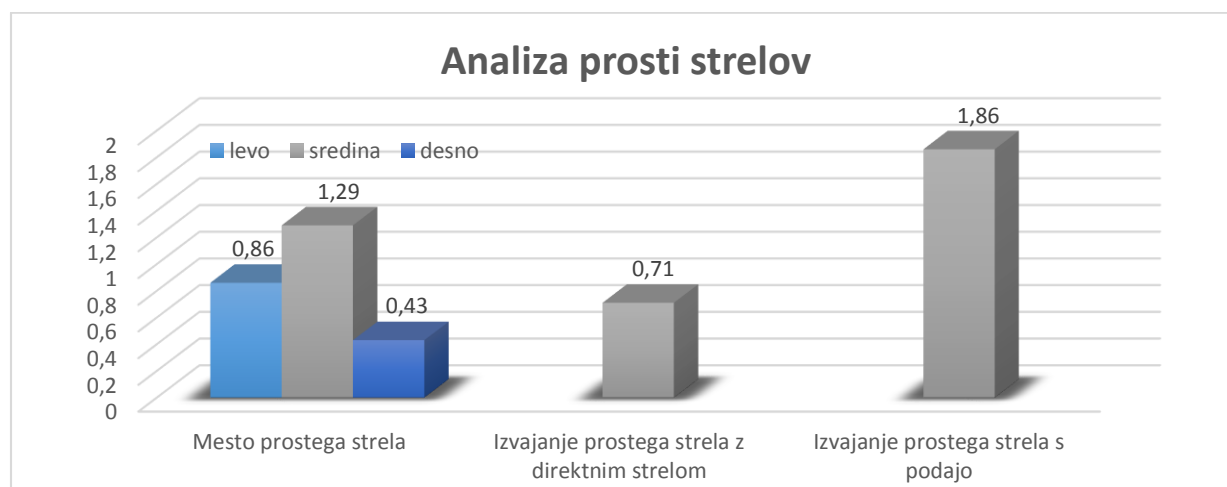
Grafikon 39 nam prikazuje povprečne vrednosti na tekmo za stran kota ter način izvedbe. Razvidno je, da so nekoliko več kotov izvajali z desne strani, kjer je potekal tudi večji delež napadov reprezentantov Nemčije. Kote so v 73 odstotkih izvajali s predložkom v kazenski prostor. Za izvajanje s kratko podajo so se odločali večinoma na tekmah, kjer so že imeli ugoden rezultat in so želeli ohranjati posest žoge in tekmo mirno pripeljati do konca.

TEKMA:	NEM -POR	NEM -GHA	NEM -ZDA	NEM -ALŽ	NEM -FRA	NEM -BRA	NEM -ARG	Sum	Avg	Min	Max
Število vseh prekrškov	11	17	15	20	15	11	16	105	15	11	20
Število prostih strelav	4	3	1	2	3	1	4	18	2,57	1	4
Prosti strel levo	2	1	0	0	2	0	1	6	0,86	0	2
Prosti strel desno	0	1	0	1	1	0	0	3	0,43	0	1
Prosti strel sredina	2	1	1	1	0	1	3	9	1,29	0	3
Izvajanje prostega strela z direktnim strelom	1	1	0	0	1	1	1	5	0,71	0	1
Izvajanje prostega strela s podajo	3	2	1	2	2	0	3	13	1,86	0	3

Tabela 50: Analiza prekrškov – Nemčija

Pri analizi prekrškov smo spremljali, kolikokrat so nasprotniki s prekrškom prekinili napad brazilske reprezentance, in natančneje opazovali izvedbo prostih strel v bližini nasprotnikovih vrat.

V tabeli 50 vidimo, da so največ prekrškov nad reprezentanti Nemčije naredili reprezentanti Alžirije, najmanj pa brazilski ter portugalski reprezentanti. Največ prostih strel v bližini gola so jim ponudili reprezentanti Portugalske ter Argentine, najmanj pa reprezentanti Brazilije in ZDA.

Grafikon 40: Analiza prostih strel – Nemčija

V povprečju so imeli reprezentanti Nemčije na tekmo 2,57 prostih strel v napadalni tretjini igrišča; od tega polovico na sredini igrišča in polovico na krilnih položajih. Proste strele so v 28 odstotkih izvajali z direktnim strelom. To pomeni, da so tudi nekatere proste strele, ki so bili na sredini igrišča, izvedli s podajo in se niso odločili za direkten strel na gol.

TEKMA:	NEM -POR	NEM -GHA	NEM -ZDA	NEM -ALŽ	NEM -FRA	NEM -BRA	NEM -ARG	Sum	Avg	Min	Max
Število kazenskih strel	1	0	0	0	0	0	0	1	0,14	0	1
Število zadelkov iz kazenskega strela	1	0	0	0	0	0	0	1	0,14	0	1

Tabela 51: Analiza kazenskih strel - Nemčija

V celotnem tekmovanju so reprezentanti Nemčije izvajali le en kazenski strel in le tega tudi uspešno zaključili, kot je razvidno iz tabele 51. Iz danih podatkov lahko sklepamo, da so bili nasprotniki dovolj pazljivi in niso delali prekrškov v notranjosti kazenskega prostora, saj bi s tem omogočali doseganje lahkih zadelkov nemških reprezentantov.

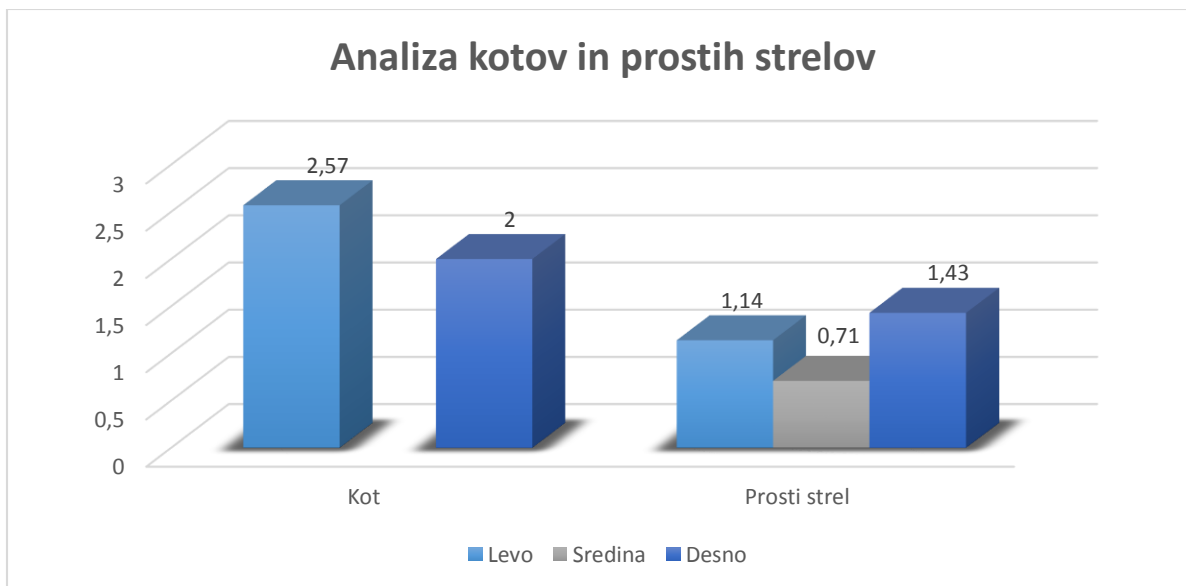
3.3.2.2 Analiza prekinitev v obrambi

Pri analizi prekinitev v obrambi smo opazovali, koliko kotov so imele nasprotnice nemške reprezentance in na kateri strani. Zanimalo nas je, koliko prekrškov so storili reprezentanti Nemčije, koliko od njih jih je bilo v nevarnem območju oziroma obrambni tretjini in koliko jih je znotraj kazenskega prostora. Spremljali smo tudi, kakšen način branjenja imajo ob prekinitvah.

TEKMA:	NEM -POR	NEM -GHA	NEM -ZDA	NEM -ALŽ	NEM -FRA	NEM -BRA	NEM -ARG	Sum	Avg	Min	Max
Število kotov	7	3	2	5	5	7	3	32	4,57	2	7
Kot z leve	1	2	1	4	4	4	2	18	2,57	1	4
Kot z desne	6	1	1	1	1	3	1	14	2	1	6
Število vseh prekrškov	8	11	9	11	18	14	20	91	13	8	20
Število prostih strel	5	1	0	2	2	2	2	14	2	0	5
Prosti strel levo	2	0	0	2	2	2	0	8	1,14	0	2
Prosti strel desno	0	0	0	0	0	0	1	1	0,14	0	1
Prosti strel sredina	3	1	0	0	0	0	1	5	0,71	0	3
Število kazenskih strel	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Število zadetkov iz kazenskega strela	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Tabela 52: Analiza prekinitev nasprotnika – Nemčija

Iz tabele 52 je razvidno, da so bili nemški reprezentanti največkrat prisiljeni žogo izbiti v kot proti reprezentancama Portugalske in Brazilije. Najbolj izrazita razlika v številu kotov na levi in desni strani je bila na tekmi s Portugalsko, kjer so kar 6 kotov izvedli na desni strani in le enega na levi. Največ prekrškov so nemški reprezentanti storili nad reprezentanti Argentine, medtem ko so jih največ v obrambni tretjini naredili nad reprezentanti Portugalske. Nobenega prostega strela v bližini vrat niso imeli reprezentanti ZDA. Reprezentanti Nemčije niso naredili nobenega prekrška v kazenskem prostoru.

Grafikon 41: Analiza kotov in prostih strelov v obrambi – Nemčija

Iz grafikona 41 je dobro razvidno, da so nasprotniki imeli več prostih strelov na desni strani, medtem ko je bilo nekoliko več kotov izvedenih na levi strani igrišča. Skupno so imeli nasprotniki povprečno 4,57 kotov in 2 prosta strela na tekmo, kar je manj kot reprezentanca Nemčije. Tudi to je eden od pokazateljev uspešnosti ekipe.

TEKMA:	NEM -POR	NEM -GHA	NEM -ZDA	NEM -ALŽ	NEM -FRA	NEM -BRA	NEM -ARG	Sum	Avg
Striktno	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Consko	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Kombinirano	12	4	2	6	7	9	5	45	6,43
Sodelujejo vsi	7	2	2	5	0	9	5	30	4,29
Ne sodelujejo vsi	5	2	0	1	7	0	0	15	2,14

Tabela 53: Analiza načina branjenja ob Prekinitvah – Nemčija

Iz tabele 53 je razvidno, da se nemški reprezentanti niso nikoli posluževali striktnega ali conskega načina branjenja, ampak so vedno uporabljali kombinacijo obeh načinov. Število sodelujočih igralcev so prilagajali za vsako posamezno ekipo in za vsako prekinitvev posebej, odvisno od števila napadalcev in od kvalitete v skok igri posamezne reprezentance. Tako so v 66 odstotkih obrambnih akcij ob prekinitvah sodelovali vsi igralci.

3.3.3 Primerjava igre brazilske in nemške reprezentance ob prekinitvah

V tem delu smo primerjali med sabo povprečne vrednosti posameznih spremenljivk, ki smo jih spremljali v igri ob prekinitvah. Ugotavljali smo, katera reprezentanca je bila boljša v tem segmentu in zakaj.

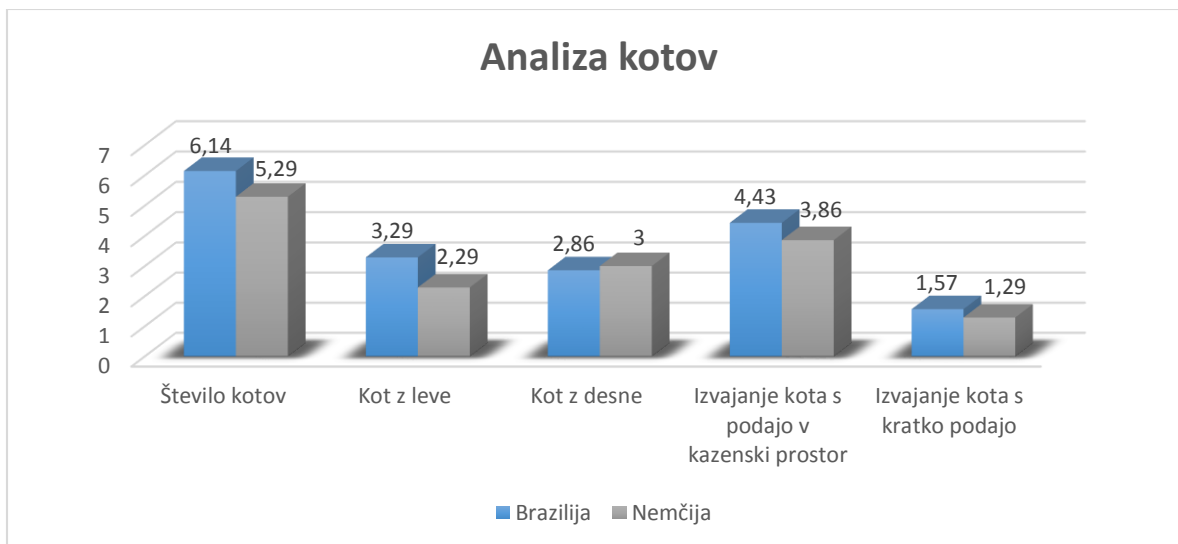
Za bolj pregledno ponazoritev smo analizo predstavili ločeno za fazo napada ter fazo obrambe.

3.3.3.1 Prekinitve v fazi napada

Ekipa:	BRA	NEM
Prekinitve v napadu		
Analiza prekinitvev v napadu		
Število kotov	6,14	5,29
Kot z leve	3,29	2,29
Kot z desne	2,86	3
Izvajanje kota s podajo v kazenski prostor	4,43	3,86
Izvajanje kota s kratko podajo	1,57	1,29
Število vseh prekrškov	19	15
Število prostih strel	4,43	2,57
Prosti strel levo	1,71	0,86
Prosti strel desno	1	0,43
Prosti strel sredina	1,71	1,29
Izvajanje prostega strela z direktnim strelom	1,71	0,71
Izvajanje prostega strela s podajo	2,71	1,86
Število kazenskih strel	0,14	0,14
Število zadetkov iz kazenskega strela	0,14	0,14

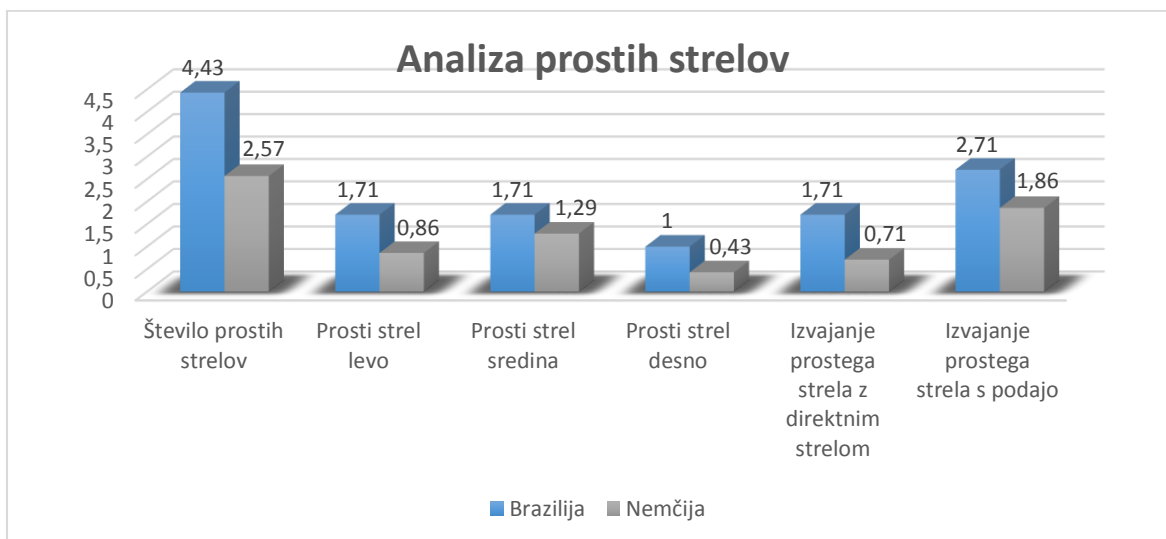
Tabela 54: Primerjava analize prekinitvev v fazi napada

V tabeli 54 so prikazana povprečja podatkov, ki smo jih dobili z opazovanjem tekem. Pri prekinitvah v fazi napada smo spremljali število ter način izvedbe posameznih prekinitvev.

Grafikon 42: Primerjava analize kotov v fazi napada

Iz grafikona 42 je razvidno, da so imeli brazilski reprezentanti nekoliko več udarcev iz kota kot reprezentanti Nemčije, kar pomeni, da so bili bolj napadalni, nasprotniki pa so bili večkrat prisiljeni žogo izbiti v kot. Obe ekipi sta v skoraj enakem, v nekaj več kot 72 odstotkih, kote izvajali s podajo v kazenski prostor. V tem segmentu bistvenih razlik med ekipama nismo zasledili.

Grafikon 43: Primerjava analize prostih strel v fazi napada

Grafikon 43 nam prikazuje primerjavo analize prostih strel med reprezentancama Brazilije in Nemčije. Nad reprezentanti Brazilije je bilo v napadu storjenih povprečno 19 prekrškov na tekmo, nad reprezentanti Nemčije pa 4 manj. Ta podatek se odraža tudi v številu prostih strel v bližini nasprotnikovih vrat, kjer so jih bistveno več imeli na razpolago reprezentanti Brazilije. Obe ekipi

sta imeli približno enakomerno porazdeljene proste strele. Nekoliko več sta jih imeli na levem krilnem položaju in na sredini igrišča, nekoliko manj pa na desnem krilnem položaju. Večje razlike so se med ekipama kazale pri sami izvedbi prostih strel, kjer so Brazilci v 39 odstotkih poskušali z direktnim strelom na gol, medtem ko so nemški reprezentanti v 72 odstotkih prosti strel izvedli s podajo.

Analiza prostih strel nam potrjuje ugotovitve iz analize preigravanj, prodorov in dvobojev, kjer smo ugotovili, da so nemški reprezentanti igrali bolj kolektivno igro, medtem ko so se brazilski igralci več spuščali v individualne akcije. Zaradi slednjih pride tudi do večjega števila prekrškov in večjega števila prostih strel. Ta individualizem oziroma že skoraj egoizem se kaže tudi v sami izvedbi prostih strel, kjer so nekajkrat tudi iz ne najbolj idealnega položaja posamezniki vseeno poskušali z direktnim strelom na gol.

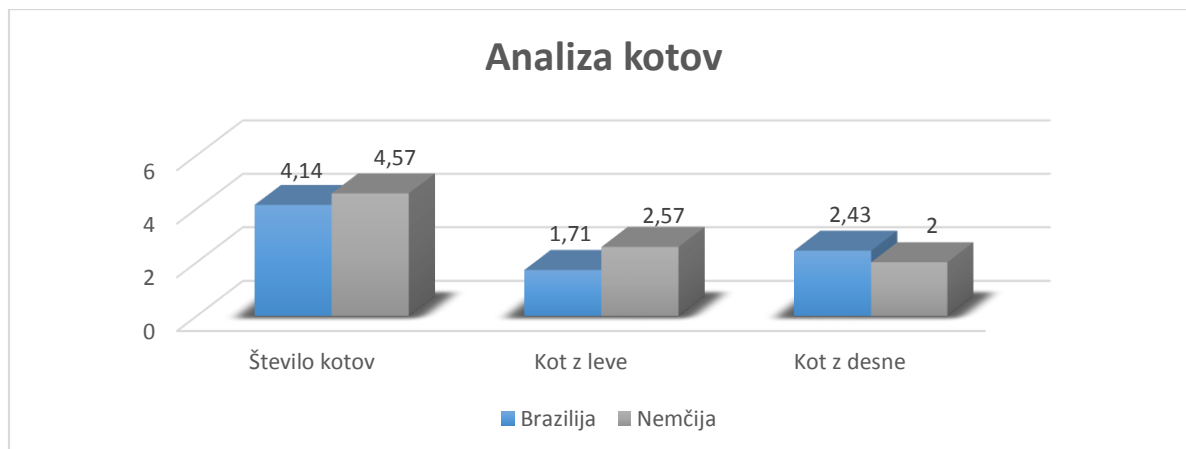
Pri analizi kazenskih strel med ekipama ni razlik, saj sta obe imeli po en kazenski strel v celotnem tekmovanju, ki sta ga tudi uspešno zaključili.

3.3.3.2 Prekinitve v fazi Obrambe

Ekipa:	BRA	NEM
Prekinitve v obrambi		
Prekinitve		
Število kotov	4,14	4,57
Kot z leve	1,71	2,57
Kot z desne	2,43	2
Število vseh prekrškov	17,57	13
Število prostih strel	3,71	2
Prosti strel levo	0,86	1,14
Prosti strel desno	1,43	0,14
Prosti strel sredina	1,57	0,71
Število kazenskih strel	0,14	0
Število zadetkov iz kazenskega strela	0,14	0
Način branjenja ob prekinitvah		
Striktno	0	0
Consko	0,14	0
Kombinirano	7,57	6,43
Sodelujejo vsi	0,57	4,29
Ne sodelujejo vsi	7,14	2,14

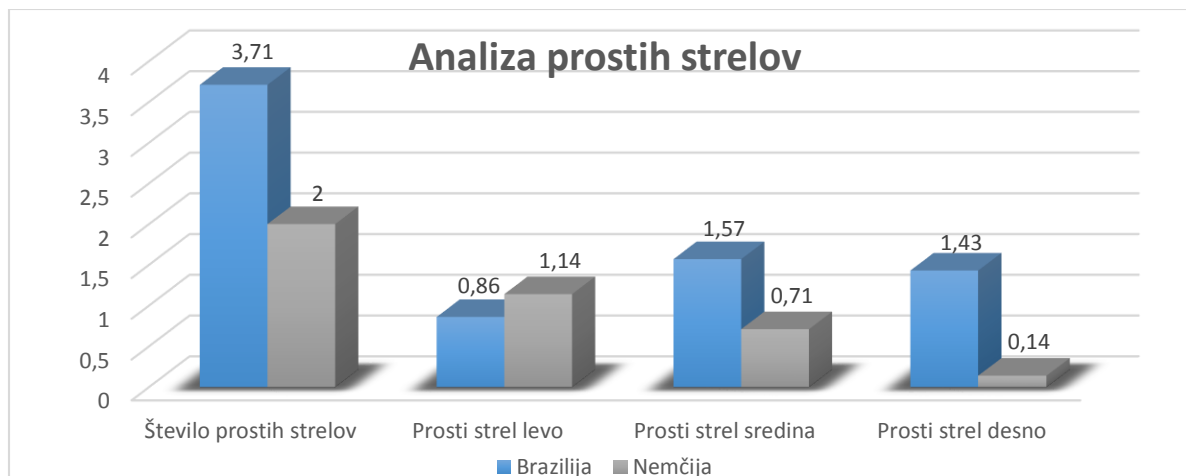
Tabela 55: Primerjava analize prekinitve v fazi obrambe

V tabeli 55 so predstavljena povprečja posameznih spremenljivk, ki smo jih spremljali v igri ob prekinitev v fazi branjenja. Zanimalo nas je, koliko prekinitev so imeli nasprotniki in kako sta se ekipi ob prekinitev postavljali v fazi obrambe.

Grafikon 44: Primerjava analize kotov v fazi branjenja

Iz grafikona 44 je razvidno, da so nekoliko večkrat bili prisiljeni v kot izbiti žogo reprezentanti Nemčije, kar pomeni, da so bili nasprotniki za njih nevarnejši kot za reprezentante Brazilijske. Nasprotniki Brazilijske so nekoliko več kotov imeli z desne strani, medtem ko so jih nasprotniki Nemčije imeli več na levi strani igrišča.

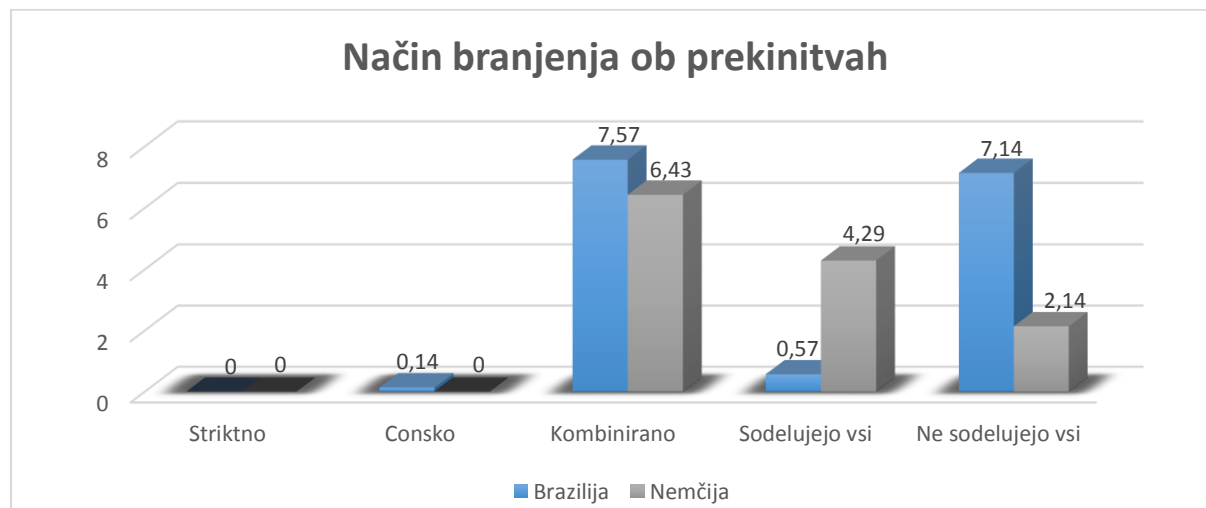

Grafikon 45: Primerjava analize prostih strel v fazi branjenja

Tako kot v napadu so tudi v obrambi imeli brazilski reprezentanti več prekrškov po celotnem igrišču kot reprezentanti Nemčije. Prekrški so lahko pokazatelj velike agresivnosti v obrambi ali pa pokazatelj nenehnega zamujanja v fazi branjenja. Pri brazilskih reprezentantih je razlog za večje število prekrškov slednji, kar se kaže tudi v številu prostih strel v »nevarni coni« oziroma

obrambni tretjini. Nemški reprezentanti so nasprotniku ponudili veliko manj priložnosti za izvedbo prostega strela v bližini svojih vrat. Iz grafa 45 je dobro razvidno, da so nasprotniki Nemčije največ prostih strel izvedli na levem krilnem položaju, medtem ko so nasprotniki Brazilije imeli največ prostih strel na sredini igrišča, kar je lahko veliko bolj nevarno za gol.

V tabeli 55 vidimo, da so brazilski nogometaši storili prekršek tudi v notranjosti kazenskega prostora, medtem ko reprezentanti Nemčije niso nasprotnikom omogočili izvedbe niti enega kazenskega strela.

Grafikon 46: Primerjava načina branjenja ob prekinitvah

Iz grafikona 46 je razvidno, da se striktne in conske obrambe danes skoraj ne uporablja. Vse ekipe uporabljajo kombiniran način branjenja, pri katerem najboljši skakalci pokrijejo nasprotnikove najboljše skakalce, nekaj obrambnih pa še pokrije prostor. Takšen način branjenja se je izkazal za najboljšega in tudi ekipi Brazilije in Nemčije sta se ga največ posluževali. Največja razlika se je kazala v številu sodelujočih v obrambi, kjer so reprezentanti Nemčije večkrat vsi pomagali v obrambi, medtem ko so reprezentanti Brazilije skoraj vedno imeli enega ali dva igralca postavljena višje in bili s tem bolj nevarni za protinapad.

Z analizo igre ob prekinitvah smo ugotovili, da so imeli brazilski reprezentanti na voljo več kotov in prostih strel v napadu, iz katerih so si ustvarili tudi več priložnosti za doseganje zadetka. Brazilski reprezentanti so si ustvarili 27 priložnosti za zadetek po izvedbi prekinitve, bodisi z direktnim strelom ali s podajo. Od teh priložnosti so dosegli 4 zadetke, kar je le 15 odstotna uspešnost. Nemški reprezentanti so imeli 9 priložnosti po izvedbi prekinitve in dosegli 5 golov, kar je 56 odstotna uspešnost. Ti podatki nam povedo, da so brazilski reprezentanti boljši pri ustvarjanju priložnosti, medtem ko so nemški reprezentanti veliko boljši pri realizaciji ponujenih priložnosti.

Raziskava je pokazala, da so imeli v obrambi več kotov nasprotniki nemške reprezentance, več prostih strel v bližini vrat pa nasprotniki brazilske reprezentance. Prav večje število prostih strel nasprotnikov brazilske reprezentance pa povezujemo z dejstvom, da so imeli nasprotniki Brazilije kar 10 zaključkov na gol iz prekinitve, medtem ko so jih imeli nasprotniki Nemčije le 5. Razlog za več zaključkov na gol je tudi način branjenja ob prekinitvah, saj so v nemški reprezentanci vedno skoraj vsi pomagali v obrambi ob prekinitvah in tako zelo otežili nasprotniku zaključek napada. Brazilski reprezentanti so se odločili za drugačno taktiko, vedno so puščali enega ali dva igralca nekoliko višje, s čimer so bili nevarnejši za protinapad, ampak tudi bolj ranljivi pred lastnimi vrati.

Pri kazenskih strelh nismo prišli do pomembnejših ugotovitev, saj so v napadu imeli oboji le po enega, ki so ga tudi uspešno zaključili. V obrambi so bili pazljivejši nemški reprezentanti, ki niso omogočili nobenega kazenskega strela nasprotniku, medtem ko so brazilski reprezentanti naredili prekršek v kazenskem prostoru proti reprezentanci Kolumbije. Vendar ta kazenski strel kljub uspešni izvedbi ni vplival na uspešnost brazilske ekipe na tekmi.

Zanimiv je podatek o vseh prekrških na tekmi, ki nam pove, kolikokrat je bil igralec primoran igro nasprotne ekipe prekiniti s prekrškom oziroma kolikokrat so nasprotniki njihovo igro prekinili s prekrškom. Tako v fazi napada kot v fazi branjenja je imela več prekrškov ekipa Brazilije. To kaže, da so se spuščali v napadu v veliko več dvobojev in tako velikokrat prišli v situacijo, kjer so jih nasprotniki zaustavljali s prekrškom. V fazi branjenja pa nam to pove, da so velikokrat zamujali s štarti na nasprotnika oziroma niso videli druge rešitve, kako zaustaviti napad nasprotnika. Nemški reprezentanti so igrali bolj kolektivno in imeli veliko več podaj ter se tako izognili individualnim prebijanjem obrambe, pri katerih pride do prekrškov. V obrambi so delovali bolj disciplinirano in tudi tam niso delali nepotrebnih prekrškov.

3.4 Preverjanje hipotez

Za preverjanje hipotez smo si pomagali z IBM-ovim programom SPSS Statistics. Ker smo preverjali statistično značilnost razlik med dvema neodvisnima vzorcema, smo za preverjanje hipotez uporabili t-test za neodvisne vzorce. Predpostavki t-testa sta normalnost porazdelitve in enakost varianc. Normalnost porazdelitve smo preverili s pomočjo Shapiro-Wilkovega testa, enakost varianc pa s pomočjo Levenovega testa. Pri Shapiro-Wilkovem testu smo gledali polje Sig, ki nam pove, kolikšna je stopnja zaupanja. Če je stopnja zaupanja manjša od 0,05, potem zavrnemo hipotezo o normalnosti porazdelitve. Kjer je bila kršena predpostavka normalnosti in ni bilo

mogoče niti s transformacijo podatkov doseči normalnosti smo, uporabili Mann-Whitneyev U test, ki je neparametrična oblika t-testa.

V nadaljevanju je najprej prikazna tabela normalnosti porazdelitve, nato pa pri vsaki hipotezi po dve tabeli. Prva tabela prikazuje razliko v aritmetični sredini ter standardnem odklonu med obema skupinama. Druga tabela pa nam pri t-testu prikazuje statično značilnost razlik med skupinama (Sig. 2-tailed) in statistično preverjanje homogenosti varianc (Levenov test), kjer smo upoštevali zgornji del izpisa t-testa, če je razlika statistično neznačilna (Sig. > 0,05), oziroma spodnji del izpisa, če je razlika statistično značilna (Sig. < 0,05). Posamezno hipotezo smo sprejeli, če razlike med obema skupinama pri t-testu niso bile statistično značilne (Sig. 2-tailed > 0,05). Pri Mann-Whitneyevem U testu je v drugi tabeli predstavljena statistična značilnost razlike med skupinama (Asymp. Sig.). Tudi tukaj smo hipotezo sprejeli, če med skupinama ni bilo statistično značilnih razlik (Asymp. Sig. > 0,05).

	Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.
Streli na gol nasprotnika	,962	14	<u>.750</u>
Prekrški nasprotnika	,922	14	<u>.237</u>
Dvoboji v fazi obrambe	,901	14	<u>.116</u>
Streli na gol	,890	14	<u>.081</u>
Zadetki	,852	14	,023
Posest žoge	,920	14	<u>.217</u>
Koti v fazi obrambe	,929	14	<u>.298</u>
Koti v fazi napada	,915	14	<u>.188</u>
Prosti streli v obrambi	,914	14	<u>.180</u>
Prosti streli v napadu	,942	14	<u>.449</u>
Zadetki iz prekinitev	,773	14	,002

Tabela 56: Shapiro-Wilkow test normalnosti porazdelitve

V tabeli 56 so prikazani rezultati Shapiro-Wilkovega testa. Iz njih je razvidno, da so normalno porazdeljene vse spremenljivke razen zadetki in zadetki iz prekinitev. Spremenljivki imata p vrednost manjšo od 0,05, poskušali pa smo ju normalizirati z različnimi transformacijami, vendar brez uspeha. Zato smo za preverjanje hipotez za zadetke in zadetke iz prekinitev uporabili Mann-Whitneyev U test, medtem ko smo vse ostale hipoteze preverjali s T-testom za neodvisne vzorce.

Group Statistics

	Ekipa	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Streli na gol nasprotnika	Brazilija	7	10,71	1,799	,680
	Nemčija	7	<u>11,14</u>	4,100	1,550

Tabela 57: Statistika strelav na gol nasprotnika

V tabeli 57 vidimo, da so v povprečju nekoliko več strelav na gol imeli nasprotniki nemške reprezentance (11,14), večja pa sta tudi standardni odklon in standardna napaka aritmetične sredine. V tabeli 58 vidimo da so variance enake, zato gledamo prvo vrstico in ugotovimo, da razlike, ki so se pojavile, niso statistično značilne ($p > 0,05$).

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances	t-test for Equality of Means								
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Streli na gol nasprotnika	Equal variances assumed	4,436	<u>,057</u>	,253	12	<u>,804</u>	-,429	1,692	-4,116	3,259
	Equal variances not assumed			,253	8,229	,806	-,429	1,692	-4,312	3,455

Tabela 58: T-test: Streli na gol nasprotnika

Hipotezo 1, kjer trdimo, da ni statistično značilnih razlik v strelav na gol nasprotnika med reprezentancama Brazilije in Nemčije, smo sprejeli.

Group Statistics

	Ekipa	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Prekrški nasprotnika	Brazilija	7	<u>17,57</u>	9,271	3,504
	Nemčija	7	15,00	3,215	1,215

Tabela 59: Statistika prekrškov nasprotnika

V tabeli 59 vidimo, da so v povprečju več prekrškov naredili nasprotniki brazilske reprezentance (17,57), večja pa sta tudi standardni odklon in standardna napaka aritmetične sredine. V tabeli

60 vidimo, da sta varianci različni (0,33) in da razlike, ki smo jih opazili, niso statistično značilne ($p > 0,05$).

Independent Samples Test										
		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Prekrški nasprotnika	Equal variances assumed	5,828	<u>.033</u>	,693	12	,501	2,571	3,709	-5,509	10,652
	Equal variances not assumed			,693	7,422	<u>.509</u>	2,571	3,709	-6,098	11,241

Tabela 60: T-test: Prekrški nasprotnika

Hipotezo 2, kjer trdimo, da ni statistično značilnih razlik v številu prekrškov nasprotnika reprezentanc Brazilije in Nemčije, smo sprejeli.

Group Statistics					
	Ekipa	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Dvoboji v fazi obrambe	Brazilija	7	<u>6.86</u>	4,413	1,668
	Nemčija	7	4,43	3,047	1,152

Tabela 61: Statistika: dvoboji v fazi obrambe

V tabeli 61 vidimo, da so imeli brazilski reprezentanti več uspešnih dvobojev v fazi obrambe (6,86), večja pa sta tudi standardni odklon in standardna napaka aritmetične sredine. V tabeli 62 pa nam Levenov test prikazuje, da sta varianci skupin enaki in da med reprezentancama ni statistično značilnih razlik.

Independent Samples Test										
		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Dvoboji v fazi obrambe	Equal variances assumed	,095	<u>.763</u>	1,198	12	<u>.254</u>	2,429	2,027	-1,988	6,845
	Equal variances not assumed			1,198	10,662	,257	2,429	2,027	-2,050	6,907

Tabela 62: T-test: Dvoboji v fazi obrambe

Hipotezo 3, kjer trdimo, da ni statistično značilnih razlik v številu dobljenih dvobojev v fazi obrambe med reprezentancama Brazilije in Nemčije, smo sprejeli.

Group Statistics					
	Ekipa	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Streli na gol	Brazilija	7	<u>15,43</u>	4,276	1,616
	Nemčija	7	13,00	6,137	2,320

Tabela 63: Statistika strelav na gol

V tabeli 63 vidimo, da so v povprečju več strelav na gol imeli reprezentanti Brazilije (15,43). Statistika kaže, da so pri strelav imeli tudi manjši standardni odklon in manjšo standardno napako aritmetične sredine. V tabeli 63 nam Levenov test pokaže, da sta varianci enaki in da med ekipama ni statistično značilnih razlik.

Independent Samples Test										
		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Streli na gol	Equal variances assumed	,035	<u>,854</u>	,859	12	<u>,407</u>	2,429	2,827	-3,731	8,589
	Equal variances not assumed			,859	10,714	,409	2,429	2,827	-3,814	8,672

Tabela 64: T-test: Streli na gol

Hipotezo 4, kjer trdimo, da ni statistično značilnih razlik v številu strel na gol med reprezentancama Brazilije in Nemčije, smo sprejeli.

Ranks				
	Ekipa	N	Mean Rank	Sum of Ranks
Zadetki	Brazilija	7	6,50	45,50
	Nemčija	7	<u>8,50</u>	59,50
	Total	14		

Tabela 65: Rangji zadetkov

Ker je Shapiro-Wilkow test pokazal, da podatki o zadetkih niso normalno razporejeni, smo za preverjanje hipoteze uporabili Mann-Whitneyev U test. Ta dobljene podatke rangira in jih nato primerja. V tabeli 65 vidimo, da obstaja razlika v aritmetični sredini ranga, kar potrjuje dejstvo, da so reprezentanti Nemčije dosegli več zadetkov kot reprezentanti Brazilije. Tabela 66 pa nam prikazuje rezultat testa, ki pravi, da razlike niso statistično značilne, saj je $p > 0,05$.

Test Statistics

	Zadetki iz prekinitev
Mann-Whitney U	21,500
Wilcoxon W	49,500
Z	-,421
Asymp. Sig. (2-tailed)	<u>,674</u>
Exact Sig. [2*(1-tailed Sig.)]	,710 ^b

Tabela 66: Mann-Whitney U test: Zadetki

Hipotezo 5, kjer trdimo, da ni statistično značilnih razlik v številu golov med reprezentancama Brazilije in Nemčije, smo sprejeli.

Group Statistics

	Ekipa	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Posest žoge	Brazilija	7	52,71	2,812	1,063
	Nemčija	7	<u>56,71</u>	6,102	2,306

Tabela 67: Statistika posesti žoge

Tabela 67 nam prikazuje, da so v povprečju nekoliko več imeli žogo v posesti reprezentanti Nemčije (56,71). Vidimo pa tudi, da imajo njihovi podatki precej večji standardni odklon in tudi večjo standardno napako aritmetične sredine. V tabeli 68 nam Levenov test kaže, da sta varianci podatkov različni, vendar vseeno ne gre za statistično značilne razlike med podatki.

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Posest žoge	Equal variances assumed	7,813	<u>,016</u>	1,575	12	,141	-4,000	2,539	-9,533	1,533
	Equal variances not assumed			1,575	8,437	<u>,152</u>	-4,000	2,539	-9,804	1,804

Tabela 68: T-test: Posest žoge

Hipotezo 6, kjer trdimo, da ni statistično značilnih razlik v posesti žoge med reprezentancama Nemčije in Brazilije, smo sprejeli.

	Ekipa	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Koti v fazi obrambe	Brazilija	7	4,14	1,864	,705
	Nemčija	7	4,57	1,988	,751

Tabela 69: Statistika Kotov v fazi obrambe

Iz tabele 69 je razvidno, da je razlika v povprečnem številu kotov, standardnem odklonu ter standardno napako aritmetične sredine zelo majhna. Nekoliko več kotov so imeli nasprotniki Nemčije (4,57). V tabeli 70 nam Levenov test pokaže, da sta varianci spremenljivk pri obeh ekipah enaki in da ni statistično značilnih razlik med ekipama.

	Levene's Test for Equality of Variances	t-test for Equality of Means								
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Koti v fazi obrambe	Equal variances assumed	,031	,864	,416	12	,685	-,429	1,030	-2,673	1,816
	Equal variances not assumed			,416	11,951	,685	-,429	1,030	-2,674	1,817

Tabela 70: T-test: Koti v fazi obrambe

Hipotezo 7, kjer trdimo, da v številu kotov v fazi obrambe ni statistično značilnih razlik med reprezentancama Brazilije in Nemčije, smo sprejeli.

	Ekipa	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Koti v fazi napada	Brazilija	7	6,14	1,864	,705
	Nemčija	7	5,29	2,498	,944

Tabela 71: Statistika kotov v fazi napada

Iz tabele 71 je razvidno, da je brazilska reprezentanca imela v povprečju nekoliko več kotov v fazi napada kot reprezentanca Nemčije. Tabela prikazuje tudi manjši standardni odklon in manjšo standardno napako aritmetične sredine pri reprezentanci Brazilije. V tabeli 72 vidimo, da sta varianci podatkov enaki in da med ekipama ni statistično značilnih razlik.

Independent Samples Test										
		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Koti v fazi napada	Equal variances assumed	,192	,669	,728	12	,481	,857	1,178	-1,710	3,424
	Equal variances not assumed			,728	11,103	,482	,857	1,178	-1,733	3,447

Tabela 72: T-test: Koti v fazi napada

Hipotezo 8, kjer trdimo, da v številu kotov v fazi napada ni statistično značilnih razlik med reprezentancama Brazilije in Nemčije, smo sprejeli.

Group Statistics					
	Ekipa	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Prosti strel v obrambi	Brazilija	7	3,71	2,138	,808
	Nemčija	7	2,00	1,528	,577

Tabela 73: Statistika prostih strel v fazi obrambe

Iz tabele 73 je razvidno, da so imeli nasprotniki Brazilije v povprečju večje število prostih strel kot nasprotniki Nemčije. Rezultati so prikazali tudi večji standardni odklon in večjo standardno napako aritmetične sredine pri reprezentanci Brazilije. V tabeli 74 vidimo, da sta varianci skupin enaki in da ni statistično značilnih razlik med skupinama.

Independent Samples Test										
		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Prosti strel v obrambi	Equal variances assumed	1,678	.220	1,726	12	.110	1,714	,993	-,450	3,878
	Equal variances not assumed			1,726	10,859	,113	1,714	,993	-,475	3,904

Tabela 74: T-test: prosti strel v fazi obrambe

Hipotezo 9, kjer trdimo, da v številu prostih strel v fazi obrambe ni statistično značilnih razlik med reprezentancama Brazilije in Nemčije, smo sprejeli.

Group Statistics					
	Ekipa	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Prosti strel v napadu	Brazilija	7	4,43	1,512	,571
	Nemčija	7	2,57	1,272	,481

Tabela 75: Statistika prostih strel v fazi napada

V tabeli 75 vidimo, da je reprezentanca Brazilije imela v povprečju precej več prostih strel kot reprezentanca Nemčije. Iz tabele je razvidno tudi, da v standardnem odklonu in standardni napaki aritmetične sredine ni večjih razlik med reprezentancama. V tabeli 76 nam Levenov test pokaže, da imata skupini enake variance in da so razlike med reprezentancama statistično značilne.

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Prosti streli v napadu	Equal variances assumed	,222	.646	2,487	12	.029	1,857	,747	,230	3,484
	Equal variances not assumed			2,487	11,660	,029	1,857	,747	,225	3,490

Tabela 76: T-test: Prosti streli v fazi napada

Hipotezo 10, kjer trdimo, da v številu prostih strel v fazi napada ni statistično značilnih razlik med reprezentancama Nemčije in Brazilije, smo ovrgli.

Ranks

	Ekipa	N	Mean Rank	Sum of Ranks
Zadetki iz prekinitev	Brazilija	7	7,07	49,50
	Nemčija	7	7,93	55,50
	Total	14		

Tabela 77: Rangj zadetkov iz prekinitve

Podatki niso bili normalno porazdeljeni in jih ni bilo mogoče s transformacijo normalizirati, zato smo za preverjanje razlik med skupinama uporabili Mann-Whitneyev U test, ki podatke rangira in nato primerja. V tabeli 77 vidimo, da je razlika v povprečju rangov med skupinama prisotna, vendar v tabeli 78 vidimo, da ta razlika ni statistično značilna.

Test Statistics	
	Zadetki iz prekinitev
Mann-Whitney U	21,500
Wilcoxon W	49,500
Z	-,421
Asymp. Sig. (2-tailed)	<u>,674</u>
Exact Sig. [2*(1-tailed Sig.)]	,710 ^b

Tabela 78: Mann-Whitney U test: Zadetki iz prekinitev

Hipotezo 11, kjer trdimo, da v številu zadetkov iz prekinitev ni statistično značilnih razlik med reprezentancama Brazilije in Nemčije, smo sprejeli.

4 SKLEP

Svetovno prvenstvo v nogometu je eden največjih športnih dogodkov, na katerem države med seboj merijo moči in se poskušajo preko svojih športnikov kar najbolje predstaviti. Seveda so, kot na vseh športnih tekmovanjih tudi tukaj oči uprte v favorite. Na svetovnem prvenstvu 2014 je bila zagotovo ena izmed najbolj »vročih« ekip gostiteljica tekmovanja - Brazilija. Njen hud poraz v polfinalu proti zmagovalki tekmovanja, reprezentanci Nemčije, nas je vzpodbudil k podrobnejši analizi teh dveh reprezentanc. Namen diplomskega dela je bila analiza modela igre reprezentanc Brazilije in Nemčije na svetovnem prvenstvu 2014 v Braziliji in ugotavljanje pglavitnih razlik med reprezentancama, zaradi katerih je prišlo do razlike v uspešnosti.

Dosedanje raziskave so bile večinoma narejene za vsako fazo igre posebej in za primerjavo ene reprezentance oziroma ekipe z vsemi njenimi nasprotnicami ali za primerjavo uspešnih in manj uspešnih moštev na posameznih prvenstvih. Naša raziskava pa je zajemala analizo celotne igre dveh reprezentanc ter primerjavo med njima. S pomočjo rezultatov dosedanjih raziskav smo sestavili obrazec za spremljanje tekem, na katerem so bili zajeti vsi elementi igre ter spremenljivke, v katerih se kažejo razlike med uspešnimi in manj uspešnimi ekipami.

Z analizo igre in obdelavo dobljenih podatkov smo ugotovili, da sta obe ekipi opravičili vlogi favorita, saj sta bili v mnogih pogledih boljši od nasprotnikov vse do polfinala, kjer je brazilska reprezentanca močno padla. Z raziskavo pa smo dobili nekaj glavnih diferenc med ekipama:

- nemška reprezentanca je več uporabljala kontinuiran napad; imela je posledično večji odstotek posesti žoge;
- nemška reprezentanca je imela povprečno več podaj na tekmo, imela je tudi večji odstotek uspešnih podaj;
- brazilska reprezentanca je več uporabljala individualne akcije in bila uspešnejša v dvobojih tako v napadu kot v obrambi;
- brazilska reprezentanca je imela več priložnosti in več strellov, vendar je dosegla manj zadetkov;
- nemška reprezentanca je dosegla večji odstotek golov iz igre in prav vse iz notranjosti kazenskega prostora, medtem ko so brazilski reprezentanti nekaj več kot tretjino golov dosegli izven kazenskega prostora;
- nemška reprezentanca se je aktivnejše vračala v obrambo in večkrat poskušala s presingom na nasprotni polovici ter tako dovolila manj kontinuiranih napadov nasprotniku;
- nemška reprezentanca je obrambo postavljala višje in tako tudi več žog ukradla že na nasprotnikovi polovici;

- brazilska reprezentanca je v obrambi slabše strnila vrste v sredini in tako dovolila nasprotniku več priložnosti s sredine igrišča;
- brazilska reprezentanca je imela več kotov v fazi napada in manjkrat zbijala žogo v kot v fazi branjenja;
- nad nemškimi reprezentanti je bilo storjenih v povprečju manj prekrškov na tekmo in tudi sami so jih v povprečju naredili manj;
- brazilski reprezentanti so imeli več prostih strel v napadalni tretjini in se tudi procentualno v več primerih odločili za direkten strel na gol;
- nemški reprezentanti so nasprotniku omogočili manj prostih strel v svoji obrambni tretjini;
- ob prostih streljih ter kotih so se v obrambi oboji postavljali kombinirano, razlika pa je bila v številu sodelujočih, kjer pri Brazilcih skoraj nikoli niso sodelovali vsi igralci.

Ob zaključku raziskav, ko smo preverili še hipoteze, smo ugotovili, da razlike med ekipama so prisotne, vendar le-te v večini primerov niso statistično značilne. Na tem nivoju so dandanes ekipe in posamezniki tako kvalitetni, da o uspehu odločajo taktična priprava in pa dnevna forma. Prav zaradi tega bi se mogoče bilo dobro v nadaljnjih podobnih raziskavah še podrobneje posvetiti sami postavitvi moštev in primerjavi taktičnih zamisli za vsako tekmo posebej. Tukaj bi se videlo, koliko se trenerji pripravijo na vsako tekmo, kje ter na kakšen način želijo prebijati njihovo obrambo in kje se želijo najbolj zaščititi.

Magistrska naloga bo v pomoč vsem trenerjem in strokovnim delavcem, ki bodo želeli z analizo igre bolje spoznati nasprotnika ali lastno moštvo. Raziskava je dober primer, kako preučiti igro ter odkriti, kje so šibke točke moštva in kje so najnevarnejši. S pomočjo takšne analize bodo trenerji lažje pripravili trenažni proces ekipe in se bolje pripravili na nasprotnika.

5 VIRI

- Berger, J. (2008). *Analiza igre italijanske nogometne reprezentance v obrambi na svetovnem prvenstvu leta 2006*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport
- Bezjak, R. (1999). *Analiza modela igre slovenske nogometne reprezentance v napadu v kvalifikacijah za svetovno prvenstvo 1998*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Big Count. (2012). FIFA. Pridobljeno iz: <http://www.fifa.com/worldfootball/bigcount/#>
- Bizjan, M. (2003). *Analiza igre v obrambi prvih štirih reprezentanc na svetovnem prvenstvu v nogometu leta 2002*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Brinjavc, M. (2012). *Značilnosti igre ob prekinitvah na evropskem nogometnem prvenstvu v Sloveniji leta 2012*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Černuta, T. (2012). *Analiza modela igre španske reprezentance c napadu na svetovnem nogometnem prvenstvu v Južnoafriški republiki 2010*. Diplomsko delo, Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Danjko, D. (2009). *Analiza prekinitev igre v napadu na SP 2006 v Nemčiji*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Dominc, D. (1991): *Analiza nogometne igre v fazi napada na svetovnem prvenstvu v Italiji 1990*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Drečnik, D. (2004). *Analiza prekinitev igre na svetovnem prvenstvu v nogometu leta 2002 s primerjavo uspešnih reprezentanc z neuspešnimi*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Elsner, B. (2004). *Nogomet – teorija igre*. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Fenko, I. (2002). *Analiza igre v napadu prvih štirih reprezentanc na svetovnem prvenstvu 1998 v Franciji*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- FIFA World Cup. (2015). Wikipedija. The Free Encyclopedia. Pridobljeno iz: http://en.wikipedia.org/wiki/FIFA_World_Cup
- Fijavž, S. (2008). *Model igre ob prekinitvah v napadu Liga prvakov 2006/2007 – moštvo AC Milan*. Diplomaska naloga, Ljubljana: Fakulteta za šport.

- Gajser, D. (2007). *Analiza modela igre italijanske reprezentance v napadu – svetovno nogometno prvenstvo v Nemčiji 2006*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Horvat, R. (1996). *Analiza nogometne igre slovenske reprezentance v fazi branjenja*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Ilješ, D. (2008). *Analiza modela igre nemške reprezentance v napadu – svetovno nogometno prvenstvo v Nemčiji 2006*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport
- Jaklič, M. (1998). *Analiza prekinitev nogometne igre na evropskem prvenstvu v Angliji leta 1996 ter primerjava s svetovnim prvenstvom v ZDA in slovensko nogometno reprezentanco*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Janev, R. (1995). *Analiza nogometne igre v fazi napada na svetovnem prvenstvu v ZDA 1994*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Klinčarovski, V. (1987). *Analiza prekinitev in nadaljevanja nogometne igre v fazi napada na SP v Mehiki 1986*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Kopasič, D. (2008). *Značilnosti modela igre v napadu nogometnega kluba FC Barcelona (liga prvakov – sezona 2005/2006)*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport
- Kovačič, D. (2011). *Analiza modela igre francoske reprezentance v napadu – svetovno nogometno prvenstvo v Nemčiji 2006*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport
- Križanič, M. (1998). *Analiza igre v obrambi izbranih reprezentanc na Svetovnem prvenstvu v nogometu 1998*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Lah, A. (2008). *Analiza igre francoske nogometne reprezentance v obrambi na svetovnem prvenstvu leta 2006*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport
- Lorger, Z. (1997). *Primerjava modela igre slovenske nogometne reprezentance z modelom igre v prvi slovenski nogometni ligi – faza napada*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Novak, M. (2005). *Analiza nogometne igre v fazi napada bolj ali manj uspešnih reprezentanc na svetovnem nogometnem prvenstvu na Japonskem in v Južni Koreji 2002*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Opeka, T. (2011). *Analiza nogometne igre v obrambi na svetovnem prvenstvu v Južno Afriški Republiki leta 2010*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- Pivk, D. (1999). *Analiza nogometne igre finalistov svetovnega prvenstva v Franciji v fazi obrambe*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Rašovič, S. (2002). *Analiza nogometne igre v fazi branjenja na EURO 2000 v Belgiji in na Nizozemskem*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Rozina, T. (2000). *Analiza modela igre nogometnega kluba Maribor Teatonic v fazi napada (Liga prvakov – sezona 1999/2000)*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Rudolf, I. (2004). *Model igre slovenske nogometne reprezentance v obrambi v kvalifikacijah za svetovno nogometno prvenstvo 1998 leta*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Slakonja, B. (1980). *Prispevek k analizi nogometne igre – nekatere primerjave med rezultatsko uspešnimi in rezultatsko neuspešnimi ekipami*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Smonkar, T. (1996). *Analiza modela igre v slovenski nogometni ligi – faza napada*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Tobias, Z. (2002). *Analiza prekinitev nogometne igre na EURO 2000 v Belgiji in na Nizozemskem*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Verdenik, Z. (5.6.2006). Nemčija - središče sveta. RTV SLO. Pridobljeno iz: http://www.rtv slo.si/sp2006/modload.php?&c_mod=rnews&op=sections&func=read&c_menu=1&c_id=337
- Zgodovina nogometa. (9.6.2006). Delo. Pridobljeno iz: <http://www.delo.si/clanek/26476>
- Zickero, R. (1991). *Analiza nogometne igre v fazi branjenja na svetovnem prvenstvu v Italiji 1990*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.